

การศึกษานโยบายการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชน
อาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

A STUDY OF ACADEMIC MANAGEMENT PROBLEMS IN PRIVATE
INDUSTRIAL VOCATIONAL SCHOOLS IN BANGKOK

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2542

ISBN 974-622-353-4

การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชน
อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

A STUDY OF ACADEMIC MANAGEMENT PROBLEMS IN PRIVATE
INDUSTRIAL VOCATIONAL SCHOOLS IN BANGKOK

สุขวิรัตน์ นฤภัย
SUKVIRUT NARUPAI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิตอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
บัณฑิตวิทยาลัย
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2542

ISBN 974-622-353-4

**A STUDY OF ACADEMIC MANAGEMENT PROBLEMS IN PRIVATE
INDUSTRIAL VOCATIONAL SCHOOLS IN BANGKOK**

SUKVIRUT NARUPAI

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

1999

ISBN 974-622-353-4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
COPYRIGHT 1999

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม เอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
A STUDY OF ACADEMIC MANAGEMENT PROBLEMS IN PRIVATE INDUSTRIAL VOCATIONAL SCHOOLS IN BANGKOK

ชื่อนักศึกษา นางสาววิรัตน์ นฤภัย รหัสประจำตัว 35623028

หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.วิระพันธ์ โชติวนิช

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	
ดร.วิระพันธ์	โชติวนิช	
อาจารย์อัจฉรา	สืบสินธุ์สกุลไชย	
ดร.มาลัย	จิรวุฒนเกษตร	
ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	

ค่าระดับคะแนนที่ผ่านเป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการ **GOOD**
 วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 27 พฤศจิกายน 2541 เวลา 9.30 น. เป็นต้นไป
 สถานที่สอบ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

 (รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 วันที่... ๒๖ ...เดือน... พ.ศ. ๒๕๔๒

หมายเหตุ การวัดผลวิทยานิพนธ์ให้ใช้ค่าระดับคะแนนดังนี้

ค่าระดับคะแนน	ผลการศึกษา
O	Outstanding (ดีเยี่ยม)
G	Good (ดี)
P	Pass (ผ่าน)
F	Fail (ไม่ผ่าน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
นักศึกษา	ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
รหัสประจำตัว	นางสุขวิรัตน์ นฤภัย
ปริญญา	35623028
สาขาวิชา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
พ.ศ.	การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	2542
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์
	ดร.วีระพันธ์ โชติวนิช

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ ด้านการบริการทางวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน และเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ โดยจำแนกตาม อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน

กลุ่มตัวอย่างได้จากผู้บริหารและครูอาจารย์ของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 32 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 434 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ ทั้ง 6 ด้าน และเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ จำแนกตาม อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน ผู้วิจัยส่งและรับแบบสอบถามด้วยตนเอง แบบสอบถามที่ได้รับคืน 434 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สามารถใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยได้ 381 คน คิดเป็นร้อยละ 87 การวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมสำเร็จรูปคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยใช้สถิติทดสอบ t-test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่วงอุดมศึกษาระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

2. เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ จำแนกได้ ดังนี้

2.1 จำแนกตามอายุ พบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่างกันมีปัญหาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 จำแนกตามตำแหน่ง พบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์มีปัญหาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังพบว่าผู้บริหารมีปัญหาการบริหารงานวิชาการมากกว่าครูอาจารย์ตามลำดับ คือ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมการเรียนการสอน ด้านบริการทางวิชาการ

2.3 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีปัญหาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาชีพ และสาขาวิชาสามัญมีปัญหาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	A Study of Academic Management Problems in Private Industrial Vocational Schools in Bangkok
Student	Mrs. Sukvirut Narupai
Student ID.	35623028
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Industrial Education in Vocational Administration
Year	1999
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Preeyaporn Wonganattaroj
Thesis Co-advisor	Dr. Weerapun Chotivanich

Abstract

The purpose of the study was to investigate the academic management problems in private industrial schools in Bangkok, conducted in 6 aspects: curriculum and teaching-learning management, academic personnel management, academic services, teaching and learning promotion activities, teaching and learning assessment and evaluation; and to compare academic management problems of the administrators with those of the instructors, classified by age, position, work experience, and subjects taught.

Structured questionnaire used in the study was for 434 administrators and instructors of 32 private industrial schools in Bangkok. The questionnaire was divided into two parts; part 1- the status of those who answer the questionnaire. And part 2- the problems regarding the administrators and instructor's academic management in 6 aspects; and to compare academic management problems of the administrators with those of the instructors, classified by age, position, work experience and subjects taught. Of 434 questionnaires, 381 copies 87% were able to be applied for the research data. The analysis to calculate percentage, mean, and standard deviation was done by computer and t-test for hypothesis.

The findings of this study are as follows:

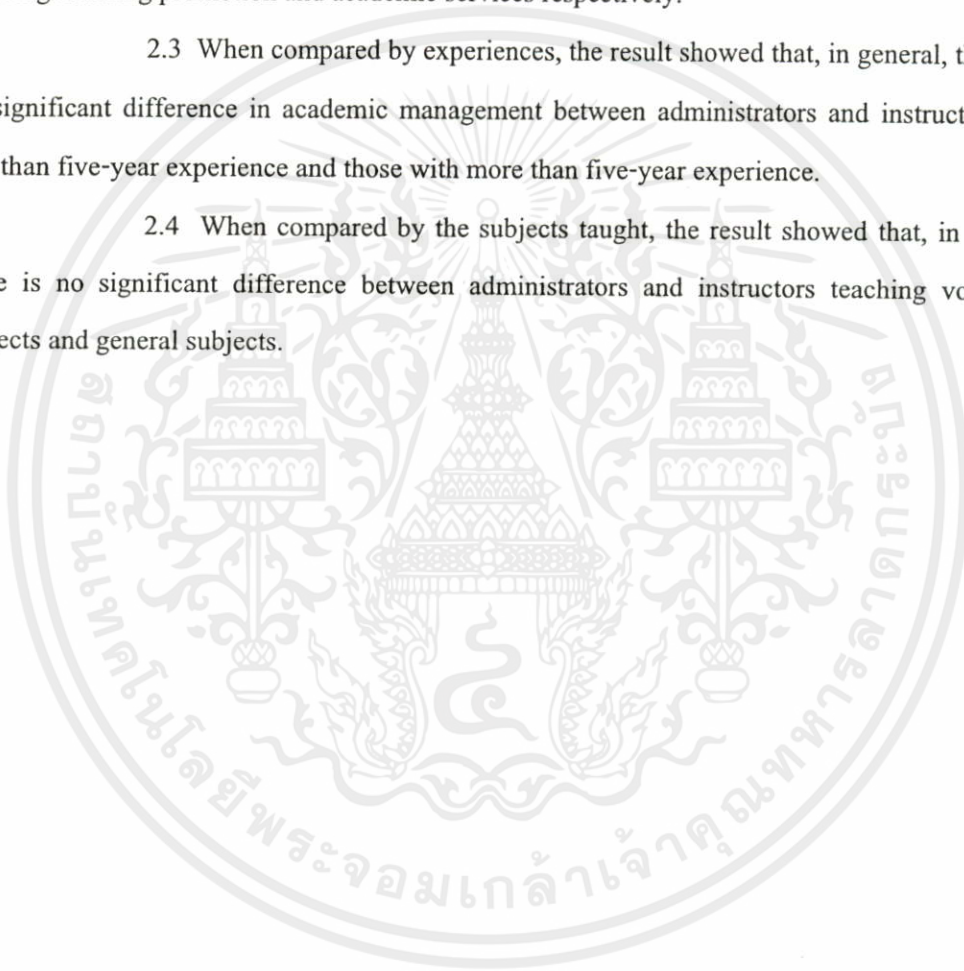
1. The six as well as each one of the aspects of the administrators' and instructors' problems are on an average.
2. The comparison of the academic management problems of the administrators and of the instructors is as follows:

2.1 When compared by age group, the result showed that there was no significant difference in academic management between the administrators and instructor with different ages.

2.2 When compared by positions, the result showed that the academic management problems between administrators and instructors was significant at 0.05 level. It is also found that the administrators had more problems than instructors in curriculum and teaching-learning management, academic personnel management, teaching-learning improvement, teaching-learning promotion and academic services respectively.

2.3 When compared by experiences, the result showed that, in general, there was no significant difference in academic management between administrators and instructors with less than five-year experience and those with more than five-year experience.

2.4 When compared by the subjects taught, the result showed that, in general, there is no significant difference between administrators and instructors teaching vocational subjects and general subjects.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง และให้กำลังใจและติดตามผลการดำเนินการวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ ดร.วิระพันธ์ โชติวนิช ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

กราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกคน ที่ได้ให้ความรู้ ประสบการณ์ ความเมตตา ความห่วงใยและกำลังใจอย่างสม่ำเสมอ อันเป็นความประทับใจแก่ศิษย์เป็นอย่างยิ่ง

กราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถาม และสละเวลาอันมีค่าตรวจแบบสอบถามในครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณอำพล นฤภัย และเพื่อนๆ พี่น้องหลานทุกคนที่ไม่สามารถเอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้ ที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแก่ บิดา มารดา ครูและอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

สุขวิรัตน์ นฤภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.4 แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.6 คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 ความหมายของการบริหารและงานวิชาการ.....	11
2.1.1 ความหมายของคำว่าบริหาร.....	11
2.1.2 ความหมายของคำว่างานวิชาการ.....	14
2.2 ความหมายและความสำคัญรวมทั้งขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ.....	15
2.2.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ.....	15
2.2.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ.....	16
2.2.3 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ.....	18
2.3 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน.....	21
2.3.1 ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร.....	21
2.3.2 ขอบข่ายของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน.....	22
2.3.3 การจัดการเรียนการสอน.....	23
2.3.4 ขอบข่ายของการจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน.....	25
2.4 ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ.....	26
2.4.1 ความหมายและความสำคัญของการบริหารบุคลากรทางวิชาการ.....	26
2.4.2 ขอบข่ายของการบริหารบุคลากรทางวิชาการ.....	27

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.5 ด้านการบริการทางวิชาการ.....	28
2.6 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน.....	29
2.7 ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน.....	30
2.8 ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน.....	32
2.9 ปัญหาการบริหารงานวิชาการ.....	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
3.1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย.....	36
3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	36
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย.....	41
ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแสดงด้วยคำร้อยละ.....	42
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่วงอุตสาหกรรม.....	44
ตอนที่ 3 เป็นการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครู อาจารย์โดยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่าง.....	52
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	85
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	85
5.2 สรุปผลการวิจัย.....	85
5.3 อภิปรายผล.....	88
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	112
5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	114

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	115
ภาคผนวก.....	123
ภาคผนวก ก. หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	124
ภาคผนวก ข. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	136
ประวัติผู้เขียน.....	146

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ทักษะของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมของการบริหาร.....	6
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม โรงเรียน.....	36
3.2 แสดงค่าร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งทั้งหมดและได้รับคืนมา.....	40
4.1 แสดงข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามตามอายุ.....	42
4.2 แสดงข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามตามตำแหน่ง.....	43
4.3 แสดงข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามตามประสบการณ์.....	43
4.4 แสดงข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามตามสาขาวิชาปฏิบัติการสอน.....	43
4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูอาจารย์เกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน.....	44
4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูอาจารย์เกี่ยวกับการบริหารบุคลากรทางวิชาการ.....	46
4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูอาจารย์เกี่ยวกับการบริการทางวิชาการ.....	47
4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูอาจารย์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน.....	48
4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของครูและ อาจารย์ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน.....	49
4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของครูและ อาจารย์เกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน.....	50
4.11 แสดงค่าเฉลี่ยของการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร รวม 6 ด้าน.....	51
4.12 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน.....	52
4.13 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริหารบุคลากร.....	54
4.14 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการ.....	55
4.15 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน.....	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.16	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน.....57
4.17	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน.....58
4.18	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์.....59
4.19	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน.....60
4.20	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ.....62
4.21	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการ.....63
4.22	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน.....64
4.23	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน.....65
4.24	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน.....66
4.25	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์.....68
4.26	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ช่างอุตสาหกรรม เอกชนอาชีวศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนจำแนกตามประสบการณ์.....69
4.27	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการจำแนก ตามประสบการณ์.....71
4.28	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการจำแนกตามประสบการณ์...72
4.29	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนจำแนก ตามประสบการณ์.....73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูในวงวิชาการใช้งานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น หากมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.30	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนจำแนก ตามประเภท.....74
4.31	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนจำแนก ตามประเภท.....75
4.32	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน จำแนกตามประเภท.....76
4.33	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนจำแนก ตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน.....77
4.34	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการจำแนกตาม สาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน.....79
4.35	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการจำแนกตาม สาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน.....80
4.36	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนจำแนก ตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน.....81
4.37	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนจำแนก ตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน.....82
4.38	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน.....83
4.39	เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน.....84

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนากำลังคนและการพัฒนาคุณภาพชีวิตอันส่งผลต่อ
เนื่องไปสู่การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง โดยเฉพาะ
ปัจจุบันนี้สังคมได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การศึกษาด้านอาชีวศึกษามีส่วนสำคัญยิ่ง ในการ
ช่วยส่งเสริมคุณภาพของประชากรและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูงเพื่อตอบสนองความ
ต้องการทางด้านอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ ซึ่งขณะนี้ขาดแคลนกำลังคนด้านนี้เป็นจำนวนมาก
การจัดอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาอาชีพที่มุ่งเน้นในตัวบุคคลเพื่อให้สามารถทำงานได้ทำงานเป็นเข้าสู่
งานและปฏิบัติงาน การอาชีวศึกษาในอนาคตอันใกล้ประมาณ ปีพ.ศ. 2543 จะเป็นการเตรียมบุคคล
หรือเตรียมกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม ภาษาและคอมพิวเตอร์ ดังนั้นการ
พัฒนาอาชีวศึกษาในยุคใหม่จำเป็นต้องเร่งพัฒนากำลังคนรุ่นใหม่ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
และตอนปลาย ให้มีฐานทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม ภาษา และคอมพิวเตอร์ให้สูง
พอเพียงต่อการเข้าสู่อาชีวศึกษาได้ จึงจะทำให้การอาชีวศึกษาเปลี่ยนจากภาพลักษณ์เดิม และ
สามารถก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และ
มีอาชีวศึกษาที่ครอบคลุมทั้งการใช้การผลิต และการพัฒนาเทคโนโลยีความซับซ้อนทางวิชาการใน
ยุคข่าวสาร (Information World) นอกจากจะทำให้การพัฒนากำลังคนระดับสากลมากขึ้น การอาชีว
ศึกษายังจะเป็นความต้องการของประชากรในชาติมากขึ้นเพราะประชากรในชาติที่ขาดทักษะอาชีพ
หรือผู้ที่ได้รับการศึกษาสูง (ปริญญาตรีขึ้นไป) แต่ขาดทักษะอาชีพเฉพาะอย่าง หรือทักษะอาชีพที่
ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานจะไม่สามารถทำงานได้จำเป็นต้องแสวงหาการอาชีวศึกษา
หรือการศึกษอาชีพเสียก่อนการเข้าสู่อาชีพใดอาชีพหนึ่ง

ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นแรงกระตุ้นที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้การอาชีวศึกษาของประเทศ
ต้องตื่นตัวอย่างมาก โดยเฉพาะการอาชีวศึกษาภาคเอกชนที่ต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยน
แปลงทางด้านเทคโนโลยี และการแข่งขันกับบริษัทต่างชาติที่เข้ามาดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษา
ภายในประเทศไทย ซึ่งเขาได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลเขาเองทำให้การจัดการศึกษาของเขามีความ
พร้อมมีประสิทธิภาพคุณภาพ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสูง กองโรงเรียนอาชีวศึกษา (2535 : 1-2) โรง
เรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาจะต้องพิจารณาปรับปรุงพัฒนากระบวนการบริหารการ
ศึกษาซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน นั่นคือต้องย้อนกลับมองดูตัวป้อน (Input) เช่น สภาพและความ
เพียงพอของอาคารสถานที่ เครื่องมือ อุปกรณ์ คุณภาพของนักเรียน นักศึกษา ครูอาจารย์ งบ
ประมาณ ความคิด อ่าน ฯลฯ ถ้าตัวป้อนมีคุณภาพมีมาตรฐาน เช่นตัวป้อนหรือนักเรียน ถ้าเลือกได้

คนที่มีความรู้พื้นฐาน การศึกษาดีหรือมีความถนัดความสนใจในวิชาชีพที่เรียนดีจะทำให้ผลผลิตดีถ้าตัวป้อนทั้งหมดหรือบางเรื่องบางส่วนไม่ดีก็ต้องปรับปรุงพัฒนาตัวป้อนใหม่ให้มีคุณภาพมีประสิทธิภาพ ขั้นที่สองก็คือ กระบวนการในการทำงาน (Process) ได้แก่กระบวนการการบริหารการจัดการในเรื่องต่าง ๆ โรงเรียนที่ขาดประสิทธิภาพหรือกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมกระบวนการประเมินผลโรงเรียนต้องตรวจสอบ ข้อบกพร่องต่าง ๆ ในสิ่งที่เป็นกระบวนการทั้งนี้เพื่อการปรับปรุงพัฒนา และขั้นสุดท้าย คือผลลัพธ์หรือผลผลิต (Output หรือ Product)

ตามโครงการการพัฒนาโรงเรียนช่วงอุตสาหกรรมเอกชนประมาณร้อยละ 20 กองโรงเรียนอาชีวศึกษา (2536 : 2) ที่จัดการศึกษาดีเด่น ปรากฏผลชัดเจนจนเป็นที่เชื่อถือและยอมรับของผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป ความเชื่อถือและยอมรับดังกล่าว เกิดจากผลสัมฤทธิ์ของผลผลิตของโรงเรียน กล่าวคือผู้เรียนมีความสามารถในการประกอบอาชีพตามสาขาที่ได้ศึกษาเล่าเรียนหรือมีงานทำหรือสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ ซึ่งโรงเรียนเอกชนที่ดีเด่นนั้น ก็มักจะมีการจัดการบริหารวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะการบริหารวิชาการเป็นงานหลักที่สำคัญที่สุดของสถานศึกษาซึ่ง Smith และคณะ (1961 : 914) ได้เสนอแนะให้ผู้บริหารใช้เวลากับการบริหารงานวิชาการมากถึงร้อยละ 40 โดยแบ่งการบริหารโรงเรียนออกเป็น 7 ประเภทดังนี้

1. งานบริหารในหน้าที่ทั่วไป ร้อยละ 5
2. งานบริหารเกี่ยวกับบุคลากร ร้อยละ 20
3. งานบริหารงานวิชาการ ร้อยละ 40
4. งานบริหารเกี่ยวกับการเงิน ร้อยละ 5
5. งานบริหารเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ร้อยละ 5
6. งานบริหารเกี่ยวกับชุมชน ร้อยละ 5
7. งานบริหารเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน ร้อยละ 20

เมื่อพิจารณาดังกล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญมากที่สุด ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกเพราะ การบริหารงานวิชาการมีขอบเขตกว้างขวางมิใช่เฉพาะการสอนในห้องเรียนเท่านั้น แต่จะรวมถึงกิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษาโดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหารที่จะต้องให้ความสำคัญ เกี่ยวกับตัวครู เกี่ยวกับตัวนักเรียน การใช้หลักสูตรและการประเมินผลการเรียน และงานเกี่ยวกับการจัดเครื่องจักรอุปกรณ์การสอนซึ่งเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารที่จะต้องกำหนด แบบแผน วิธีการ และขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานไว้อย่างมีระบบ เพราะถ้าระบบบริหารไม่ดี ก็จะทำให้การบริหารงานวิชาการขาดประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพ

ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาจึงควรที่จะขอความร่วมมือกับครูอาจารย์ช่วยกันพัฒนา ปรับปรุง สถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งส่วนมากสถานศึกษามักพบกับปัญหาต่าง ๆ มากมายแต่ขาดความร่วมมือในการแก้ปัญหาที่จะทำให้ปัญหานั้น ๆ ไม่สามารถคลี่คลายไปได้เท่าที่ควร และปัญหานั้น ๆ มักเกิดจากเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน วีระ ทองประสิทธิ์ (2534:53) ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจากการขาดการวางแผนการใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การอบรมครูเพื่อใช้หลักสูตรการจัดทำโครงการสอน การจัดครูเข้าสอน การเตรียมการสอนของครูอาจารย์ การจัดทำรายงาน การจัดหาเครื่องจักรวัสดุอุปกรณ์และสภาพที่ฝึกปฏิบัติงานด้านวิชาการการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรการให้ความร่วมมือของครูอาจารย์เกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนการประเมินผลการใช้หลักสูตรการสอนตามหลักสูตร

2. ปัญหาด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ สุดใจ ไสสุก (2521 : 117) ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจากการมอบหมายงาน และความรับผิดชอบด้านการเรียนการสอนของครู อาจารย์ การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกอบรม และพัฒนาทางวิชาการของครูอาจารย์ การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านการเรียนการสอน การให้การศึกษาอบรม แก่ครูอาจารย์ เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าทางอาชีพ การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการสอนของครูอาจารย์ การจัดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมขวัญ และกำลังใจของครูอาจารย์

3. ปัญหาด้านการบริการทางวิชาการ วิลาวัณย์ ตันวัฒนะพงษ์ (2525:จ) ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจากการจัดทำเอกสารทางวิชาการเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนการจัดหาเอกสารทางวิชาการ ตำราคู่มือครูการจัดทำอุปกรณ์ประกอบการเรียน การสอนการจัดนิเทศการสอน การจัดรวบรวมข้อมูลทาง การเรียนการสอน การใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนของครูอาจารย์ และการให้ความร่วมมือการนิเทศการเรียนการสอนของครูอาจารย์

4. ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน อเนก หิรัญ (2521:117) ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจากการดำเนินการตามแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนจัดให้มีนิทรรศการทางวิชาการและแสดงผลงานของนักศึกษาแต่ละครั้งการจัดประชุมทางวิชาการแต่ละครั้งการจัดฝึกงานเพื่อส่งเสริมทักษะทางอาชีพ

5. ปัญหาด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน คำริ น้อยมณี (2522:25) ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจากการแนะครูอาจารย์ให้ใช้วิธีสอนเพื่อส่งเสริมการฝึกทักษะการควบคุมดูแลการจัดการเรียนการสอน การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการเรียนการสอนของครูอาจารย์ การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านวิชาการ การจัดหาวัสดุฝึกหัด การเก็บรวบรวมข้อมูลทางการจัดการเรียนการสอน การให้ความร่วมมือในการปรับปรุงวิธีสอนของครูอาจารย์และส่งเสริมให้ครู อาจารย์ใช้วิธีสอนใหม่

6. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ปฐม ทศพล (2524:65) ส่วนใหญ่ปัญหาเกิดจากการวางหลักเกณฑ์การวัดผลและการประเมินผลและการนำหลักเกณฑ์ไปใช้ในการประชุมสัมมนาการปรับปรุงเกณฑ์การวัดผลประเมินผล การจัดการประเมินผล การวิเคราะห์ผลการ

ประเมินผล การส่งเสริมครูอาจารย์ให้เข้าใจระเบียบการประเมินผล และเกณฑ์การประเมินผล การวิเคราะห์ข้อสอบ การจัดอบรมครูอาจารย์เกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารวิชาการจึงมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาถึงปัญหาทั้ง 6 ด้าน ซึ่งได้แก่ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การบริหารบุคลากรทางวิชาการ การบริการทางวิชาการ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล การเรียนการสอน ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนา ปรับปรุง การทำงาน ด้านวิชาการของโรงเรียนเป็นอย่างมาก ฉะนั้น เพื่อให้การบริหารงานวิชาการบรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ และประสิทธิภาพของงาน ซึ่งเป็นข้อมูล พื้นฐานอันเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและครูอาจารย์ในการบริหารงาน และผู้สนใจทั่วไปในการวางแผนการบริหารงานวิชาการ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

1.2.1.1 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

1.2.1.2 ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ

1.2.1.3 ด้านการบริการทางวิชาการ

1.2.1.4 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน

1.2.1.5 ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน

1.2.1.6 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนก ตามอายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน สาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1.3.1 ผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกันมีปัญหาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

1.3.2 ผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีตำแหน่งต่างกันมีปัญหาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

1.3.3 ผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัันมีปัญหาคารบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

1.3.4 ผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาชีพต่างกััน มีปัญหาคารบริหารงานวิชาการต่างกัน

1.4 แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาปัญหาคารบริหารงานวิชาการ ผู้วิจัยได้ศึกษาขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ จากทฤษฎีการบริหารงานวิชาการจากนักวิชาการแต่ละท่านดังนี้

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ เอกวิทย์ ฌ ถลาง (2516:119) กล่าวว่า

การบริหารงานวิชาการนั้น ได้แก่ การควบคุมหลักสูตรการสอน อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียนคู่มือครู การจัดชั้นเรียน การจัดครูสอนการปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครูประจำการเผยแพร่วิชาการ การวัดผลการศึกษา การวิจัยค้นคว้า การประเมินมาตรฐานโรงเรียนเพื่อปรับปรุงโรงเรียน ตลอดจนการตรวจเยี่ยม และ การนิเทศการศึกษาแก่โรงเรียน

สมบูรณ์ พรธนาภพ (2521:269) จำแนกงานด้านวิชาการไว้ในทำนองเดียวกันคือ งานเกี่ยวกับหลักสูตร และการจัดการสอนงานการวัดผลและประเมินผลการสอนงานมอบหมายหน้าที่ให้ครูทำงานปฐมนิเทศครูใหม่งานพัฒนาความสามารถของครู และงานนิเทศการสอน นิพนธ์ กิनावงศ์ (2523:157) อธิบายว่า การบริหารงานวิชาการที่สำคัญได้แก่ งานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนงานปรับปรุงการเรียนการสอนและงานด้านกาารวัดผล และประเมินผล พันธ์ หันนาดินทร์ (2524:363) แบ่งงานบริหารวิชาการของครูใหญ่ไว้ 4 ด้าน คือ งานเกี่ยวกับตัวครูงานเกี่ยวกับตัวนักเรียนงานเกี่ยวกับการจัดแผนการเรียน การใช้หลักสูตรและการประเมินผลนักเรียนและงานเกี่ยวกับการจัดหาเครื่องจักรอุปกรณ์การสอนเทคโนโลยีทางการศึกษา

บุญชู แก้วชมภู (2524:144) แบ่งงานวิชาการที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องจัดภายในโรงเรียนไว้ เอกสารดังนี้คือเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คืองานวางโครงการดำเนินงานจัดทำโครงการสอนแนะนำและควบคุมการสอนของครูอาจารย์ งานจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนงานดำเนินการวัดผลการศึกษา

งานสนับสนุนให้มีการค้นคว้าทดลอง และปรับปรุงวิธีสอนงานจัดการเกี่ยวกับหลักสูตร ตลอดจนการจัดให้มีการอบรมครูปฐมนิเทศครูใหม่และส่งเสริมให้ครูมีการศึกษาสูงขึ้น

จากทัศนะของอาจารย์หลายท่าน ผู้วิจัยรวบรวมแนวคิดในการจัดกิจกรรมของการบริหารวิชาการ โดยแบ่งเป็นด้าน ๆ ดังนี้

ตารางที่ 1.1 ทัศนะของอาจารย์ ในการจัดกิจกรรมของการบริหาร

ทัศนะของอาจารย์	ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ด้านการบริการบุคลากรทางวิชาการ	ด้านการบริการทางวิชาการ	ด้านกรกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน	ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน	ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน
เอกวิทย์ ฉ. ถलग	☐	☐	☐	-	☐	☐
สมบูรณ์ พรรณาภพ	☐	☐	☐	☐	-	☐
นิพนธ์ กินวงศ์	☐	-	-	-	☐	☐
พนัส หันนาคินทร์	☐	☐	☐	☐	-	☐
บุญชู แก้วชมภู	☐	☐	☐	☐	☐	☐

จากกรอบแนวความคิดที่ผู้วิจัยทำเป็นกรอบให้เห็นถึงทัศนะของอาจารย์แต่ละท่านที่ให้ทัศนะการบริหารงานวิชาการในแต่ละด้าน ผู้วิจัยได้ยึดทัศนะของอาจารย์ทั้ง 5 ท่านมาทำเป็นกรอบในการวิจัยครั้งนี้เพราะเป็นทัศนะในการบริหารงานวิชาการที่คล้ายกันและมีกิจกรรมทางการบริหารงานวิชาการครอบคลุมต่อการปฏิบัติงานทางวิชาการเท่าที่ผ่านมา เป็นผลให้การบริหารงานวิชาการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการบริหารซึ่ง ส่งผลต่อคุณภาพ และประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาในสถานศึกษาซึ่งมีปัญหา 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
2. ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ
3. ด้านการบริการทางวิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารของโรงเรียนที่ขอสงวนลิขสิทธิ์ไว้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ

4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
5. ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน
6. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

สถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยประกอบด้วยโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 32 โรงเรียน

1.5.1 การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

- 1.5.1.1 ปัญหาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
- 1.5.1.2 ปัญหาด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ
- 1.5.1.3 ปัญหาด้านการบริการทางวิชาการ
- 1.5.1.4 ปัญหาด้านการจัด กิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน
- 1.5.1.5 ปัญหาด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน
- 1.5.1.6 ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน สาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอนดังนี้

1.5.2.1 ตัวแปรต้น

- 1.5.2.1.1 อายุ

- ต่ำกว่า 35 ปี
- ตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป

1.5.2.1.2 ตำแหน่ง

- ผู้บริหาร ได้แก่ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ

หัวหน้า ฝ่ายวิชาการ

- ครูอาจารย์

1.5.2.1.3 ประสบการณ์การทำงาน

- ต่ำกว่า 5 ปี
- ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

1.5.2.1.4 สาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน

- สาขาวิชาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ สาขาวิชาสามัญ เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกหนึ่งที่มีผลต่อการพัฒนาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.3 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการบริหารงานวิชาการ

1.5.3.1 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

1.5.3.2 ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ

1.5.3.3 ด้านการบริการทางวิชาการ

1.5.3.4 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน

1.5.3.5 ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน

1.5.3.6 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

1.6 คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกับผู้วิจัย ผู้วิจัยจึงได้นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยไว้ดังนี้

1.6.1 โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึง โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.6.2 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่บริหารภายในโรงเรียนทางด้านวิชาการ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประกอบด้วย อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ

1.6.3 การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นซึ่ง เกี่ยวข้องกับกระบวนการบริหารงานวิชาการ หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การดำเนินการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์การสอน และห้องสมุด งานแนะแนวกิจกรรมเสริมหลักสูตร งานนิเทศการศึกษา การวัดผลและประเมินผลการศึกษา

1.6.4 ปัญหาการบริหารงานวิชาการ หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุให้การดำเนินการบริหารงานวิชาการใน โรงเรียนไม่บรรลุวัตถุประสงค์หรือบรรลุวัตถุประสงค์อย่างไม่มีประสิทธิภาพ

1.6.4.1 ปัญหาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์ที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ การประชุมวางแผนระหว่างผู้บริหารและครูอาจารย์เพื่อจัดแผนการเรียนให้เป็นที่ไปตามหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตร จุดมุ่งหมายและ โครงสร้างของหลักสูตรเพื่อใช้ในการจัดทำแผนการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การประชุมชี้แจงครูอาจารย์เกี่ยวกับแนวทางการใช้หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน การให้ครูได้จัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน การจัดการเรียนการสอนให้เป็นที่ไปตามแผนการเรียน การจัดครูอาจารย์เข้าสอนตามความถนัดของแต่ละคน การกระจายชั่วโมงสอนของครูอาจารย์ตลอดสัปดาห์ การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติในตารางสอนแต่ละวัน การใช้หลักสูตรและเอกสารในการเตรียมการสอนของครูอาจารย์ การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่จัดสอนในโรงเรียนแก่ ชุมชน การจัดหาเครื่องจักรวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ฝึกปฏิบัติงานที่เหมาะสม การให้ครูอาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกหัด และหนังสือประกอบการเรียน การติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ

1.6.4.2 ปัญหาด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ หมายถึง สภาพการณ์ที่เกิดขึ้น และทำให้การบริหารบุคลากรทางวิชาการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ การมอบหมายงานและความรับผิดชอบด้านการเรียนการสอนให้ครูอาจารย์ การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกอบรม และการพัฒนาทางวิชาการของครูอาจารย์ การสนับสนุนให้ครูอาจารย์ ได้ศึกษาต่อตรงตามสาขาวิชาที่สอน การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านการเรียนการสอน การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูอาจารย์ศึกษาค้นคว้าและวิจัย การให้ความรู้แก่ครูอาจารย์เกี่ยวกับเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนของครูอาจารย์ การจัดบรรยากาศทางวิชาการในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมขวัญกำลังใจของครูอาจารย์

1.6.4.3 ปัญหาด้านการบริการทางวิชาการ หมายถึง สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นและทำให้การบริการทางวิชาการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ การจัดทำเอกสารทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน การจัดทำเอกสารทางวิชาการ เช่น ตำรา คู่มือครู ใบงาน หนังสืออ่านประกอบและวารสารช่วงอุตสาหกรรมให้ครูอาจารย์ได้ค้นคว้า การจัดทำสื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนของครูอาจารย์ การอบรมการผลิตอุปกรณ์การสอนใช้สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาแก่ครูอาจารย์ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้ชำนาญงานในวิชาชีพต่าง ๆ มาเป็นวิทยากรบรรยายให้ครูอาจารย์ฟัง การขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับอาชีพ

1.6.4.4 ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์ที่เกิดขึ้น และทำให้การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ การดำเนินการตามแผนการจัดการกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน การสำรวจความพร้อมและความต้องการวัสดุฝึกก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค การจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการของครูอาจารย์ การจัดฝึกงาน เพื่อส่งเสริมทักษะทางวิชาชีพ การจัดกิจกรรมทางวิชาการและแสดงผลงานของนักเรียน การขอความร่วมมือกับหน่วยงานธุรกิจหรืออุตสาหกรรมหรือหน่วยงานอื่น เพื่อประโยชน์ในการศึกษา เช่น การดูงาน การฝึกงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนด้านวิชาการให้นักเรียนเพื่อเป็นประสบการณ์ในการเรียนรู้ เช่น ชมรมต่าง ๆ

1.6.4.5 ปัญหาด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นและ การเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ การให้ความร่วมมือในการปรับปรุงวิธีสอนของครูอาจารย์และส่งเสริมให้ครูอาจารย์ใช้วิธีสอนใหม่ๆ การจัดนิเทศการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านวิชาการและจัดทำวัสดุฝึกหัด การให้ครูอาจารย์ได้รับการอบรม ฝึกงาน หรือเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อนำความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน การแบ่งกลุ่มนักศึกษาภาคปฏิบัติและทดลองเพื่อให้มีการควบคุมอย่างใกล้ชิด การจัดระบบการบริการโรงฝึกงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูอาจารย์ และนักเรียน การจัดเครื่องมือ เครื่องจักร และการบำรุงรักษา

1.6.5 ปัญหาการวัดผล และการประเมินผลการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นและทำให้การวัดผลและประเมินไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ การประชุมวางแผนระหว่างผู้บริหารกับครูอาจารย์ เพื่อกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินการเรียนการสอนการนำเกณฑ์การวัดผล และประเมินการเรียนการสอนมาใช้ การนำวิธีการวัดผลหลาย ๆ รูปแบบมาใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการสอน การกำหนดช่วงเวลาของการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน การจัดการประเมินผลการเรียนการสอนการประชุมสัมมนาปรับปรุงเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน การวิเคราะห์ผลการประเมินผลการเรียนการสอน การเรียนการสอนการให้ครู อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผล และการประเมินผลการสอน การจัดทำผังความก้าวหน้าการปฏิบัติงานเพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลการปฏิบัติงานของตนการวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อจัดทำข้อสอบมาตรฐานการติดตามผลและนำผลที่ได้จากการวัดผลและประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

1.6.6 ครูอาจารย์ หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานในด้านการสอนตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น และปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียนตาม ที่ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

1.6.7 ครูสาขาวิชาสามัญ หมายถึง ครูผู้สอนในโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชน อาชีวศึกษา ที่ทำหน้าที่สอนในวิชาสามัญทุกวิชา ตามที่ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมายในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

1.6.8 ครูสาขาวิชาชีพ หมายถึง ครูผู้สอนในโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาที่ทำหน้าที่สอนวิชาช่างแต่ละสาขาคตามที่ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมาย

1.6.9 ประสบการณ์หมายถึง ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการสอนในโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ตามระยะเวลา แบ่งเป็น 2 ระดับคือ

1.6.9.1 ประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี

1.6.9.2 ประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป

1.6.10 อายุ หมายถึงผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุตั้งแต่เกิดมาจนถึงได้มาปฏิบัติการสอนในโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ระดับ

1.6.10.1 อายุต่ำกว่า 35 ปี

1.6.10.2 อายุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

งานวิชาการเป็นภารกิจหลักของโรงเรียนในการบริหารการศึกษา ซึ่งวัตถุประสงค์หลักของงานวิชาการอยู่ที่การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร ทั้งครูและนักเรียนต้องหาทางช่วยเหลือให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างดีที่สุดตามความสามารถของแต่ละคน ซึ่งคุณภาพและประสิทธิภาพในการสอนของครูนั้นก็ขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งในบทนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยขอเสนอสาระสำคัญในหัวข้อต่อไปนี้

การบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

- 2.1 ความหมายของการบริหารและงานวิชาการ
- 2.2 ความหมายและความสำคัญรวมทั้งขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ
- 2.3 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
- 2.4 การบริหารบุคลากรทางวิชาการ
- 2.5 การบริการทางวิชาการ
- 2.6 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน
- 2.7 การปรับปรุงการเรียนการสอน
- 2.8 การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน

2.1 ความหมายของการบริหารและงานวิชาการ

2.1.1 ความหมายของคำว่าการบริหาร

การบริหารมีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ ต้องการให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ประหยัด และพัฒนาอยู่เสมอการบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นถึงความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงาน ซึ่งมีลักษณะของการทำงานร่วมกันของบุคคลในหน่วยงานการดำเนินงานของหน่วยงานจะได้รับความสำเร็จหรือไม่ประการใดนั้น ขึ้นอยู่กับการบริหารเป็นหลักนักบริหารหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารไว้ดังนี้

เอกสาร เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
กมล สุดประเสริฐ (2517 : 191-192) ได้กล่าวว่า “การบริหารหมายถึงการร่วมมือกัน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้
ดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่งภายในองค์กรเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้”
สมพงษ์ เกษมสิน (2516 : 6) ได้กล่าวว่า “การบริหารคือ การใช้ศาสตร์และศิลป์นำเอากระบวนการ
ทรัพยากรการบริหาร (Administration Resources) มาประกอบกันตามกระบวนการบริหาร (Process

of Administration) ให้บรรลุดุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ” นอกจากนี้ ศุสตี สัตยามานะ (2517 : 1) ได้กล่าวถึง “การบริหารเป็นการกระทำของคณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปเข้าร่วมปฏิบัติงานเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน” ซึ่งคล้ายกับ ชารี มณีศรี (2521 : 13) กล่าวว่า “การบริหารคือการใช้ทรัพยากรร่วมกันของทุกคนเพื่อให้บรรลุดุประสงค์ที่กำหนดไว้” เช่นเดียวกับ สมยศ นาวิการ (2525 : 70) กล่าวว่า “การบริหาร เป็น กระบวนการของการทำงานให้สำเร็จด้วยการใช้บุคคลอื่นและทรัพยากรต่าง ๆ ” ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิทย์ บุญช่วย (2526 : 16) กล่าวว่า “การบริหารเป็นกระบวนการที่อาศัยปัจจัยสำคัญต่าง ๆ มาประกอบกันเพื่อแก้ปัญหาและดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ” ส่วน กิติมา ปรีดีติลล (2529 : 8) มีความเห็นว่า การบริหาร คือการดำเนินงานด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุดุประสงค์ที่ต้องการ ทำนองเดียวกับ พันธ์ หันนาคินทร์ (2529 : 5) กล่าวว่า “การบริหาร หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารใช้อำนาจตลอดจนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่หรือคาดว่าจะมีการจัดการดำเนินงานของสถาบันหรือหน่วยงานนั้น ๆ ให้ดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ นอกจากนี้ ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (2530 : 17) ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่า การบริหารหมายถึงการแก้ปัญหาให้บรรลุผลตามเป้าหมายลักษณะของการแก้ปัญหาอาจดำเนินไปในรูปของการตัดสินใจหรือการปฏิบัติงานก็ได้ทั้ง 2 ประการ และชูศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2531 : 2) ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่าการบริหารเป็นการแสดงถึงกลไกภายในองค์กร และหน้าที่กำกับการปฏิบัติงาน เช่นการวางแผน การควบคุม การอำนวยความสะดวก การจัดกิจกรรม การติดตามผลเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ จากผลงานวิจัย ของบรรเลง คำพรรณ (2529 : ๑) ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู-อาจารย์ เกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคใต้ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) ผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นที่ ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารงาน อยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้ง 5 ด้าน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดเจ้าหน้าที่ การอำนวยความสะดวก และการควบคุมแต่ครู-อาจารย์ มีความเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาได้ปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารงานอยู่ในระดับค่อนข้างมากเพียงด้านเดียว คือ การจัดองค์การ ส่วนอีก 4 ด้าน คือ การวางแผน การจัดเจ้าหน้าที่ การอำนวยความสะดวก และการควบคุมนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาได้ปฏิบัติงาน อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

2) เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู-อาจารย์ เกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา 5 ด้าน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดเจ้าหน้าที่ การอำนวยความสะดวก และการควบคุม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3) ในการศึกษาปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับการใช้กระบวนการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษานั้น พบว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับค่อนข้างมาก 2 ด้าน คือ การวางแผน และการจัดเจ้าหน้าที่ ส่วนปัญหาและอุปสรรคด้าน การจัดองค์การ การอำนวยความสะดวก และการควบคุมนั้น เป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ในส่วนที่เป็นปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ ที่ผู้บริหารสถานศึกษาประสบอยู่ในกระบวนการบริหารงาน คือ การขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้และมีประสบการณ์ในการวางแผน อัตรากำลังบุคลากรของสถานศึกษามีไม่เพียงพอกับความจำเป็นของสถานศึกษา สถานศึกษามีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถไม่ตรงกับงานและความต้องการของสถานศึกษา

ไมตรี รัตนา (2533 : ชม-ง) ทำการวิจัยเรื่อง พลวัตขององค์การอันเนื่องมาจากการบริหาร โดยยึดวัตถุประสงค์ในวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า

ผู้บริหารในวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้มีการใช้พฤติกรรมกรรมการบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีพฤติกรรม ปฏิบัติด้านการยึดวัตถุประสงค์เป็นหลักสำคัญของการดำเนินงานทุกระดับขององค์การมากที่สุด แต่ครูผู้สอนเห็นว่าในวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้มีพฤติกรรมกรรมการบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์ด้านการให้อิสระแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงานมากที่สุด และด้านการยึดวัตถุประสงค์เป็นหลักสำคัญของการดำเนินงานทุกระดับขององค์การน้อยที่สุด พฤติกรรมครูในวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีพฤติกรรมส่วนบุคคลด้านอุปสรรคอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านมิตรสัมพันธ์น้อยที่สุด และมีพฤติกรรมกลุ่มด้านพฤติกรรมกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านพฤติกรรมคงอยู่ของกลุ่มน้อยที่สุด ความพึงพอใจในการทำงานของครูในวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความพึงพอใจด้านสภาพการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่ง การงานน้อยที่สุด

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์กับพฤติกรรมครูวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านการยึดวัตถุประสงค์เป็นหลักสำคัญของการดำเนินงานทุกระดับขององค์การมีความสัมพันธ์ในระดับน้อยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า การเปิดโอกาสให้ ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานทุกขั้นตอน นับตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ จนถึง การประเมินผลและส่งเสริมการทำงานเป็นทีมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์อยู่ในระดับมาก แต่ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ การยึดวัตถุประสงค์เป็นหลักสำคัญของการดำเนินงานทุกระดับขององค์การ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง

การบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์กับความพึงพอใจของครู พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อแยกพิจารณาความพึงพอใจในแต่ละด้าน พบว่า ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือ ด้านการให้อิสระแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงาน และที่ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดคือ การยึดวัตถุประสงค์เป็นหลักสำคัญของการดำเนินงานทุกระดับขององค์กร ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมครูกับความพึงพอใจของครูพบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญอยู่ในระดับ .01 เมื่อแยกพิจารณาพฤติกรรมครูออกเป็นพฤติกรรมส่วนบุคคลและพฤติกรรมกลุ่ม พบว่า พฤติกรรมส่วนบุคคลด้านเอกภาพมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจมากที่สุด พฤติกรรมส่วนบุคคลด้านอุปสรรคมีความสัมพันธ์น้อยที่สุด พฤติกรรมกลุ่มด้านพฤติกรรมกลุ่มเพื่อนร่วมงานมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจมากที่สุด พฤติกรรมกลุ่มด้านพฤติกรรมคงอยู่ของกลุ่มมีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจน้อยที่สุด

การเปรียบเทียบพฤติกรรมพลวัตเกี่ยวกับการนำเอาวิธีการบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์มาใช้ในวิทยาเทคนิคภาคใต้ตามทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นว่ามี การนำเอาวิธีการบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์มาใช้ในวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การบริหารคือ การที่คณะบุคคลเข้าร่วมกันดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการดำเนินงานต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ

2.1.2 ความหมายของคำว่างานวิชาการ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงเรื่องเกี่ยวกับงานวิชาการไว้ต่าง ๆ ดังนี้

พัฒนา ภาสบุตร (2512 : 191) ได้กล่าวถึงงานวิชาการไว้ว่า “เป็นงานที่จะต้องทำเพื่อดำเนินการสอนในโรงเรียนให้เกิดผลดีแก่นักเรียนให้นักเรียนได้เรียนรู้และได้ประสบการณ์ต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของแต่ละรายวิชาในหลักสูตร” สอดคล้องกับ วีระ บำรุงรักษ์ (2538 : อัดสำเนา) ให้ความเห็นว่า งานวิชาการ หมายถึง “งานที่เกี่ยวกับความรู้ซึ่งได้แก่การผลิตความรู้ การเผยแพร่ความรู้ และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการแก้ปัญหา และตอบสนองความต้องการ” สอดคล้องกับ สุมิตร คุณานุกร (2523 : 157) ให้ทรรศนะว่า “งานวิชาการในสถานศึกษาหาได้มีความหมายแคบ ๆ อย่างที่เข้าใจทั่ว ๆ ไปถึงการเรียนการสอนในห้องเรียนเท่านั้น ไม่แต่ยังหมายถึงกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างภายในสถานศึกษาที่ก่อให้เกิดความรู้และการศึกษาของนักเรียน จุดมุ่งหมายหลักของงานวิชาการก็คือ การส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความรู้ ความสามารถและทัศนคติตามความมุ่งหมายของแผนการศึกษาชาติที่กำหนดไว้” คล้ายกับที่ เอกชัย กี่สุพันธ์ (2527 : 7) ได้

ให้ความหมายของงานวิชาการว่า หมายถึง “การดำเนินงานทุกชนิดเพื่อจะส่งเสริมพัฒนาหรือปรับปรุงการเรียนการสอนของสถานศึกษาให้ไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็งานที่เกี่ยวข้องกับตัวครู หรือนักเรียนก็ตาม” ส่วน ชำรง บัวศรี (2513 : 51) ได้ให้ความหมายของงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการหมายถึง “การปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น รวมถึงการวางแผนและนโยบายเกี่ยวกับการสอน ตลอดจนการประเมินผลการศึกษาในด้านต่าง ๆ” ซึ่งสอดคล้องกับที่จรินทร์ นาคศรี อภรณ์ (2520 : 36) ให้ความเห็นว่า งานวิชาการหมายถึง “ความพยายามทั้งหมดที่ผู้บริหารและคณะครูช่วยกันปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและตรงตามเป้าหมายมากที่สุด” นอกจากนั้นโรเบิร์ต เอส ฟิสค์ อ้างใน สุดใจ ไสสุก (2521:17) ให้ทรรศนะว่า “งานวิชาการเป็นความรับผิดชอบของสถานศึกษาตั้งแต่การบ่งถึงปรัชญาและจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงบุคคลในอาชีพต่างๆ ของชุมชนเป็นพื้นฐาน รวมถึงประเมินผลโปรแกรมการศึกษาอย่างต่อเนื่องและกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ”

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า งานวิชาการหมายถึง การดำเนินการทุกอย่างทางวิชาการอันจะทำให้การใช้หลักสูตร และการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาและเมื่อนำคำว่า การบริหารและวิชาการมารวมกันก็จะ ได้เป็นการบริหารวิชาการซึ่งมีความหมายและความสำคัญรวมทั้งขอบข่ายดังนี้

2.2 ความหมายและความสำคัญรวมทั้งขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

2.2.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

ไม่ว่าจะเป็น โรงเรียนประเภทใดมาตรฐาน หรือคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนั้นจะทราบได้จากการพิจารณาผลงานด้านวิชาการ ดังนั้นงานวิชาการจึงเป็งานหลักของโรงเรียนซึ่งครูใหญ่หรือผู้บริหาร โรงเรียนโดยทั่วไปควรจะกระจายอำนาจ และความรับผิดชอบไปให้ครูทุกคน ความเป็นผู้นำของผู้บริหารการศึกษาอยู่ที่ความสามารถในการใช้คนแต่ผู้บริหารจะต้องมีเทคนิคในการรู้จักใช้คนมากกว่าการสอนคนอื่นว่าเขาควรทำอะไร ผู้บริหารเพียงแต่ดูแลให้ครูทำงานให้ดีที่สุด และใช้ความสามารถอย่างเต็มที่เท่านั้นดังที่

ภิญโญ สาธร (2526:324) กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการว่าหมายถึง

กิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้
 ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุดซึ่งแท้จริงแล้วผู้บริหารการศึกษาหรือหัวหน้าสถาน
 ศึกษาทุกคนควรจะได้รับผิดชอบเป็นผู้นำของครูใน ด้านวิชาการเป็นอันดับแรกเพราะหน้าที่
 ของโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาทุกแห่ง ก็คือทำให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการ

ผู้บริหารการศึกษา หรือครูใหญ่เป็นผู้นำด้านวิชาการโดยการทำงานร่วมกับครูกระตุ้นเตือนครูให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่ครู และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในด้านการสอน

เอกวิทย์ ฌ ถलग (2516 : 113) การบริหารงานวิชาการนั้น ได้แก่

การควบคุมหลักสูตรการสอน อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียน คู่มือครู การจัดชั้นเรียน การจัดครูสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครูประจำการ เผยแพร่วิชาการ การวัดผลการศึกษา การวิจัยค้นคว้า การประเมินผลมาตรฐานโรงเรียนเพื่อปรับปรุงโรงเรียน ตลอดจนการตรวจเยี่ยม และการนิเทศการศึกษาแก่โรงเรียน

ชำนาญ เงินทอง (2521 : 2) ได้ให้ความหมายว่า “งานบริหารด้านวิชาการ หมายถึงงานที่โรงเรียนปฏิบัติทุกชนิด ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน” ส่วนงานวิจัยของ วิลาวัณย์ ดันวัฒนะพงษ์ (2525 : จ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ซึ่งมีความคิดเห็นตรงกันว่า ในด้านกระบวนการบริหารงานวิชาการ หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้มีการปฏิบัติมาก และมีการปฏิบัติน้อยในเรื่องของการใช้แหล่งความรู้ในท้องถิ่น ในด้านการติดตามผู้สำเร็จการศึกษาที่สำเร็จไปแล้วยังมีการปฏิบัติน้อย และปัญหาที่สอดคล้องกันคือ ครูไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมทางวิชาการ ทำให้ครูไม่มีประสิทธิภาพ และประสบการณ์ในการที่จะดำเนินการสอนเท่าที่ควร

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการหมายถึงการที่สถานศึกษาได้จัดดำเนินการทุกกิจกรรมเพื่อพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร ตลอดจนสนองตอบต่อนโยบายของรัฐบาล

2.2.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา เพราะจุดประสงค์หลักของการจัดตั้งสถานศึกษาก็คือการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนากำลังคนไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาประเภทใด มาตรฐานหรือคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษานั้นจะทราบได้จากผลงานวิชาการดังที่ Smith และคณะ (1961 : 170) ได้ศึกษาย่างงในด้านความรับผิดชอบของ ผู้บริหาร การศึกษาโดยแยกเป็น 7 ประเภท พบว่า

งานบริหารงานวิชาการมีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา คือ งานบริหารเกี่ยวกับบุคคล งานบริหารกิจกรรมนักเรียน มีความสำคัญเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 20 งานในหน้าที่ทั่วไป งานบริหารการเงิน งานบริหารเกี่ยวกับอาคารสถานที่และงานบริหารด้านความสัมพันธ์กับชุมชน มีความสำคัญเป็นอันดับสุดท้ายคิดเป็นร้อยละ 5

Van Miller (1965:175) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการว่า “งานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียนและสำคัญมากที่สุด ได้แก่ การจัดโปรแกรมตลอดจนการวัดผลเพื่อจะได้ติดตามการเรียนการสอนทั้งครูและนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการบริหารการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีนั้นเป็นหน้าที่ที่จะละเลยเสียมิได้” ซึ่งสอดคล้องกับ อภิรมย์ ณ นคร (2517:43) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการไว้ว่า “การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญมากที่สุด อาจารย์ใหญ่ควรรับผิดชอบงานวิชาการเป็นอันดับแรกเพราะหน้าที่ของโรงเรียนคือการใช้บริการทางวิชาการอาจารย์ใหญ่มีหน้าที่เป็นผู้นำทางวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับครูให้คำแนะนำและประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการสอน”

ภิญโญ สาร (2523 : 232) กล่าวว่า

ผู้บริหารการศึกษาทุกคนควรจะรับผิดชอบเป็นผู้นำทางวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของโรงเรียน หรือสถานศึกษาทุกแห่งคือให้ความรู้แก่นักเรียนทางด้านวิชาการ และงานด้านวิชาการนี้ผู้บริหารโรงเรียนต้องถือว่าสำคัญกว่างานด้านธุรการ ดังนั้นการแบ่งเวลาวันหนึ่ง ๆ ของผู้บริหารให้แก่งานต่าง ๆ ควรแบ่งให้แก่งานวิชาการมากที่สุดงานธุรการนั้นจำเป็นก็จริงโดยหลักผู้บริหารการศึกษาแล้วสำคัญรองจากงานวิชาการ

ซึ่งสอดคล้องกับที่ พันธ์ หันนาคินทร์ (2529 : 225) ให้ทัศนะว่า “งานหลักในการบริหารสถานศึกษา น่าจะเป็นงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนหรืองานวิชาการนั่นเอง ส่วนงานอื่นควรเป็นงานสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปด้วยดีเท่านั้น” เช่นเดียวกับดาวเรือง รัตนิม (2518 :19) ได้กล่าวว่า “งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญของการบริหารการศึกษาทุกระดับ ซึ่งผู้บริหารการศึกษาจะต้องรับผิดชอบที่ผู้บริหารการศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ประมวลผลการสอน อุปกรณ์ ตำราเรียน แบบเรียน ห้องสมุด การวัดผลการศึกษาของหน่วยงานนั้น ๆ ผู้บริหารการศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญ เอาใจใส่งานวิชาการเป็นพิเศษ และ ถือว่าการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอนในสถานศึกษา”

จากแนวคิดและข้อเสนอแนะดังกล่าวจะเห็นว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญสำหรับการบริหารการศึกษาเป็นอย่างมากเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จที่พัฒนาคุณภาพของเยาวชนให้มีความรู้ความสามารถ ออกไปมีความสำเร็จในการประกอบอาชีพตามสาขาที่เรียน

2.2.3 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยโครงการจัดทำเอกสารและคู่มือการดำเนินงานเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ได้กล่าวถึงลักษณะงานวิชาการมีขอบข่ายดังนี้

- 2.2.3.1 งานเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร และการจัดแผนการเรียนการสอน
- 2.2.3.2 งานเกี่ยวกับการจัดทำโครงการสอน การจัดทำตารางสอน การจัดทำบันทึกการสอน
- 2.2.3.3 งานเกี่ยวกับตัวครูและระบบการนิเทศการเรียนการสอน
- 2.2.3.4 งานเกี่ยวกับตัวนักเรียน
- 2.2.3.5 งานการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์การสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 2.2.3.6 การเลือกแบบเรียนและการส่งเสริมการผลิตเอกสาร
- 2.2.3.7 งานด้านการวัดผลและประเมินผล
- 2.2.3.8 งานส่งเสริมการสอน
- 2.2.3.9 งานห้องสมุด
- 2.2.3.10 งานประชุมอบรมทางวิชาการ
- 2.2.3.11 งานด้านการวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ

สุดใจ เหล่าสุนทร (2525:7-8) ได้ให้ความเห็น เกี่ยวกับการบริหารวิชาการว่า

ผู้บริหารสถานศึกษาที่รับผิดชอบในด้านวิชาการนั้น จะต้องมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถจัดดำเนินการในเรื่องหลักสูตรประมวลการสอนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตรอย่างครบถ้วน และประเมินการใช้หลักสูตรด้วย

สอดคล้องกับ สุธีระ ทานตวนิช (2521:153) ได้กล่าวถึงขอบข่ายของงานวิชาการดังนี้

1. งานเกี่ยวกับหลักสูตร
2. งานเกี่ยวกับประมวลการสอน
3. งานเกี่ยวกับการทำโครงการสอนเฉพาะโรงเรียน
4. แผนการสอนวิชาต่าง ๆ
5. การจัดทำคู่มือครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น หากมีข้อสงสัยหรือข้อผิดพลาด กรุณาแจ้งให้ทราบ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การพิจารณาแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ
7. การทำตารางสอน
8. การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน
9. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
10. การจัดครูเข้าสอน
11. การพัฒนาการสอน
12. การจัดทำอุปกรณ์การสอน
13. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
14. การนิเทศการสอน

ชาวี มณีศรี (2525:9) ได้กล่าวสรุปขอบข่ายการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้คือ

1. วัตถุประสงค์ นโยบาย และวิชาการบริหาร
2. งานจัดทำประมวลการสอนและคู่มือครู
3. งานแนะแนวการสอน
4. งานจัดตารางสอน
5. งานจัดครูเข้าสอน
6. งานควบคุมการเรียนการสอน
7. งานดำเนินการวัดผลการศึกษา
8. งานจัดศูนย์อุปกรณ์การศึกษา
9. งานนิเทศการ
10. งานจัดสัมมนาครูประจำการ
11. งานประสานงานด้านนโยบายทางวิชาการ
12. งานนิเทศการศึกษา
13. งานรวบรวมสถิติและทำรายงาน
14. งานประชาสัมพันธ์ด้านวิชาการของโรงเรียน

สมบูรณ์ พรธนาภพ (2521 : 268) จำแนกงานไว้ในทำนองเดียวกันคือ “งานเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน งานการวัดผลและการประเมินผลการสอน งานมอบหมายหน้าที่ให้ครูทำ งานปฐมนิเทศครูใหม่ งานพัฒนาความสามารถของครู และงานนิเทศการสอน” คล้ายกับนิพนธ์ กินาวงศ์ (2523 : 151) อธิบายว่าการบริหารงานวิชาการที่สำคัญได้แก่ “งานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน งานปรับปรุงการเรียนการสอน และงานด้านการวัดและการประเมินผล”

พนัส หันนาคินทร์ (2524 : 62) แบ่งงานบริหารงานวิชาการของครูใหญ่ไว้ 4 ด้านคือ งานเกี่ยวกับตัวครู งานเกี่ยวกับตัวนักเรียน การใช้หลักสูตร และการประเมินผลนักเรียนและงานเกี่ยวกับการจัดเครื่องจักรอุปกรณ์การสอน เทคโนโลยีการศึกษา” เช่นเดียวกับ บุญชู แก้วชมพู (2524 : 144) แบ่งงานวิชาการที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องจัดภายในโรงเรียนไว้ดังนี้คือ

งานจัดทำโครงการสอนแนะนำและควบคุมการสอนของครูอาจารย์ งานจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอน งานดำเนินการวัดผลการศึกษา งานสนับสนุนให้มีการค้นคว้าทดลองและปรับปรุงวิธีสอน งานจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน งานดำเนินการวัดผลการศึกษา งานสนับสนุนให้มีการค้นคว้าทดลองและปรับปรุงวิธีสอน งานจัดการเกี่ยวกับหลักสูตร ตลอดจนการจัดให้มีการอบรมครู ปฐมนิเทศครูใหม่และส่งเสริมให้ครูมีการศึกษาสูงขึ้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำลอง ยาห้องกาศ (2524 : 48 - 50) ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานของครูใหญ่ตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและที่พึงประสงค์ ในทัศนะของครูใหญ่ และครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก พบว่า

การบริหารงานวิชาการของครูใหญ่ตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารหลักสูตรและการสอน การปรับปรุงทางวิชาการ การบริการทางวิชาการ ที่ควรจัดขึ้นในโรงเรียน และการบริหารงานทางด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในทัศนะของครูใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาก จากการเปรียบเทียบการบริหารงานทางวิชาการของครูใหญ่ตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานทางด้านหลักสูตรและการสอน การปรับปรุงทางวิชาการ การบริการทางวิชาการที่ควรจัดขึ้นในโรงเรียน และการบริหารงานทางด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในทัศนะของครูใหญ่วุฒิปริญญาตรี กับครูใหญ่วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีไม่แตกต่างกัน และการบริหารงานของครูใหญ่ตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารหลักสูตรและการสอน การปรับปรุงทางวิชาการ การบริการทางวิชาการที่ควรจัดขึ้นในโรงเรียนและการบริหารงานทางด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในทัศนะของครูใหญ่ที่มีประสบการณ์ยังไม่ครบ 2 ปี แตกต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น กิตติศักดิ์ เปรมสุข (2524 : 70 - 71) ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานวิชาการใน
การใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดตาก พบว่า

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษามีปัญหา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยปานกลางทั้ง 3 ด้าน ตามตัวแปรวิถีทางวิชาชีพครู ประสพการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีวิถีทางวิชาชีพครูต่างกัน มีปัญหาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน และด้านวัดผลและการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาต่างกัน มีปัญหา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการมีขอบเขตกว้างขวางมิใช่การสอนในห้องเรียนเท่านั้น แต่รวมถึงกิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษาที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และความสามารถ ดังนั้น งานบริหารวิชาการในสถานศึกษาจึงสรุปลักษณะงานดังนี้ คือ งานด้านการจัดกิจกรรมทางวิชาการและบริการชุมชนงานด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน งานด้านนิเทศและพัฒนาบุคลากร งานบริการวัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา งานวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา

2.3 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

2.3.1 ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรเป็นส่วนสำคัญของการจัดการศึกษา เพราะเป็นแม่บทในการกำหนดโครงการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ที่สถานศึกษาเดิมจะต้องจัดขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา หลักสูตรมีความหมายกว้างมากดังที่นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525 : 2) กล่าวว่าหลักสูตรหมายถึง “ประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่โรงเรียนปรารถนา” นอกจากนี้ สาโรจน์ บัวศรี(2525 : 24) กล่าวว่า หลักสูตรคือ “การวางแผนชนิดหนึ่ง” สุมิตร คุณานุกร (2530 : 3) บันทึกไว้ว่า หลักสูตรหมายถึงโครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้นักเรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ส่วนสงวน ศิริพิสิษฐ์ (2523 : 174) เห็นว่า หลักสูตร คือประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนได้รับทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งโรงเรียนจัดขึ้นเพื่อพัฒนาเด็กทุกด้าน เสริมศรีไชยสร (2526 : 2-3) อธิบายว่า หลักสูตร คือประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนได้รับจากสถาบันหนึ่ง

และยังหมายถึงประสบการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการเรียนการสอนหรือการปฏิบัติจริงในโครงการต่าง ๆ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2527 : 159) อธิบายว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง กระบวนการหรือกิจกรรมที่บุคคลร่วมมือกันดำเนินการ โดยมีเครื่องมือคือหลักสูตร ในอันที่จะเตรียมเด็กหรือเยาวชนให้เกิดความรู้ เจตคติ และประสบการณ์ เพื่อดำเนินชีวิตในสังคมให้ถูกต้อง และเป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพ เสนีย์ พิทักษ์อรณพ (2524 : 47) กล่าวถึงการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนและแนะนำว่า ผู้บริหารต้องศึกษาและเข้าใจหลักสูตร เอกวิทย์ ฌ ถलग (2513 : 3-4) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรว่า การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเกิดจากความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ ความเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความเปลี่ยนแปลงด้านนี้รู้คหน้าไปมาก ดังนั้น การยึดเนื้อหาวิชาเดิมจึงเป็นการไม่เพียงพอและความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

Hilda Taba ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตร หมายถึง “มวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนและครูผู้สอนจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้”

William B. Ragan (1962 : 9) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตรประกอบไปด้วยประสบการณ์ของเด็กทุกชนิดที่โรงเรียนจะต้องรับผิดชอบ ความหมายนี้ครอบคลุมไปถึงรายวิชาที่เปิดสอน เอกสารทางราชการที่ระบุรายละเอียดของหลักสูตร การเรียนการสอน ซึ่งเป็นตัวถ่ายทอดหลักสูตรและโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปะทะสังสรรค์และประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละคน

Galen Saylor และ William M. Alexander (1959 : 4) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตรหมายถึงบรรดาความพยายามทั้งหมดของโรงเรียนในการที่จะก่อให้เกิดผลการเรียนนี้โรงเรียนพึงปรารถนา ทั้งในสถานการณ์ภายในและภายนอกโรงเรียน

2.3.2 ขอบข่ายของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

Smith, Krouse และ Atkinson (1961 : 173 - 174) กล่าวไว้ว่า หน้าที่ของครูใหญ่ เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรได้แก่ การพิจารณาจัดแบบเรียนและอุปกรณ์อื่น ๆ การจัดตารางเรียน และใช้ห้องเรียน การกำหนดจำนวนครู การตัดสินใจด้านการใช้หลักสูตรการปรับปรุงแก้ไข หลักสูตรการจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับการเรียนและควรเป็นผู้นำการพัฒนาหลักสูตร ในทำนองเดียวกับ ชูใจ ศรีรัตน์ (2517 : 74) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนวิชาชีพว่าครูที่สอนวิชาชีพจะต้องมีความรู้เรื่องวิชาชีพนั้น และมีความสามารถใกล้เคียงกับผู้ที่กำลังประกอบอาชีพนั้น ๆ อยู่ในตลาดแรงงานซึ่งสอดคล้องกับ น้อย สุปิงคลัด (2518 : 23) แนะนำว่า สิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องทำด้านการบริหารหลักสูตร การวิเคราะห์และปรับปรุงหลักสูตร ได้แก่ การศึกษาขอบเขตของเนื้อหาและความมุ่งหมายของหลักสูตร การวิเคราะห์และการปรับปรุงหลักสูตร และการจัดทำประมวลการสอน รายวิชา นิพนธ์ กินาวงศ์ (2523 : 131) อธิบายงานบริหารหลักสูตรว่า ประกอบด้วยการพัฒนาหลักสูตร การจัดทำแผนการสอน และการจัดทำประมวลการสอน บุญชู แก้วชมภู (2524 : 144) แนะนำว่าผู้บริหารโรงเรียนต้องมีหน้าที่จัดการเกี่ยวกับหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ

มานิดา อุชชิน (2526 : 1) เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครูวิชาชีพไว้ ดังนี้

2.3.3 การจัดการเรียนการสอน

2.3.3.1 ครูต้องมีแนวทางในการสอนวิชาชีพ ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาสมรรถภาพที่จะทำให้สามารถปฏิบัติงานของกิจกรรมการสอนได้

2.3.3.2 ครูต้องใช้วิธีการสอนที่สามารถให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม หรือเกิดการเรียนรู้หรือเกิดประสบการณ์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือจุดประสงค์ของการทำงานนั้น

2.3.3.3 ครูต้องสอนแต่สิ่งจำเป็นตามลำดับของการจัดการสภาพการในการสอนที่จำเป็นแก่การเรียนรู้โดยมีการวางแผนการสอน หรือ โครงการสอนไว้อย่างดี

2.3.3.4 ครูต้องรู้จักใช้กลวิธีที่จะเร้าให้ผู้เรียนสนใจเรียน โดยสร้างสภาพการสอนที่ใช้วิธีการจัดสภาพภายนอกและสภาพภายในให้สอดคล้องกัน เพื่อให้เกิดความรู้และทักษะวิชาชีพนั้น

นอกจากนี้ มานิดายังได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของการสอนวิชาชีพเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการสอนวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่าจะประกอบด้วย 4 M”คือ

1. Mind หมายถึง การสอนวิชาชีพนั้นผู้บริหารการศึกษาที่ดี ผู้สอนที่ดีจะต้องทุ่มเทกำลังใจอุทิศเวลาไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยมีความพร้อมทุกด้านต้องกระตือรือร้นคิดสร้างสรรค์ และเริ่มต้นด้วยอยู่เสมอจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามโปรแกรมการเรียนการสอนกำหนดไว้โดยมีกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับหลักปรัชญา จิตวิทยา และวิธีการสอนวิชาชีพอย่างแท้จริง

2. Machine หมายถึง การสอนวิชาชีพจำเป็นต้องมีเครื่องมือเครื่องใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ช่วยสอนครบถ้วนอย่างพร้อมเพรียงจริง ๆ การสอนวิชาชีพจะใช้ชอล์กกระดาน ดินน้ำมันย่อมไม่ได้ผลดี

3. Materials หมายถึง การสอนวิชาชีพนั้นจำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติจะต้องใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีมาตรฐาน และจำนวนเพียงพอจึงจะช่วยให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนได้พอดี

4. Money หมายถึง การสอนวิชาชีพนั้นจะต้องใช้เงินเป็นปัจจัยในการดำเนินการนำไปใช้เพื่อจัดหาเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ วัสดุฝึกต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ และจะต้องหาทางให้มีการเกิดรายได้เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการสอนอีกด้วย การสอนวิชาชีพนั้นจะต้องใช้เงิน

ลงทุนที่หวังผลกำไรกลับมาเป็นตัวเงินไม่ได้ แต่ผลกำไรนั้นก็คือคุณภาพของ ผู้เรียน หรืออีกนัยหนึ่งผู้เรียนมีสมรรถภาพทางวิชาชีพ

สุมิตร คุณานุกร (2520 : 146) ได้กล่าวว่า

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์ให้กับ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการไปตามเป้าหมายที่ หลักสูตรต้องการแนวทางการจัดกิจกรรม หรือการสอนนี้ย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพ และลักษณะธรรมชาติและเนื้อหาวิชา กล่าวคือ ไม่มีวิธีสอนใดที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุด สำหรับทุกวิชาการสอนแต่ละวิธีนั้นย่อมมีทั้งลักษณะเด่น และลักษณะจำกัดอยู่ในตัวด้วยกันทั้งสิ้น ฉะนั้นผู้สอนจะต้องรู้จักวิธีการสอนและวิธีนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับ บทเรียน

วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์ (2526 : 2) ได้กล่าวถึงเป้าหมายในการสอนอาชีวศึกษา เพื่อมุ่งเน้นหนักที่จะให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการไว้ 2 ประการ คือ

1. มุ่งให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างดีและเป็นที่น่าพึงพอใจ
 2. มุ่งให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงทักษะการทำงานของตนเองให้ดีขึ้นระหว่างปฏิบัติงาน
- ดังนั้น ผู้เรียนควรมีโอกาสฝึกปฏิบัติให้ใกล้เคียงสภาพเป็นจริงในโลกของการ ทำงาน (World of Work) ให้มากที่สุดและการมุ่งให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะสิ่งสำคัญคือ ผู้เรียน จะต้องได้รับการฝึกงานที่เพียงพอและถูกต้อง

ส่วน วัลลภ จันทรตระกูล (2523,จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาเครื่องกลในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของอาจารย์ใน โรงเรียนอาชีวศึกษารัฐบาล พบว่า

ปัญหาในด้านการจัดทำอุปกรณ์การสอน ขาดหนังสือตำราที่ต้องการใช้ การขาดแคลน อุปกรณ์ที่ดีเครื่องมือเครื่องจักรไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และมีความลำสมัย ประสิทธิภาพในการใช้งานต่ำ การจัดหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรยังมีความล้าหลัง ไม่ทันกับวิชาและความต้องการของท้องถิ่นไม่สัมพันธ์กับตำราอุปกรณ์ตลอดจนขาดความ สอดคล้องกับจำนวนและคุณภาพของเครื่องมือเครื่องจักรที่มีอยู่สำหรับปัญหาเกี่ยวกับตัว นักเรียนเป็นปัญหามาก คือ มีพื้นความรู้ต่ำ และหนังสือในห้องสมุดมีน้อย นอกจากนี้ยัง

พบว่า ครู-อาจารย์ที่สอนวิชาช่างอุตสาหกรรมส่วนมากต้องการให้มีการอบรม และนิเทศการศึกษาตลอดจนความรู้เกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล การสร้างการใช้อุปกรณ์การสอน และการควบคุมพฤติกรรมของนักเรียน

จากผลงานวิจัยดังกล่าวเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน จะพบปัญหาและอุปสรรคคล้าย ๆ กัน โดยระดับอาชีวศึกษาจะพบปัญหาการอบรมบุคลากรในด้านวิชาการ การใช้แหล่งความรู้จากชุมชน และท้องถิ่น ตลอดจนการมีประสิทธิภาพของครูผู้สอนในสถานศึกษาเอกชน อาชีวศึกษา ส่วนในระดับมัธยมศึกษาชั้นนั้นก็จะมีปัญหาคล้าย ๆ กันกับระดับอาชีวศึกษา โดยเฉพาะการมอบหมายงานให้กับครูผู้ปฏิบัติการ และผู้ช่วยฝ่ายวิชาการยังไม่มีมากเท่าที่ควร

ในด้านปัจจัยองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษานั้น ครูผู้ปฏิบัติการมีความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศมาก เพื่อจะได้ปรับปรุงและพัฒนาการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นในด้านของนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีการศึกษานั้น พบว่า ยังขาดแคลนอุปกรณ์และไม่มีศูนย์โสตทัศนศึกษาที่มีมาตรฐานและยังพบว่าครุมีชั่วโมงสอนมากเกินไปไม่มีเวลาจัดเตรียมและจัดหาสื่อมาประกอบการเรียนการสอน

จากการศึกษาผลงานวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการนั้น โรงเรียนหรือสถานศึกษาทุกระดับปฏิบัติมากในเรื่องต่อไปนี้

1. หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

2. การแนะแนว

สำหรับสถานศึกษาที่มีการปฏิบัติน้อยในเรื่องต่อไปนี้

1. การดำเนินการเรียนการสอน

2. วัสดุอุปกรณ์การสอนและห้องสมุด

3. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

4. การวัดและการประเมินผล

5. การใช้แหล่งความรู้ในท้องถิ่น

2.3.4 ขอบข่ายของการจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

นิพนธ์ กินาวงศ์ (2523 : 151) เห็นว่า การจัดการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน การจัดตารางสอน การกำหนดแบบเรียนและพัฒนาแบบเรียนและการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา สงัด อุทรานันท์ (2528 : 2) แนะนำว่างานที่โรงเรียนต้องทำคือ การปรับปรุงหลักสูตร และสร้างหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่น การจัดแผนการเรียนการสอน การจัดโครงการสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การผลิตสื่อการสอนและอุปกรณ์การสอน และการพัฒนาการสอนและวิธีสอน สุรพันธ์ ยันต์ทอง (2519 : 104) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนควรประกอบด้วย การจัดตารางสอน การจัดครูเข้าสอน ตลอดจนการควบ

คุมการเรียนการสอน อดงกรณ์ จันทรารมย์ (2526 : 35) ให้ความเห็นว่า ภาระหน้าที่ของผู้บริหารด้านการจัดการเรียนการสอน คือ การพิจารณาให้ครูใช้วิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และผู้สอนต้องพิจารณาเรื่องการจัดตั้งจุดมุ่งหมาย การสอน การวางแผน ขอบข่ายการสอน การจัดสภาพการเรียนรู้ การจัดสภาพห้องเรียน ส่วน สันต์ ธรรมบำรุง และ ชาญชัย ศรีไสยเพชร (2524 : 63) กล่าวว่าในทำนองเดียวกันว่า แนวทางการพิจารณาการเตรียมการสอนของครูให้เป็นระบบประกอบด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม การประเมินผลตามเป้าหมาย และ พิชัย เฟ่งพันธ์พัฒน์ (2529 : 145) ทำการวิจัยเรื่อง

ปัญหาการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรมของแผนกช่างไฟฟ้ากำลังระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พบว่า ด้านการสอนอาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาที่สำคัญคือ ความไม่สอดคล้องของ ตลาดแรงงาน ความไม่เหมาะสมของขอบเขตเนื้อหาที่รายวิชาทฤษฎี ความไม่สัมพันธ์ของเนื้อหาทฤษฎีกับเนื้อหาวิชาปฏิบัติ ความไม่พร้อมของอุปกรณ์การสอน ปัญหาการใช้สื่ออุปกรณ์การสอน ความไม่เพียงพอของจำนวนห้องปฏิบัติการกับจำนวน นักศึกษา ความไม่เพียงพอของงบประมาณ จำนวนเครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์การเรียนการสอน และ ปัญหาความรู้และทักษะในการสร้างข้อสอบที่มีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของหลักสูตรรวมทั้งการจัดการเรียนการสอน พอสรุปได้ดังนี้ การจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการนำหลักสูตรเข้าสู่ภาคปฏิบัติ โดยผู้บริหารโรงเรียนต้องกระทำในสิ่งต่อไปนี้ คือการจัดการวางแผนงาน การมอบหมายงานการควบคุมและการประเมินผลการใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

2.4 ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ

2.4.1 ความหมายและความสำคัญของการบริหารบุคลากรทางวิชาการ

กัญญา สาร (2526 : 2-3) กล่าวว่า การบริหารบุคลากร หมายถึง ศิลปะการเลือกสรรคนใหม่ และใช้คนเก่าเพื่อให้ได้ผลงานและการบริหาร จากการปฏิบัติงานของบุคคลเหล่านั้นให้มากที่สุดทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหารและบุคลากรที่ไม่ใช่ผู้ปฏิบัติงานด้วย สมนาน รังสิโยกฤษฎ์ (2523 : 2) กล่าวว่า การบริหารงานใดก็ตามเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าถ้าประสบปัญหาเรื่องการบริหารบุคลากรก็เป็นการยากที่จะบริหารงานให้บรรลุเป้าหมาย

Castetter (1981 : 23) กล่าวว่า

บุคลากร คือ ทรัพยากรที่สำคัญที่สุดคุณภาพของบุคลากรแสดงถึงความสำเร็จของการบริหารโรงเรียนปัญหาหลักของการบริหารโรงเรียน การปฏิบัติงานของบุคลากรและการให้ความสนใจด้านพฤติกรรมของบุคลากรจะแสดงถึงความสามารถ ที่จะให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายของโรงเรียนเพิ่มขึ้น

2.4.2 ขอบข่ายการบริหารบุคลากรทางวิชาการ

ขอบข่ายการบริหารบุคลากรทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนนั้น นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ และธรรมรส โชติคุณุช (ม.ป.ท, มปป : 202) กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่เลือกสรรและพัฒนาบุคลากร โดยมีส่วนร่วมในการคัดเลือกบุคคล ทำงานกับบุคลากรเพื่อพัฒนากำหนดนโยบาย การปฏิบัติงานประจำวันปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ และจัดอบรมสมาชิกที่มีประสบการณ์น้อย

พนัส หันนาคินทร์ (2524 : 76) กล่าวว่า

กิจกรรมการบริหารบุคลากรควรประกอบด้วย การวางแผนกำลังคน หรืออัตรากำลัง การสรรหาและการคัดเลือกบุคลากร การรับบุคลากรเข้าสู่งาน ซึ่งรวมถึงการปฐมนิเทศ การช่วยเหลือให้ความสะดวกด้านความเป็นอยู่ และการหามาตรการช่วยเหลือเรื่องการทำงาน การพัฒนาบุคลากร การตอบแทนบุคลากร และการสร้างความมั่นคงทางการทำงานของบุคลากร

บุญชู แก้วชมภู (2524:144) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ ได้แก่ การจัดอบรมครู การปฐมนิเทศครูใหม่ และการส่งเสริมให้มีการศึกษาสูงขึ้น

พวงรัตน์ วิเวกานนท์ (2526:9) กล่าวว่า งานบริหาร

บุคลากรที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องทำ คือการสำรวจความสามารถของบุคลากรที่มีอยู่ การให้บุคลากรทุกฝ่ายรู้ขอบข่ายของงาน และหน้าที่ความรับผิดชอบการส่งเสริมให้บุคลากรใช้ความรู้ความสามารถให้เต็มที่การให้กำลังใจและสร้างขวัญในการทำงาน การส่งเสริมความก้าวหน้าโดยการให้มีการฝึกอบรมศึกษาต่อ หรือดูงานการจัดหาเครื่องทุ่นแรงสื่อการเรียนการสอนอำนวยความสะดวกทางการสอนและการจัดการสวัสดิการต่าง ๆ ให้

ทรงศักดิ์ ศรีภาพสินธุ์ (2527:26-27) กล่าวว่า

หน้าที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา คือ ส่งเสริมให้ผู้ทำงานทางวิชาการมีความเจริญทางวิชาการเพิ่มขึ้น โดยจัดให้ผู้ทำงานทางวิชาการรวมกันเป็นคณะส่งเสริม การจัดตั้งชุมนุม หรือสมาคมทางวิชาการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการส่งเสริมให้ครูประจำการมีความรู้และวุฒิทางการศึกษาสูงขึ้น

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาชินีภา (1972 : 1052-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ

การจัดโปรแกรมการฝึกอบรมครูประจำการ โดยได้สรุปผลการวิจัยว่า การจัดโปรแกรมการฝึกอบรมครูประจำการอย่างมีประสิทธิภาพนั้น นอกจากครูจะได้รับความคิดทางการศึกษาแล้วยังทำให้ครูเกิดทักษะ และต้อง การนำความรู้ความเข้าใจ ไปใช้ในการสอน และเมื่อครูได้รับสิ่งใหม่ ๆ จากโปรแกรมที่จัดให้แล้ว จะปรับปรุงพฤติกรรมในการสอนเสียใหม่ ซึ่งมีผลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน

ดังนั้น การบริหารบุคลากรทางวิชาการของสถานศึกษานั้นผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องศึกษากลวิธีและเทคนิคต่าง ๆ เพื่อประโยชน์แก่ผู้เรียนและผู้สอนสิ่งที่จะช่วยให้การบริหารบุคลากรประสพผลดี ได้แก่ การประชุมครู การปฐมนิเทศครูใหม่การนิเทศภายในการฝึกอบรม การพัฒนาการสอนใหม่ ๆ การบำรุงขวัญและกำลังใจด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพพิจารณาความดีความชอบและการประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบปี

2.5 ด้านการบริการทางวิชาการ

พนัส หันนาคินทร์ (2524 : 62) กล่าวว่า การบริการทางวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่จัดหาอุปกรณ์การสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นต้นว่าจัดหาอุปกรณ์การสอน การจัดหาเจ้าหน้าที่เพื่อให้บริการแก่ครู และการสร้างมาตรฐานการเก็บรักษาและการนำไปใช้

จำลอง ยาห้องภาส (2524 : 17) อ้างอิงมาจาก สุมิตร คุณานุกร (2519 : 41-46) กล่าวว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าการบริการงานวิชาการที่ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดทำและแนะนำว่าควรกระทำในสิ่งที่มีกรนำไปใช้
 สิ่งต่อไปนี้คือการสอนซ่อมเสริม การแนะนำการศึกษาการจัดห้องสมุด และการจัดสต็อค
 ทัศนูปกรณ์ สำหรับวิทยาลัยอาชีวศึกษานั้นการบริการทางวิชาการกระทำในด้านการจัด

หาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการแก้ปัญหาการใช้หลักสูตรการจัดการ หรือการจัดทำโครงการสอน การจัดอบรมด้านการสอนรวมทั้ง การรวบรวมตำราเรียน หนังสืออ้างอิง เอกสารทางวิชาการและอุปกรณ์ทางการศึกษาการให้บริการแก่ครูอาจารย์ การรวบรวมข้อมูลและสถิติต่าง ๆ ทางการจัดการเรียนการสอนการจัดห้องสมุดและโสตทัศนศึกษา เพื่อให้บริการด้านหนังสือ ตำรา เอกสารทางวิชาการ

จากที่กล่าวถึงข้างต้น สรุปได้ว่า การบริการทางวิชาการเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนการสอนประสบผลดีให้ ครูอาจารย์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร โครงการสอน การใช้อุปกรณ์การสอน และสามารถนำไปใช้ในงานบริการทางวิชาการที่สำคัญได้แก่ การให้บริการด้านห้องสมุด โสตทัศนศึกษา การให้บริการด้านเอกสารประกอบการเรียนการสอน การวิเคราะห์ และประเมินผลการบริการทางวิชาการและการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ครูอาจารย์ เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอน การจัดทำอุปกรณ์การสอน และเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการสอน

2.6 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการสอน สมาน ลิมป์เสวตกุล (2523:12) อ้างมาจาก Jacobson และคณะ (1963 : 67) กล่าวว่าการบริหารวิชาการว่า มิใช่เป็น การให้ความรู้ด้านเนื้อหาแก่ผู้เรียนอย่างเดียวกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งใน และนอกห้องเรียนจะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้สมบูรณ์ ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนทุกด้านผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมีบทบาทด้านการส่งเสริมวิชาการด้วย ชีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ (2525 : 15) กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ประสานงาน เพื่อนำเอาทรัพยากรทุกอย่างมาดำเนินการตามกระบวนการบริหาร ใ้งานวิชาการของโรงเรียนบรรลุ เป้าหมายเกี่ยวกับขอบข่าย การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน พวงรัตน์ วิเวกานนท์ (2526 : 11) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมให้ได้ผลดี ผู้บริหารโรงเรียนต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการจัดหาสถานที่ และอุปกรณ์สำหรับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน จำลอง ยาห้องกาศ (2524 : 17-18) อ้างอิงมาจาก สุมิตร คุณานุกร (2519 : 41) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนว่าการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน ที่โรงเรียนจัดทำในรูปกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่การจัดสถานักเรียนการจัดชุมนุม หรือชมรมต่าง ๆ การจัดนิทรรศการแสดงผลงานของ เอกสารนักเรียนและการจัดทัศนศึกษาและสงวนพงษ์ ชวนชม (2533 : 195) ได้วิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนพบว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย ซึ่งอุปสรรคที่พบคือ ครูมีเวลา

น้อยเกินไปในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอีกทั้งขาดงบประมาณสนับสนุนที่เพียงพอ และกิจกรรมที่จัดส่วนใหญ่ไม่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์

สรุปการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนจึงเป็นการบริหารทางวิชาการที่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย และส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้เรียน และยังช่วยพัฒนาการเรียนการสอนรวมทั้งความรู้ความสามารถของครูอาจารย์ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สำคัญ ได้แก่ การวางแผนการจัดกิจกรรมชมรม หรือชุมนุมทางวิชาการหรือวิชาชีพ การจัดนิทรรศการทางวิชาการและแสดงผลงานของนักศึกษา การจัดกิจกรรมแข่งขันทักษะทางวิชาชีพ และการจัดประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน

2.7 ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน

การปรับปรุงการเรียนการสอน แฮร์ริสัน (1960 : 253) กล่าวว่า การประเมินผลประสิทธิภาพการสอนของครู เป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งของการปรับปรุงการสอน

มุชาซี (1982:166-167) กล่าวว่า

ในการปรับระดับประสิทธิภาพการสอน - ผู้บริหารโรงเรียนต้องเป็นผู้นำครูให้มีความรับผิดชอบ การปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นผู้นำการใช้เทคนิคการสอนใหม่ๆ กระจายความรับผิดชอบให้ครู และจัดให้มีการประสานงานที่เหมาะสมรวมทั้งจัดให้มีการประเมินการสอนของครูโดยการตรวจแผนการสอน และสังเกตการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร และยังคงเข้าใจครู และบทบาทของครูตลอดจนทำงานร่วมกับครูให้มีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนด้วยการปรับปรุงการเรียนการสอน จึงเป็นภารกิจที่ผู้บริหารต้องทำไปพร้อมกับการใช้หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน

ภิญโญ สาธร (2519 : 234) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือไม่ ไม่เกิดผลเลยถ้าครูไม่ยอมเปลี่ยนวิธีสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนและสภาพแวดล้อม การปรับปรุงการสอนของครูจึงมีความสำคัญเหนือกว่าการปรับปรุงแบบเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารบุญเรียง ขจรศิลป์ (2527 : 4-5) กล่าวว่า ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การปรับปรุงการเรียนการสอนทำได้หลายวิธี และวิธีที่ช่วยปรับปรุงการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพได้แก่ การประเมินกระบวนการเรียนการสอนด้วยการกระทำที่ต่อ

เนื่อง ในเรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายของข้อมูล
เกี่ยวกับการเรียนการสอน การวางแผนการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนการ
จัดระบบการสอนเนื้อหาวิชา อุปกรณ์การสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

สำหรับขอบข่ายของการปรับปรุงการเรียนการสอน ชำรง ชูทัพ (2521 : 32) กล่าวว่า
งานปรับปรุงวิชาการเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนประกอบด้วย การพิจารณาวัตถุประสงค์ของหลัก
สูตรเนื้อหาวิชา กิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรแบบเรียนหนังสืออ่านประกอบ ประมวลการสอน ข้อ
ทดสอบ และการปรับปรุงการสอนของครู นิพนธ์ กิณวงศ์ (2523 : 151) กล่าวว่า งานด้านการปรับ
ปรุงการเรียนการสอนของผู้บริหาร โรงเรียนประกอบด้วย การนิเทศการสอน โดยการตรวจสอบ
ความเป็นไปของการสอนการประเมินการส่งเสริมและปรับปรุงบรรยากาศการเรียนการสอน การ
ปรับปรุงห้องเรียนและการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน

พนัส หันนาคินทร์ (2524:207) บันทึกไว้ว่า

ภารกิจด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน ประกอบด้วย การนิเทศการสอนและ
ขอบข่ายของการนิเทศ คือ การตรวจสอบความเป็นไปได้ทางการเรียนการสอนการ
ประเมินผลการเรียนการสอน การส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนด้วยการให้ครู
เข้าใจจุดมุ่งหมาย หลักการ และโครงสร้างของหลักสูตร การทำโครงสร้างของหลัก
สูตรการทำโครงการสอน การจัดหาเครื่องมือประกอบการเรียนการสอน การจัด
บรรยากาศของห้องเรียนการส่งเสริมให้ครูปรับปรุงตนเอง และประเมินผลการทำงาน
การนิเทศการศึกษาจึงเป็นภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนที่จะช่วยส่งเสริมการปรับปรุง
การเรียนการสอนและการช่วยเหลือครูทั้งด้านวิชาการ และการบริหารให้สามารถปรับ
ปรุงการเรียนการสอน

เมธี ปิลาณานนท์ (2525 : 212) กล่าวว่า ภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนด้านการปรับปรุง
การเรียนการสอน คือ การนิเทศเพื่อช่วยบุคลากรใช้ความรู้เฉพาะอย่างให้เป็นประโยชน์ สันต์
ธรรมบำรุง และชาญชัย ศรีไสยเพชร (มปป : 160-163) กล่าวว่าภารกิจของผู้บริหารโรงเรียนด้าน
การปรับปรุงการเรียนการสอน ได้แก่การสำรวจความต้องการของครูการประชุมครูการอบรมครู
ประจำการ การแนะนำหนังสือวารสารและส่งเสริมการศึกษาต่อ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ พวงรัตน์ จิวะกานันท์ (2526 : 8) กล่าวว่า ภารกิจของผู้บริหาร โรงเรียนด้านการปรับปรุง
การเรียนการสอนควรหมายรวมถึงการส่งเสริมให้ครูค้นคว้าทดลองและใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ ด้วย

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199) กล่าวว่า การปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นสิ่งที สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญของงานด้านวิชา การในการปรับปรุงการเรียนการสอนนั้น นอกจากจะปรับปรุงในส่วนที่เป็นเครื่องช่วยในการเรียน การสอน อาทิ โสตทัศนูปกรณ์ แบบเรียนหลักสูตรแล้ว สิ่งที่สำคัญยิ่งก็คือ ปรับปรุงพัฒนาครูผู้สอน ให้ก้าวทันวิทยาการ เทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ ของครูอาจารย์นั้น

ฉลอง ปิ่นเฉลียว (2527 : 15) กล่าวว่า

ความรับผิดชอบของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนคือการ ประสานงาน และการบริการครูด้านการสอน การเป็นวิทยากรที่ดีแก่ครูสำหรับภารกิจ การปรับปรุงการเรียนการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานั้นผู้อำนวยการวิทยาลัยจำเป็น ต้องทำการนิเทศการศึกษาโดยการตรวจสอบ และควบคุมดูแลการเรียนการสอนแนะนำ ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ศึกษาหาความรู้ใช้อุปกรณ์การสอน และจัดทำเอกสารประกอบการ สอน

จึงสรุปได้ว่าการปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นภารกิจของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะส่ง เสริมให้มีการประเมินผลการสอนของครูโดยอาศัยกระบวนการประเมินอย่าง มีประสิทธิภาพ และ จัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษาเพื่อช่วยเหลือครูอาจารย์ ซึ่งจะมีผลให้การเรียนการสอนบรรลุ เป้าหมายของหลักสูตร

2.8 ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน

บรรดล สุขปิติ (2529 : 4-5) กล่าวว่า การวัดผลการศึกษามีความหมายถึง ขบวนการในการ กำหนดตัวเลขหรือคะแนน หรือสัญลักษณ์อื่นใดเพื่อแทนปริมาณหรือคุณภาพของพฤติกรรม แต่ละ ด้านที่เจริญก้าวหน้าในตัวนักเรียนว่ามีคุณค่า เพียงพอหรือไม่หรือมีคุณภาพดีระดับใดทั้งนี้ย่อมต้อง อาศัยเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งเป็นหลักในการเปรียบเทียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

บุญชม ศรีสะอาด (2525 : 16) กล่าวว่า

การป้องกัน และการแก้ปัญหาการเรียนการสอนอาจทำได้ด้วยการตรวจสอบความรู้พื้นฐานก่อนการเรียน และเสริมความรู้พื้นฐานการวางแผนการสอนการใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสม และการวัดผลตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของการเรียนแล้วแก้ไขจุดบกพร่องของการเรียนการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน จึงมีความสำคัญ และต้องกระทำต่อเนื่องกันเพราะการวัด หมายถึง กระบวนการที่ให้ได้มาซึ่งตัวเลข หรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณภาพส่วนการประเมินหมายถึง กระบวนการตัดสินคุณภาพของวัตถุประสงค์เหตุการณ์ หรือบุคคลโดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวัด

สุโขทัยธรรมมาธิราช (2524 : 5-6) กำหนดการประเมินผลการเรียนการสอน หมายถึง การนำผลจากการวัดทุกครั้งมาสรุปคุณภาพของนักเรียน การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนจึงเป็นหน้าที่ที่ผู้บริหารต้องดำเนินการ

ส่วนขอบข่ายของการบริหารวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนนั้น สุรพันธ์ ยันต์ทอง (2519 : 104) กล่าวว่า งานด้านการจัดและดำเนินการวัดผลการศึกษาประกอบด้วย การจัดทำข้อทดสอบ การวิเคราะห์ข้อทดสอบและการปรับปรุงข้อทดสอบให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น นิพนธ์ กินาวงศ์ (2523 : 151) กำหนดงานวิชาการด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียนไว้ว่า สิ่งที่ต้องทำได้แก่ การส่งเสริมให้ครูรู้จักหลักและวิธีการวัดผลประเมินผล และเข้าใจระเบียบการวัดผลและประเมินผล

พนัส หันนาคินทร์ (2524 : 206) กล่าวว่า

หน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน ประกอบด้วย การกำหนดนโยบายทั่วไปของการประเมิน การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการวัดผลและการประเมินผล การส่งเสริมความรู้ความสามารถทางด้านการประเมินแก่ครู การจัดเตรียม และดำเนินการสอบการศึกษาชี้แจงระเบียบการวัดผลและประเมินผล และการประเมินผลเพื่อการเรียนการสอนตามระเบียบ และหลักเกณฑ์การให้คะแนนผลการเรียนการสอน กำหนดเนื้อหาที่สอน และการส่งเสริมให้ครูอาจารย์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน

จึงสรุปได้ว่า การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนเป็นภารกิจด้านการบริหารวิชาการที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีระบบเพื่อประเมินผลการเรียนการสอนทั้งก่อนการเรียนการสอนระหว่างการเรียนการสอน และหลังจากจบการเรียนการสอน ทั้งนี้รวมถึงการประเมินผลการสอนครูด้วย การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน จึงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการ

บริหารที่ผู้บริหารดำเนินการร่วมกับครูอาจารย์ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ขึ้น นำหลักเกณฑ์ที่กำหนดเข้าสู่ภาคปฏิบัติและประเมินผลหลักเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อปรับปรุงการวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

2.9 ปัญหาการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการก็เช่นเดียวกันกับการบริหารงานทั่วไป คือ ต้องดำเนินการตามกระบวนการบริหาร การมีปัญหากเกิดขึ้นถือเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติการไม่มีปัญหาใด ๆ ถือเป็นเรื่องประหลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในกระบวนการบริหาร

คำริ น้อยมณี (2522 : 19) ให้ความเห็นว่า

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ หมายถึงปัญหาการบริหารงานหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนปัญหาการปรับปรุงการเรียนการสอนปัญหาการวัดผล และประเมินผล การเรียนการสอนปัญหาการบริการทางวิชาการปัญหาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนและปัญหาการบริหารบุคลากรทางวิชาการ

เมธี ปิลันธนานนท์ (2525 : 191) แนะนำว่า ในการแก้ไขปัญหาให้ได้ผลควรศึกษาหารายละเอียดของสาเหตุ และลักษณะปัญหา พิจารณาหาหนทางแก้ปัญหามากมาย ๆ ทาง ประเมินผลการแก้ปัญหา ศึกษาแนวทางอื่น ๆ ที่ช่วยแก้ปัญหาและการตัดสินใจเลือกทางแก้ปัญหาก็ที่ประสบผลมากที่สุด นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ และธรรมรส โชติคุณุชร (มปป : 103) ชี้ให้เห็นว่าการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติภารกิจด้านการบริหารทางวิชาการของโรงเรียนนั้นครูใหญ่ยังใช้เวลาในกิจกรรมที่เป็น การปรับปรุงการศึกษาของโรงเรียนน้อยเกินไป กิตติพงษ์ วงศ์สุวรรณ (2527 : 30) เห็นว่า ในทางปฏิบัติงานวิชาการผู้บริหาร โรงเรียนไม่ได้ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกและได้มอบหมายงานวิชาการให้กับผู้ช่วยฝ่ายวิชาการปฏิบัติทั้งหมด และไม่คอยได้เอาใจใส่ติดตามอย่างใกล้ชิด

วิจิตร ชีระกุล กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ และสุพิชญา ชีระกุล (2519 : 210) อธิบายว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาค้นคว้าได้แก่ ครูไม่ยอมรับเทคนิคใหม่ ๆ ครูไม่สบายใจต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนและเนื้อหาวิชาไม่กล้าทดลองวิธีสอนใหม่ๆ มีพื้นฐานทางวิชาการน้อยมีชั่วโมงสอนและงานธุรการมาก ยึดมั่นแนวคิดเดิมไม่สนใจกับการปรับ

ปรุ่รงการเรียนการสอนเด็กขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน และผู้ปกครองไม่เข้าใจปัญหา ของโรงเรียน

จิรพันธ์ ศรีโชติ (2521 : 21) เห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ได้แก่ ครู ไม่เข้าใจการประเมินผลการสอนระหว่างเรียน จึงเป็นผลให้การจัดการเรียนการสอนไม่ถูกต้อง เจริญ ไร้วัจจนกุล (2523 : 127-128) อธิบายว่า ปัญหาด้านการบริหารการศึกษา ซึ่งเกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการ ได้แก่ ปัญหาหลักสูตรปัญหาอุปกรณ์การศึกษา และปัญหาภายในสถานศึกษา เช่น ครูไม่เข้าสอนขาดความสามัคคีมีความขัดแย้งเรื่องการศึกษาความดีความชอบ ปัญหาการนิเทศและ ปัญหาด้านมาตรฐานการศึกษา สิทธิชัย ธาดานิติ (2524 : 25) เชื่อว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการจัดการ เรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาคือหลักสูตรและคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาไม่สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ทางเทคโนโลยีและอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัย สุนทร พานิชกุล (2524 : 1) บันทึกไว้ว่าการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยอาชีวศึกษา คือ ปัญหาการจัดตารางสอน ซึ่งให้ครูได้สอนตามความถนัดและความสามารถมีเวลาสำหรับการเตรียมการสอนและตรวจผลงาน นักเรียนได้อย่างสม่ำเสมอ วิชัย วงศ์ใหญ่ (2525 : 198) เชื่อว่าการจัดตารางสอนเป็นส่วนหนึ่ง ที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพราะการพัฒนาหลัก สูตรและการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับการใช้สถานที่ห้องเรียน ห้องฝึกงาน ห้องทดลอง บุคลากรครู และการเรียนรู้ของเด็ก นิพนธ์ ไทยพานิช (2528 : 1) เห็นว่าครูส่วนใหญ่ไม่ชอบการ นิเทศมีทัศนคติต่อการนิเทศในทางลบและมีความเชื่อว่าการนิเทศไม่ได้ช่วยให้เขาปรับปรุงคุณภาพ การสอนแต่อย่างใด

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นพอสรุปได้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ปัญหาด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนปัญหา การนิเทศการศึกษา และปัญหาเกี่ยวกับตัวครูการบริหารงานวิชาการเป็นการบริหารที่ใช้กระบวนการ บริหารโดยอาศัยทรัพยากรพื้นฐานที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การศึกษาปัญหาการบริหาร งานวิชาการจึงมีประโยชน์ต่อ ผู้บริหารสถานศึกษาอย่างยิ่งที่จะใช้เป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงการ บริหารงานวิชาการให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม เอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยบุคลากร 2 กลุ่มดังนี้

3.1.1.1 กลุ่มผู้บริหารของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ และหัวหน้าหมวดรวมทั้งสิ้น 96 คน

3.1.1.2 กลุ่มครูอาจารย์ ของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 2,188 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการดังต่อไปนี้

3.1.2.1 กลุ่มผู้บริหาร ได้จากประชากรทั้งหมด 94 คน

3.1.2.2 กลุ่มครูอาจารย์ กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane แล้วจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการเทียบสัดส่วนจำนวนตัวอย่างตามขนาดของประชากร จำนวน 2,188 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 338 คน จากโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 32 โรงเรียนในปี 2538 ดังรายละเอียดที่ได้ระบุไว้ดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียน

ลำดับ	รายชื่อโรงเรียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
		ผู้บริหาร	ครู	ผู้บริหาร	ครู
1	โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ช่างกล ขสทบ	3	100	3	15
2	โรงเรียนช่างฝีมือปฎิบัติการ	3	81	3	12
3	โรงเรียนเทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ	3	97	3	15
4	โรงเรียนไทยปัสติเทคนิคภาคพายัพ	3	64	3	10
5	โรงเรียนไทยปัสติเทคนิค	3	60	3	9
6	โรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ	3	73	3	11
7	โรงเรียนเทคนิคบูรณะพนธ์	3	49	3	8

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับ	รายชื่อโรงเรียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
		ผู้บริหาร	ครู	ผู้บริหาร	ครู
8	โรงเรียนกุลศิริเทคโนโลยี	3	80	3	12
9	โรงเรียนสัจจวัฒน์	3	30	3	5
10	โรงเรียนราชเศรษฐวิศิลาปรกรรม	3	47	3	7
11	โรงเรียนเทคโนโลยีปิ่นมณฑล	3	20	3	3
12	โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม	3	137	3	21
13	โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน	3	70	3	11
14	โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู	3	133	3	21
15	โรงเรียนเทคนิควิทยา	3	53	3	8
16	โรงเรียนเทคนิควิทยา (ปวส.)	3	53	3	8
17	โรงเรียนอาชีพเฉลิมศาสน์	3	16	3	3
18	โรงเรียนไทยจิตรศิลป์อาชีพะ	3	140	3	22
19	โรงเรียนเซนต์จอห์น โปล์เทคนิค	3	85	3	13
20	โรงเรียนเซนต์จอห์นเทคนิคกรุงเทพ	3	95	3	15
21	โรงเรียนเทคโนโลยีดุสิต	3	66	3	10
22	โรงเรียนเทคโนโลยีไทยสุริยะ	3	47	3	7
23	โรงเรียนพนมเทคนิคช่างกล-พาณิชย์การ	3	23	3	4
24	โรงเรียนอาชีพคอนบอสโก	3	44	3	7
25	โรงเรียนเกษมโปล์เทคนิค	3	106	3	16
26	โรงเรียนเทคนิคพระรามหก	3	60	3	9
27	โรงเรียนพระรามหกเทคโนโลยี	3	102	3	16
28	โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ	3	131	3	20
29	โรงเรียนเซนต์จอห์นเทคนิค	3	77	3	12
30	โรงเรียนช่างสำรวจภาษานุสรณ์	3	25	3	4
31	โรงเรียนเทคโนโลยีประชาชื่น	3	14	3	2
32	โรงเรียนกนกเทคโนโลยี	3	10	3	2
	รวม	96	2,188	96	338

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่โรงเรียนได้รับมาเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดได้
 ไม่ว่ากรณีนี้อีกทั้งยังมีที่พิมพ์และต้องขออนุญาตก่อนนำไปใช้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
 วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามมีดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการในการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือเกี่ยวกับการวิจัยรวมทั้งเอกสารและหนังสือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ ซึ่งได้แก่ หนังสือการบริหารงานวิชาการ ของปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ และแบบสอบถามงานวิจัย ของ สมจิตร กะระนะนา แล้วนำมาดัดแปลงคำถามให้สอดคล้องกับการบริหารงานวิชาการอาชีวศึกษา

2. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างซึ่งเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา รายละเอียดของแบบสอบถาม ครอบคลุมขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ การจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การบริหารบุคลากร ทางวิชาการ การบริการทางวิชาการ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน

ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน สาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน แบบสอบถามเป็นแบบกำหนดให้เลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ การบริการทางวิชาการ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

5 หมายถึง ปัญหาการบริหารงานวิชาการมากที่สุด

4 หมายถึง ปัญหาการบริหารงานวิชาการมาก

3 หมายถึง ปัญหาการบริหารงานวิชาการปานกลาง

2 หมายถึง ปัญหาการบริหารงานวิชาการน้อย

1 หมายถึง ปัญหาการบริหารงานวิชาการน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น กรุณาอย่าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมา เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ในการทำปริญญานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำ แล้วจึงนำไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์และความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านคือ

1. ดร.สวัสดิ์ อุดมโกชน์ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
2. รศ.ดร.สุวัฒน์ สุโกมลสันต์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์วีรพันธ์ สิทธิพงศ์ คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทเวศร์
4. อาจารย์รัตนา ดวงแก้ว ศึกษานิเทศก์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
5. อาจารย์มัลลิกา ยูวะเดมิ ศึกษานิเทศก์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

5. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 โรงเรียน

โรงเรียนกรุงเทพเทคนิคนนท์ 10 ชุด

โรงเรียนเทคโนโลยีปทุมธานี 10 ชุด

โรงเรียนเทคโนโลยีเปรมฤทัย 10 ชุด

รวมแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด นำมาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา α ของ Cronbach (Cronbach 's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.78

3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากหน่วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในสถานศึกษาที่จะทำการวิจัย

3.3.2 ผู้วิจัยไปส่งและรับข้อมูลด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 434 ชุด ได้รับคืน 381 ชุด สมบูรณ์ทุกชุด คิดเป็นร้อยละ 87 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด แยกผู้บริหาร 96 ชุด ได้คืน 94 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97 ครูผู้สอน 338 ชุด ได้รับคืน 287 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงจำกัดการศึกษาค้นคว้าวิจัยเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสาร
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงค่าร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งทั้งหมดและได้รับคืนมา

ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนที่ส่ง	จำนวนที่ได้คืน	คิดเป็นร้อยละ
ผู้บริหาร	96	94	97.00
ครูอาจารย์	338	287	84.00
รวม	434	381	87.00

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยการหาความถี่และหาค่าร้อยละ

3.4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ของผู้บริหารและครูอาจารย์ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดระดับปัญหาของแบบสอบถามมีดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึงมีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับ มากที่สุด

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึงมีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึงมีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึงมีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึงมีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.4.3 หาค่า t-test ใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารงานวิชาการ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูอาจารย์ โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน สาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแสดงด้วยคำร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 ด้าน ซึ่งวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการ มีดังนี้

3.1 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี และอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป โดยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-test

3.2 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งต่างกัน โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-test

3.3 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปโดยหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-test

3.4 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-test

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานครโดยจำแนกตามอายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน สาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูล (John W Best. 1977 : 174) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	4.50-5.00	หมายถึง	มีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	3.50-4.49	หมายถึง	มีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	2.50-3.49	หมายถึง	มีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50-2.49	หมายถึง	มีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.49	หมายถึง	มีปัญหาการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของข้อมูล

\bar{X} แทนค่าเฉลี่ย

S.D แทนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t-test เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูอาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 381 ฉบับ ซึ่งแสดงไว้ในตารางดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามตามอายุ

	ผู้ตอบแบบสอบถาม	ผู้บริหาร N=94		ครู N=287		รวม N=381	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ	ต่ำกว่า 35 ปี	25	26.60	155	54.00	180	47.20
	ตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป	69	73.40	132	46.00	201	52.80
รวม		94	100.00	287	100.00	381	100.00

จากตารางที่ 4.1 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 26.60 และเป็นผู้บริหารที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 73.40 ส่วนครูที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มีจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 และครูที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปมีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามตามตำแหน่ง

	ตัวตอบแบบสอบถาม	คน	ร้อยละ
ตำแหน่ง	ผู้บริหาร	94	24.70
	ครู	287	75.30
รวม		381	100.00

จากตารางที่ 4.2 ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารมี 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.70 และผู้ที่เป็นครูมีจำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 75.30

ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามตามประสบการณ์

	ผู้ตอบแบบสอบถาม	ผู้บริหาร N=94		ครู N=287		รวม N=381	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์	ต่ำกว่า 5 ปี	16	17.00	104	36.20	120	31.50
	ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	78	83.00	183	63.80	261	68.50
รวม		94	100.00	287	100.00	381	100.00

จากตารางที่ 4.3 ประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 ผู้บริหารที่มีอายุตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 83.00 และครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 36.20 ครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 63.80

ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน

	ผู้ตอบแบบสอบถาม	ผู้บริหาร N=94		ครู N=287		รวม N=381	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน	สาขาวิชาชีพ	61	64.90	143	49.80	204	53.50
	สาขาวิชาสามัญ	33	35.10	144	50.20	177	46.50
รวม		94	100.00	287	100.00	381	100.00

ตารางที่ 4.4 สาขาวิชาชีพที่ปฏิบัติการสอน ของผู้ตอบแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาชีพมีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 64.90 ผู้บริหารที่ปฏิบัติ

การสอนในสาขาวิชาสามัญมีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 35.10 และครูที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาชีพนี้อีกมีจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 49.80 ครูที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาสามัญมีจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 50.20

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่วงอุตสาหกรรม เอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์เกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

ข้อ	หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหารและครูอาจารย์			
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับที่
1	การประชุมวางแผนระหว่างผู้บริหารและครูอาจารย์ เพื่อจัดแผนการเรียน ให้เป็นไปตามหลักสูตร	3.18	1.07	ปานกลาง	6
2	การวิเคราะห์หลักสูตร จุดมุ่งหมาย และ โครงสร้างของหลักสูตรเพื่อใช้ในการจัดทำแผนการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.18	1.02	ปานกลาง	7
3	การประชุมชี้แจงครูอาจารย์เกี่ยวกับแนวทางการใช้หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน	3.10	1.01	ปานกลาง	10
4	การให้ครูได้จัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน	3.37	1.16	ปานกลาง	1
5	การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนการเรียน	3.29	1.10	ปานกลาง	2
6	การจัดครูอาจารย์เข้าสอนตามความถนัดของแต่ละคน	3.26	1.13	ปานกลาง	3
7	การกระจายชั่วโมงสอนของครูอาจารย์แต่ละคนตลอดสัปดาห์	3.22	1.13	ปานกลาง	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อ	หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหารและครูอาจารย์			
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับที่
8	การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ ในตารางสอนแต่ละวัน	3.13	1.04	ปานกลาง	9
9	การใช้หลักสูตรและเอกสารประกอบในการเตรียม การสอนของครูอาจารย์การประชาสัมพันธ์การจัด การเรียนการสอนตามหลักสูตรที่จัดสอนในโรง เรียนแก่ชุมชน	3.16	1.03	ปานกลาง	8
10	การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตาม หลักสูตรที่จะสอนในโรงเรียนแก่ชุมชน	2.95	0.98	ปานกลาง	13
11	การจัดหาเครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์และสถานที่ฝึก ปฏิบัติงานที่เหมาะสม	3.18	1.10	ปานกลาง	5
12	การให้ครูอาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือก แบบเรียน แบบฝึกหัด และหนังสือประกอบการ เรียน	3.07	1.26	ปานกลาง	11
13	การติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	3.04	1.03	ปานกลาง	12
	ค่าเฉลี่ย	3.16	0.82	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนของผู้บริหารและครูอาจารย์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.16$) และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อปรากฏว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ การให้ครูได้จัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน ($\bar{X}=3.37$) รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนการเรียน ($\bar{X}=3.29$) และข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่จัดสอนในโรงเรียนแก่ชุมชน ($\bar{X}=2.95$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูอาจารย์เกี่ยวกับการบริหารบุคลากรทางวิชาการ

ข้อ	การบริหารบุคลากรทางวิชาการ	ผู้บริหารและครูอาจารย์			
		\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	อันดับที่
1	การมอบหมายงานและความรับผิดชอบด้านการเรียนการสอนให้ครูอาจารย์	3.25	1.13	ปานกลาง	1
2	การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการสอนการฝึกอบรมและการพัฒนาทางวิชาการของครูอาจารย์	3.05	1.00	ปานกลาง	5
3	การสนับสนุนให้ครูอาจารย์ได้ศึกษาต่อตรงตามสาขาวิชาที่สอน	3.08	1.17	ปานกลาง	3
4	การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านการเรียนการสอน	3.06	1.03	ปานกลาง	4
5	การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูอาจารย์ศึกษาค้นคว้าและวิจัย	2.95	1.06	ปานกลาง	7
6	การให้ความรู้แก่ครูอาจารย์เกี่ยวกับเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.98	0.19	ปานกลาง	6
7	การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนของครูอาจารย์	3.10	0.99	ปานกลาง	2
8	การจัดบรรยากาศทางวิชาการในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมขวัญกำลังใจของครูอาจารย์	2.89	1.06	ปานกลาง	8
	ค่าเฉลี่ย	3.05	0.84	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อปรากฏว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การมอบหมายงาน และความรับผิดชอบด้านการเรียนการสอนให้ครูอาจารย์ ($\bar{X} = 3.25$) ถัดมาคือ การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนของครูอาจารย์ ($\bar{X} = 3.10$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดบรรยากาศทางวิชาการในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมขวัญกำลังใจของครูอาจารย์ ($\bar{X}=2.89$) โขชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูอาจารย์เกี่ยวกับการบริการทางวิชาการ

ข้อ	การบริการทางวิชาการ	ผู้บริหารและครูอาจารย์			
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับที่
1	การจัดทำเอกสารทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน	2.91	0.96	ปานกลาง	5
2	การจัดทำเอกสารทางวิชาการ เช่น ตำรา คู่มือครู ใบงาน หนังสืออ่านประกอบและวารสาร ช่างอุตสาหกรรมให้ครูอาจารย์ได้ค้นคว้า	2.99	1.07	ปานกลาง	2
3	การจัดทำสื่อ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนของครูอาจารย์	3.02	0.99	ปานกลาง	1
4	การอบรมการผลิตอุปกรณ์การสอนใช้สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาแก่ครูอาจารย์	2.91	1.03	ปานกลาง	4
5	การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้ชำนาญงานในวิชาชีพต่างๆ มาเป็นวิทยากรบรรยายให้ครูอาจารย์ฟัง	2.84	1.09	ปานกลาง	6
6	การขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับกับอาชีพ	2.94	1.13	ปานกลาง	3
ค่าเฉลี่ย		2.94	0.83	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านบริการทางวิชาการของผู้บริหาร และครูอาจารย์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ ปรากฏว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดหาสื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนของครู อาจารย์ ($\bar{X} = 3.02$) ถัดมาคือ การจัดทำเอกสารทางวิชาการ เช่น ตำรา คู่มือครู ใบงาน หนังสืออ่าน ประกอบ และวารสารช่างอุตสาหกรรมให้ครูอาจารย์ได้ค้นคว้า ($\bar{X} = 2.99$) ส่วนข้อที่มีคะแนน เฉลี่ยต่ำสุด คือ การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้ชำนาญงานในวิชาชีพต่าง ๆ มาเป็นวิทยากรบรรยายให้ครู อาจารย์ฟัง ($\bar{X} = 2.84$) สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของ
ผู้บริหารและครูอาจารย์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน

ข้อ	การจัดกิจกรรม ส่งเสริมการเรียนการสอน	ผู้บริหารและครูอาจารย์			
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับที่
1	การดำเนินการตามแผนการจัดการกิจกรรม ส่งเสริมการเรียนการสอน	2.94	0.92	ปานกลาง	3
2	การสำรวจความพร้อมและความต้องการวัสดุฝึก ก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค	3.08	1.02	ปานกลาง	1
3	การจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการของครู อาจารย์	2.89	1.06	ปานกลาง	7
4	การจัดฝึกงาน เพื่อส่งเสริมทักษะทางวิชาชีพ	2.97	1.07	ปานกลาง	2
5	การจัดกิจกรรมทางวิชาการและแสดงผลงาน ของนักเรียน	2.93	1.03	ปานกลาง	4
6	การขอความร่วมมือกับหน่วยงานธุรกิจหรือ อุตสาหกรรมหรือหน่วยงาน เพื่อประโยชน์ใน การศึกษา เช่น การดูงาน การฝึกงาน	2.89	1.05	ปานกลาง	6
7	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนด้าน วิชาการให้แก่นักเรียนเพื่อเป็นประสบการณ์ใน การเรียนรู้ เช่น ชมรมต่าง ๆ	2.90	1.09	ปานกลาง	5
	ค่าเฉลี่ย	2.94	0.81	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.8 พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน ของผู้บริหารและครูอาจารย์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อปรากฏว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ การสำรวจความพร้อมและความต้องการวัสดุฝึกก่อนเปิดภาคเรียน ($\bar{X} = 3.08$) ถัดมาคือ การจัดฝึกงานเพื่อส่งเสริมทักษะทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 2.97$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการของครูอาจารย์ ($\bar{X} = 2.89$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของครูและอาจารย์ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนจำแนกได้ดังนี้

ข้อ	การปรับปรุงการเรียนการสอน	ระดับปัญหา			
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับที่
1	การให้ความร่วมมือในการปรับปรุงวิธีสอนของอาจารย์และส่งเสริมให้ครูอาจารย์ใช้วิธีสอนใหม่ ๆ	2.98	1.03	ปานกลาง	4
2	การจัดนิเทศการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน	2.87	1.04	ปานกลาง	7
3	การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านวิชาการและการจัดทำวัสดุฝึกหัด	2.90	1.03	ปานกลาง	6
4	การให้ครูอาจารย์ได้รับการอบรม ฝึกงาน หรือเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการวิชาการเพื่อนำความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.01	1.05	ปานกลาง	2
5	การแบ่งกลุ่มนักศึกษาฝึกภาคปฏิบัติและทดลองเพื่อให้มีการควบคุมอย่างใกล้ชิด	2.95	1.04	ปานกลาง	5
6	การจัดระบบบริการ โรงฝึกงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูอาจารย์ และนักเรียน	3.01	1.02	ปานกลาง	3
7	การจัดหาเครื่องมือ เครื่องจักร และการบำรุงรักษา	3.12	1.03	ปานกลาง	1
ค่าเฉลี่ย		2.98	0.85	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.9 พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้บริหารและครูอาจารย์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อปรากฏว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดหาเครื่องมือ เครื่องจักร และการบำรุงรักษา ($\bar{X} = 3.12$) ถัดมาคือ การให้ครูอาจารย์ได้รับการอบรม ฝึกงาน หรือเข้าร่วมประชุมเชิงวิชาการเพื่อนำความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน และการจัดระบบบริการ โรงฝึกงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูอาจารย์ และนักเรียน ($\bar{X} = 3.01$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดนิเทศการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.87$) ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการบริหารงานวิชาการของครูและอาจารย์เกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน

ข้อ	การวัดและการประเมินผล	ผู้บริหารและครูอาจารย์			
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	อันดับที่
1	การประชุมวางแผนระหว่างผู้บริหารกับครูอาจารย์ เพื่อกำหนดเกณฑ์การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน	3.08	1.05	ปานกลาง	3
2	การนำเกณฑ์การวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอนมาใช้	3.11	1.01	ปานกลาง	1
3	การนำวิธีการวัดผลหลาย ๆ รูปแบบมาใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการเรียนการสอน	3.00	1.00	ปานกลาง	4
4	การกำหนดช่วงเวลาของการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	3.10	0.98	ปานกลาง	2
5	การจัดการประเมินผลการเรียนการสอน	2.99	1.03	ปานกลาง	5
6	การประชุมสัมมนาปรับปรุงเกณฑ์การวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน	2.96	0.98	ปานกลาง	6
7	การวิเคราะห์ผลการประเมินผลการเรียนการสอน	2.90	0.93	ปานกลาง	8
8	การให้ครู อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผล และการประเมินผลการเรียนการสอน	2.84	1.02	ปานกลาง	11
9	การจัดทำป้ายความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง	2.88	1.00	ปานกลาง	10
10	การวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อจัดทำข้อสอบมาตรฐาน	2.87	1.04	ปานกลาง	9
11	การติดตามผล และนำผลที่ได้จากการวัดผล และประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน	2.91	1.02	ปานกลาง	7
	เอกสารนี้เป็นเอกสารงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามค่าเฉลี่ย	2.97	0.79	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.10 พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหารและครูอาจารย์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อปรากฏว่าข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำเกณฑ์วัดผล และการประเมินการเรียนการสอนมาใช้ ($\bar{X} = 3.11$) ถัดมาคือ การกำหนดช่วงเวลาของการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.10$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ การให้ครูอาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.84$)

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยของการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร รวม 6 ด้าน

ข้อ	การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหารและครูอาจารย์		ระดับปัญหา	อันดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	3.16	0.82	ปานกลาง	1
2.	ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ	3.05	0.83	ปานกลาง	2
3	ด้านการบริการทางวิชาการ	2.94	0.83	ปานกลาง	6
4	ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน	2.95	0.81	ปานกลาง	5
5	ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน	2.98	0.85	ปานกลาง	3
6	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	2.97	0.79	ปานกลาง	4
	เฉลี่ย	3.03	0.74	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.11 สรุปการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมทั้ง 6 ด้านพบว่ามีความถี่ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.16$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.05$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านบริการทางวิชาการ ($\bar{X} = 2.94$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 เป็นการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูอาจารย์ โดยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-test ซึ่งจำแนกตามอายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน ดังนี้

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ

ข้อ	หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	อายุต่ำกว่า 35 ปี N=180		อายุ 35 ปี ขึ้นไป N=201		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การประชุมวางแผนระหว่างผู้บริหารและครูอาจารย์เพื่อจัดแผนการเรียน ให้เป็นไปตามหลักสูตร	3.26	1.02	3.09	1.11	1.57
2	การวิเคราะห์หลักสูตร จุดมุ่งหมาย และโครงสร้างของหลักสูตรเพื่อใช้ในการจัดทำแผนการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.17	0.97	3.18	1.07	-0.17
3	การประชุมชี้แจงครูอาจารย์เกี่ยวกับแนวทางการใช้หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน	3.15	0.97	3.05	1.05	0.92
4	การให้ครูได้จัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน	3.40	1.16	3.33	1.18	0.60
5	การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนการเรียน	3.25	1.02	3.34	1.18	-0.78
6	การจัดครูอาจารย์เข้าสอนตามความถนัดของแต่ละคน	3.18	1.03	3.34	1.21	-1.35
7	การกระจายชั่วโมงสอนของครูอาจารย์แต่ละคนตลอดสัปดาห์	3.31	1.08	3.15	1.17	1.44
8	การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติในตารางสอนแต่ละวัน	3.23	0.99	3.06	1.08	1.57

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ข้อ	หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	อายุ ต่ำกว่า 35 ปี N=180		อายุ 35 ปี ขึ้นไป N=201		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9	การใช้หลักสูตรและเอกสารประกอบในการเตรียมการสอนของครูอาจารย์การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่จัดสอนในโรงเรียนแก่ชุมชน	3.25	0.96	3.08	1.09	1.67
10	การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่จะสอนในโรงเรียนแก่ชุมชน	3.08	0.91	2.83	1.04	2.40*
11	การจัดการหาเครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์และสถานที่ฝึกปฏิบัติงานที่เหมาะสม	3.23	1.07	3.15	1.14	0.69
12	การให้ครูอาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกหัดและหนังสือประกอบการเรียน	3.17	1.19	2.99	1.32	1.36
13	การติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	3.07	0.97	3.02	1.09	0.39
	รวม	3.21	0.72	3.12	0.90	1.04

*P < 0.05

จากตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีอยู่ 1 ข้อ คือ การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่จัดสอนในโรงเรียนแก่ชุมชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการจำแนก
ตามอายุ

ข้อ	การบริหารบุคลากรทางวิชาการ	อายุ ต่ำกว่า 35 ปี N = 180		อายุ 35 ปี ขึ้นไป N = 201		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		1	การมอบหมายงานและความรับผิดชอบด้าน การเรียนการสอนให้ครูอาจารย์	3.29	1.07	
2	การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการสอน การฝึก อบรม และการพัฒนาทางวิชาการของครู อาจารย์	3.14	0.96	3.00	1.04	1.41
3	การสนับสนุนให้ครูอาจารย์ได้ศึกษาต่อตรง ตามสาขาวิชาที่สอน	3.12	1.19	3.05	1.16	0.55
4	การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านการเรียน การสอน	3.10	1.00	3.04	1.06	0.57
5	การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูอาจารย์ ศึกษา ค้นคว้าและวิจัย	3.01	1.10	2.90	1.04	0.96
6	การให้ความรู้แก่ครูอาจารย์เกี่ยวกับเทคนิค การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.02	0.99	2.94	0.99	0.75
7	การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติ งาน ด้านการเรียนการสอนของครูอาจารย์	3.14	0.95	3.06	1.03	0.78
8	การจัดบรรยากาศทางวิชาการในการปฏิบัติ งาน เพื่อส่งเสริมขวัญกำลังใจของครูอาจารย์	2.88	1.07	2.91	1.05	-0.30
รวม		3.09	0.78	3.02	0.88	0.82

จากตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและ
ครูอาจารย์จำแนกตามอายุ ในด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ โดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
ไม่ต่างกันทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการจำแนกตามอายุ

ข้อ	การบริการทางวิชาการ	อายุ ต่ำกว่า 35 ปี N=180		อายุ 35 ปี ขึ้นไป N = 201		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		1	การจัดทำเอกสารทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน	2.96	0.90	
2	การจัดทำเอกสารทางวิชาการ เช่น ตำรา คู่มือครู ใบงาน หนังสืออ่านประกอบและวารสารช่วงอุตสาหกรรมให้ครูอาจารย์ได้ค้นคว้า	3.02	1.11	2.96	1.05	0.56
3	การจัดทำสื่อ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนของครูอาจารย์	3.09	0.96	2.96	1.02	1.21
4	การอบรมการผลิตอุปกรณ์การสอนใช้สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาแก่ครูอาจารย์	2.89	1.06	2.94	1.00	-0.43
5	การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้ชำนาญงานในวิชาชีพต่าง ๆ มาเป็นวิทยากรบรรยายให้ครูอาจารย์ฟัง	2.82	1.08	2.86	1.10	-0.39
6	การขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียน ได้ ฝึกงานที่เหมาะสมและ สอดคล้องกับอาชีพ	2.86	1.09	3.01	1.17	-1.23
	รวม	2.94	0.79	2.93	0.86	0.10

จากตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามอายุ ในด้านการบริการทางวิชาการ โดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน
จำแนกตามอายุ

ข้อ	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน	อายุ ต่ำกว่า 35 ปี N=180		อายุ 35 ปีขึ้นไป N=201		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		1	การดำเนินการตามแผนการจัดการกิจกรรม ส่งเสริมการเรียนการสอน	2.97	0.85	
2	การสำรวจความพร้อมและความต้องการวัสดุ ฝึกก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค	3.07	0.98	3.09	1.06	-0.26
3	การจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการของครู อาจารย์	2.92	1.07	2.87	1.06	0.42
4	การจัดฝึกงาน เพื่อส่งเสริมทักษะทางวิชาชีพ	3.02	1.12	2.94	1.09	0.72
5	การจัดกิจกรรมทางวิชาการและแสดงผลงานของ นักเรียน	2.98	1.04	2.90	1.04	0.72
6	การขอความร่วมมือกับหน่วยงานธุรกิจหรือ อุตสาหกรรมหรือหน่วยงาน เพื่อประโยชน์ ในการศึกษา เช่น การดูงาน การฝึกงาน	2.92	1.03	2.86	1.07	0.47
7	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน ด้านวิชาการให้แก่แก่นักเรียนเพื่อเป็นประสพ การณ์ในการเรียนรู้ เช่น ชมรมต่าง ๆ	2.95	1.05	2.84	1.12	0.93
รวม		2.97	0.75	2.92	0.86	0.64

จากตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและ
ครูอาจารย์จำแนกตามอายุ ในด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนจำแนก
ตามอายุ

ข้อ	การปรับปรุงการเรียนการสอน	อายุ ต่ำกว่า 35 ปี n = 180		อายุ 35 ปี ขึ้นไป n = 201		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		1	การให้ความร่วมมือในการปรับปรุงวิธีสอน ของอาจารย์และส่งเสริมให้ครูอาจารย์ใช้วิธี สอนใหม่ๆ	3.00	0.98	
2	การจัดนิเทศการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงคุณ ภาพการเรียนการสอน	2.93	1.05	2.82	1.05	0.99
3	การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านวิชาการและ การจัดทำวัสดุฝึกหัด	2.95	1.01	2.86	1.06	0.85
4	การให้ครูอาจารย์ได้รับการอบรม ฝึกงาน หรือเข้า ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการวิชาการเพื่อนำความรู้ มาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.04	1.01	2.99	1.10	0.45
5	การแบ่งกลุ่มนักศึกษาฝึกภาคปฏิบัติและทดลอง เพื่อให้มีการควบคุมอย่างใกล้ชิด	3.03	1.00	2.88	1.07	1.43
6	การจัดระบบการบริการ โรงฝึกงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูอาจารย์ และนักเรียน	3.02	0.99	2.99	1.06	0.21
7	การจัดการเครื่องมือ เครื่องจักร และการบำรุงรักษา	3.19	1.00	3.05	1.06	1.31
	รวม	3.02	0.78	2.94	0.91	0.94

จากตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามอายุ ในด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่วงอุดมศึกษาระดับเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียน
การสอนจำแนกตามอายุ

ข้อ	การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน	อายุ ต่ำกว่า 35 ปี N=180		อายุ 35 ปี ขึ้นไป N=201		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		1	การประชุมวางแผนระหว่างผู้บริหารกับครู อาจารย์ เพื่อกำหนดเกณฑ์การวัดผลและการ ประเมินผลการเรียนการสอน	3.19	1.01	
2	การนำเกณฑ์การวัดผล และประเมินการเรียน การสอนมาใช้	3.21	0.92	3.02	1.08	1.86
3	การนำวิธีการวัดผลหลาย ๆ รูปแบบมาใช้ให้ เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการประเมินผล การสอน	3.11	0.97	2.90	1.03	2.04*
4	การกำหนดช่วงเวลาของการวัดผลและประเมิน ผลการเรียนการสอน	3.16	0.94	3.04	1.02	1.26
5	การจัดการประเมินผลการเรียนการสอน	3.06	0.97	2.93	1.08	1.19
6	การประชุมสัมมนาปรับปรุงเกณฑ์การวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน	3.06	0.92	2.85	1.03	2.09*
7	การวิเคราะห์ผลการประเมินผลการเรียนการ สอน	3.00	0.90	2.81	0.95	1.93
8	การให้ครู อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับ การวัดผล และการประเมินผลการสอน	2.87	0.98	2.82	1.05	0.44
9	การจัดทำป้ายความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลการปฏิบัติงานของ ตนเอง	2.85	1.05	2.90	0.95	-0.44
10	การวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อจัดทำข้อสอบมาตรฐาน ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า	2.80	1.06	2.93	1.02	-1.22
11	การติดตามผล และนำผลที่ได้จากการวัดผลและ ประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน	2.92	1.04	2.90	1.02	0.11
รวม		3.02	0.76	2.92	0.81	1.26

จากตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามอายุ ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีอยู่ 1 ข้อ คือข้อ 6 การประชุมสัมมนาปรับปรุงเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามอายุ

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	อายุต่ำกว่า 35 ปี		อายุ 35 ปี ขึ้นไป		t
		N = 180		N = 201		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	3.21	0.72	3.12	0.98	1.04
2	ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ	3.09	0.78	3.02	0.88	0.82
3	ด้านการบริการทางวิชาการ	2.94	0.79	2.93	0.86	0.10
4	ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน	2.97	0.75	2.92	0.86	0.64
5	ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน	3.02	0.78	2.94	0.91	0.94
6	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	3.02	0.76	2.92	0.81	1.26
	รวม	3.46	0.76	3.38	0.90	0.97

*P > 0.05

จากตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ ของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
จำแนกตามตำแหน่ง

ข้อ	หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร N = 94		ครูอาจารย์ N = 287		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การประชุมวางแผนระหว่างผู้บริหารและครู อาจารย์เพื่อจัดแผนการเรียน ให้เป็นไปตาม หลักสูตร	3.38	1.21	3.10	1.01	1.98
2	การวิเคราะห์หลักสูตร จุดมุ่งหมาย และ โครง สร้างของหลักสูตรเพื่อใช้ในการจัดทำแผน การเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร	3.42	0.98	3.09	1.02	2.76*
3	การประชุมชี้แจงครูอาจารย์เกี่ยวกับแนวทาง การใช้หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน	3.32	1.02	3.03	1.00	2.44*
4	การให้ครูได้จัดทำโครงการสอนและบันทึกการ สอน	3.52	1.16	3.32	1.17	1.47
5	การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนการ เรียน	3.46	1.15	3.24	1.08	1.63
6	การจัดครูอาจารย์เข้าสอนตามความถนัดของแต่ละ คน	3.42	1.20	3.21	1.10	1.58
7	การกระจายชั่วโมงสอนของครูอาจารย์แต่ละ คนตลอดสัปดาห์	3.42	1.13	3.16	1.13	1.95
8	การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาค ปฏิบัติในตารางสอนแต่ละวัน	3.34	1.12	3.07	1.01	2.16*
9	การใช้หลักสูตรและเอกสารประกอบในการ เตรียมการสอนของครูอาจารย์การประชา สัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลัก สูตรที่จัดสอนในโรงเรียนแก่มุขมนตรี	3.36	1.11	3.10	0.99	2.17*
10	การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรที่จะสอนในโรงเรียนแก่มุขมนตรี	3.03	0.93	2.92	1.00	0.93

เอกสารนี้เป็น
ไม่ว่ากรณีใดๆ

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ข้อ	หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร N = 94		ครูอาจารย์ N = 287		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
10	การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่จะสอนในโรงเรียนแก่ชุมชน	3.03	0.93	2.92	1.00	0.93
11	การจัดการหาเครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์และสถานที่ฝึกปฏิบัติงานที่เหมาะสม	3.35	1.23	3.13	1.06	1.67
12	การให้ครูอาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกหัดและหนังสือประกอบการเรียน	3.31	1.26	2.99	1.26	2.08*
13	การติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	3.35	1.06	2.94	1.01	3.35*
	รวม	3.36	0.91	3.10	0.78	2.67*

* P < 0.05

จากตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่ง ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่ามีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีอยู่ 6 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ

ข้อ 2 การวิเคราะห์หลักสูตร จุดมุ่งหมาย และ โครงสร้างของหลักสูตร เพื่อใช้ในการจัดทำแผนการเรียน ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ข้อ 3 การประชุมชี้แจงครูอาจารย์เกี่ยวกับแนวทางการใช้หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน

ข้อ 8 การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติในตารางสอนแต่ละวัน

ข้อ 9 การใช้หลักสูตรและเอกสารประกอบในการเตรียมการสอนของครูอาจารย์

ข้อ 12 การให้ครูอาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกหัด และหนังสือประกอบการเรียน

ข้อ 13 การติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่วงอุดมศึกษาระดับเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ
จำแนกตามตำแหน่ง

ข้อ	การบริหารบุคลากรทางวิชาการ	ผู้บริหาร N = 94		ครูอาจารย์ N = 287		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การมอบหมายงานและความรับผิดชอบด้าน การเรียนการสอนให้ครูอาจารย์	3.52	1.19	3.17	1.10	2.64*
2	การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการสอน การฝึกอบรม และการพัฒนาทางวิชาการของครูอาจารย์	3.34	0.96	2.98	1.00	3.06*
3	การสนับสนุนให้ครูอาจารย์ได้ศึกษาต่อตรง ตามสาขาวิชาที่สอน	3.30	1.22	3.01	1.15	2.07*
4	การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านการเรียน การสอน	3.23	1.05	3.01	1.02	1.80
5	การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูอาจารย์ ศึกษา ค้นคว้าและวิจัย	3.20	1.06	2.87	1.06	2.65*
6	การให้ความรู้แก่ครูอาจารย์เกี่ยวกับเทคนิค การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.09	0.94	2.94	1.01	1.28
7	การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติ งานด้านการเรียนการสอนของครูอาจารย์	3.27	1.06	3.04	0.96	1.97
8	การจัดบรรยากาศทางวิชาการในการปฏิบัติ งานเพื่อส่งเสริมขวัญกำลังใจของครูอาจารย์	3.12	1.03	2.82	1.06	2.35*
รวม		3.26	0.87	2.98	0.81	2.84*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและ
ครูอาจารย์จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ โดยภาพรวมพบว่า แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นราย
ข้อพบว่า มีอยู่ 5 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ

- ข้อ 1 การมอบหมายงานและความรับผิดชอบด้านการเรียนการสอนให้ครูอาจารย์
- ข้อ 2 การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการสอน การฝึกอบรม และการพัฒนาทางวิชาการของ ครู อาจารย์
- ข้อ 3 การสนับสนุนให้ครูอาจารย์ได้ศึกษาต่อตรงตามสาขาวิชาที่สอน
- ข้อ 5 การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูอาจารย์ศึกษาค้นคว้าและวิจัย
- ข้อ 8 การจัดบรรยากาศทางวิชาการในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมขวัญกำลังใจของ ครู อาจารย์

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการจำแนกตาม ตำแหน่ง

ข้อ	การบริการทางวิชาการ	ผู้บริหาร N = 94		ครูอาจารย์ N = 287		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การจัดทำเอกสารทางวิชาการ เพื่อส่งเสริม การเรียนการสอน	3.17	0.98	2.82	0.95	3.03*
2	การจัดทำเอกสารทางวิชาการ เช่น ตำรา คู่มือ ครู ใบงาน หนังสืออ่านประกอบและวารสารช่างอุตสาหกรรมให้ครูอาจารย์ได้ค้นคว้า	3.30	1.10	2.89	1.05	3.24*
3	การจัดทำสื่อ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนของครูอาจารย์	3.22	1.08	2.96	0.96	2.26*
4	การอบรมการผลิตอุปกรณ์การสอนใช้สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาแก่ครู อาจารย์	3.19	1.07	2.83	1.00	2.98*
5	การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้ชำนาญงานในวิชาชีพต่าง ๆ มาเป็นวิทยากรบรรยายให้ครู อาจารย์ฟัง	3.17	1.08	2.74	1.08	3.37*
6	การขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสม และสอดคล้องกับกับอาชีพ	3.20	1.15	2.86	1.12	2.57*
	รวม	3.21	0.88	2.85	0.79	3.27*

* P < 0.05

จากตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการบริการทางวิชาการ โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนจำแนกตามตำแหน่ง

ข้อ	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน	ผู้บริหาร N = 94		ครูอาจารย์ N = 287		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การดำเนินการตามแผนการจัดการกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน	3.13	1.07	2.89	0.87	1.91
2	การสำรวจความพร้อมและความต้องการวัสดุฝึกก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค	3.31	1.06	3.00	1.00	2.61*
3	การจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการของครูอาจารย์	3.13	1.13	2.81	1.03	2.60*
4	การจัดฝึกงาน เพื่อส่งเสริมทักษะทางวิชาชีพ	3.08	1.12	2.94	1.99	1.07
5	การจัดกิจกรรมทางวิชาการและแสดงผลงานของนักเรียน	3.18	1.08	2.86	1.02	2.64*
6	การขอความร่วมมือกับหน่วยงานธุรกิจหรืออุตสาหกรรมหรือหน่วยงาน เพื่อประโยชน์ในการศึกษา เช่น การดูงาน การฝึกงาน	2.99	1.12	2.86	1.03	1.06
7	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนด้านวิชาการให้แก่นักเรียนเพื่อเป็นประสบการณ์ในการเรียนรู้ เช่น ชมรมต่าง ๆ	2.99	1.07	2.80	1.10	0.97
รวม		3.12	0.92	2.89	0.77	2.17*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่ $P < 0.05$ เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามตำแหน่ง ในด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีอยู่ 3 ข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ

ข้อ 2 การสำรวจความพร้อมและความต้องการวัสดุฝึกก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค

ข้อ 3 การจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการของครูอาจารย์

ข้อ 5 การจัดกิจกรรมทางวิชาการและแสดงผลงานของนักเรียน

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน จำแนกตามตำแหน่ง

ข้อ	การปรับปรุงการเรียนการสอน	ผู้บริหาร N = 94		ครูอาจารย์ N = 287		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การให้ความร่วมมือในการปรับปรุงวิธีสอนของอาจารย์และส่งเสริมให้ครูอาจารย์ใช้วิธีสอนใหม่ๆ	3.16	1.04	2.94	1.03	1.81
2	การจัดนิเทศการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน	3.04	1.08	2.82	1.03	1.83
3	การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านวิชาการและการจัดทำวัสดุฝึกหัด	3.13	1.09	2.84	1.01	2.38*
4	การให้ครูอาจารย์ได้รับการอบรม ฝึกงาน หรือเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการวิชาการเพื่อนำความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.19	1.13	2.95	1.03	1.89
5	การแบ่งกลุ่มนักศึกษาฝึกภาคปฏิบัติและทดลองเพื่อให้มีการควบคุมอย่างใกล้ชิด	3.12	1.06	2.90	1.03	1.77
6	การจัดระบบการบริการ โรงฝึกงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูอาจารย์ และนักเรียน	3.18	1.16	2.95	0.97	1.75*
7	การจัดหาเครื่องมือ เครื่องจักร และการบำรุงรักษา	3.16	1.07	3.10	1.02	0.48
	รวม	3.14	0.93	2.93	0.82	2.10*

* P < 0.05

จากตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีอยู่ 2 ข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ

ข้อ 3 การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านวิชาการและการจัดทำวัสดุฝึกหัด

ข้อ 6 การจัดระบบการบริการ โรงฝึกงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูอาจารย์และนักเรียน

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนจำแนกตามตำแหน่ง

ข้อ	การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน	ผู้บริหาร N = 94		ครูอาจารย์ N = 287		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การประชุมวางแผนระหว่างผู้บริหารกับครูอาจารย์ เพื่อกำหนดเกณฑ์การวัดผลและการประเมินการเรียนการสอน	3.23	1.16	3.04	1.02	1.53
2	การนำเกณฑ์การวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอนมาใช้	3.21	1.15	3.08	0.96	1.03*
3	การนำวิธีการวัดผลหลาย ๆ รูปแบบมาใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการสอน	3.14	1.12	2.95	0.96	1.54
4	การกำหนดช่วงเวลาของการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	3.29	1.11	3.03	0.93	2.07*
5	การจัดการประเมินผลการเรียนการสอน	3.15	1.14	2.94	0.99	1.67
6	การประชุมสัมมนาปรับปรุงเกณฑ์การวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน	3.14	1.00	2.88	0.94	2.27*
7	การวิเคราะห์ผลการประเมินผลการเรียนการสอน	3.18	0.95	2.81	0.91	3.37*
8	การให้ครู อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับ การวัดผล และการประเมินผลการสอน	3.06	0.96	2.77	1.03	2.44*

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการอื่นใดได้โดยไม่ต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ข้อ	การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน	ผู้บริหาร N = 94		ครูอาจารย์ N = 287		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9	การจัดทำป้ายความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลการปฏิบัติงาน ของตนเอง	3.14	0.77	2.79	1.06	3.44*
10	การวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อจัดทำข้อสอบมาตรฐาน	3.29	0.90	2.74	1.05	4.55*
11	การติดตามผล และนำผลที่ได้จากการวัดผล และประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการเรียน การสอน	3.09	0.96	2.85	1.04	2.02*
รวม		3.18	0.83	2.90	0.76	2.98*

* P < 0.05

จากตารางที่ 4.24 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีอยู่ 8 ข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ

ข้อ 2 การนำเกณฑ์การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนมาใช้

ข้อ 4 การกำหนดช่วงเวลาของการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ข้อ 6 การประชุมสัมมนาปรับปรุงเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ข้อ 7 การวิเคราะห์ผลการประเมินผลการเรียนการสอน

ข้อ 8 การให้ครู อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผล และการประเมินผลการสอน

ข้อ 9 การจัดทำป้ายความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง

ข้อ 10 การวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อจัดทำข้อสอบมาตรฐาน

ข้อ 11 การติดตามผล และนำผลที่ได้จากการวัดผลและประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เรียนการสอน
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามตำแหน่ง

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ผู้บริหาร N = 94		ครูอาจารย์ N = 287		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	3.36	0.91	3.10	0.78	2.67*
2	ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ	3.26	0.87	2.98	0.81	2.84*
3	ด้านการบริการทางวิชาการ	3.21	0.88	2.85	0.79	3.72*
4	ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน	3.12	0.92	2.89	0.77	2.17*
5	ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน	3.14	0.93	2.93	0.82	2.10*
6	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	3.18	0.83	2.90	0.76	2.98*
	รวม	3.64	0.90	3.35	0.80	3.06*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 4.25 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ข้อ	หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t
		N = 120		N = 261		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11	การจัดการเครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์และสถานที่ฝึกปฏิบัติงานที่เหมาะสม	3.15	1.03	3.20	1.14	-0.43
12	การให้ครูอาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกหัด และหนังสือประกอบการเรียน	3.12	1.20	3.05	1.30	0.54
13	การติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	2.98	0.98	3.07	1.06	-0.78
รวม		3.15	0.75	3.17	0.85	-0.26

จากตารางที่ 4.26 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ จำแนกตามประสบการณ์ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการจำแนก
ตามประสบการณ์

ข้อ	การบริหารบุคลากรทางวิชาการ	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี N = 120		ประสบการณ์ตั้ง แต่ 5 ปีขึ้นไป N = 261		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การมอบหมายงานและความรับผิดชอบด้าน การเรียนการสอนให้ครูอาจารย์	3.25	1.09	3.26	1.16	-0.05
2	การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการสอน การฝึกอบรม และการพัฒนาทางวิชาการของครูอาจารย์	3.11	0.94	3.05	1.03	0.53
3	การสนับสนุนให้ครูอาจารย์ได้ศึกษาต่อตรง ตามสาขาวิชาที่สอน	3.12	1.21	3.06	1.16	0.49
4	การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านการเรียน การสอน	3.14	0.99	3.03	1.05	0.94
5	การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูอาจารย์ ศึกษา ค้นคว้าและวิจัย	2.99	1.02	2.93	1.09	0.51
6	การให้ความรู้แก่ครูอาจารย์เกี่ยวกับเทคนิค การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.96	0.97	2.99	1.00	-0.31
7	การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติ งาน ด้านการเรียนการสอนของครูอาจารย์	3.13	0.95	3.09	1.01	0.41
8	การจัดบรรยากาศทางวิชาการในการปฏิบัติ งานเพื่อส่งเสริมขวัญกำลังใจของครูอาจารย์	2.83	1.00	2.92	1.09	-0.77
	รวม	3.07	0.78	3.04	0.86	0.28

จากตารางที่ 4.27 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและ
ครูอาจารย์จำแนกตามประสบการณ์ ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ โดยภาพรวมพบว่าแตกต่าง
กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการจำแนกตาม
ประสบการณ์

ข้อ	การบริการทางวิชาการ	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี		ประสบการณ์ตั้ง แต่ 5 ปีขึ้นไป		t
		N = 120		N = 261		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การจัดทำเอกสารทางวิชาการ เพื่อส่งเสริม การเรียนการสอน	2.86	0.84	2.93	1.02	-0.72
2	การจัดทำเอกสารทางวิชาการ เช่น ตำรา คู่มือ ครู ใบงาน หนังสืออ่านประกอบและวารสาร ช่วงอุตสาหกรรมให้ครูอาจารย์ได้ค้นคว้า	2.99	1.06	2.99	1.09	0.03
3	การจัดทำสื่อ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอน ของครูอาจารย์	3.12	0.92	2.98	1.02	1.35
4	การอบรมการผลิตอุปกรณ์การสอนใช้สื่อ การสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาแก่ครู อาจารย์	2.88	1.02	2.93	1.04	0.45
5	การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้ชำนาญงานใน วิชาชีพต่างๆมาเป็นวิทยากรบรรยายให้ครู อาจารย์ฟัง	2.73	1.06	2.90	1.11	-1.36
6	การขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและ สอดคล้องกับอาชีพ	2.77	1.10	3.02	1.15	-1.95*
รวม		2.89	0.76	2.96	0.85	-0.70

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 4.28 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามประสบการณ์ ในด้านการบริการทางวิชาการ โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีอยู่ 1 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ

ข้อ 6 การขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับกับอาชีพ

ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ข้างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน
จำแนกตามประสบการณ์

ข้อ	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี N = 120		ประสบการณ์ตั้ง แต่ 5 ปีขึ้นไป N = 261		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		1	การดำเนินการตามแผนการจัดการกิจกรรม ส่งเสริมการเรียนการสอน	2.91	0.84	
2	การสำรวจความพร้อมและความต้องการวัสดุ ฝึกก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค	3.11	1.00	3.07	1.04	0.35
3	การจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการของครู อาจารย์	2.92	1.04	2.88	1.08	0.41
4	การจัดฝึกงาน เพื่อส่งเสริมทักษะทางวิชาชีพ	2.90	1.14	3.01	1.09	-0.94
5	การจัดกิจกรรมทางวิชาการและแสดงผลงานของ นักเรียน	2.93	0.99	2.94	1.00	-0.05
6	การขอความร่วมมือกับหน่วยงานธุรกิจหรือ อุตสาหกรรมหรือหน่วยงาน เพื่อประโยชน์ ในการศึกษา เช่น การดูงาน การฝึกงาน	2.85	1.05	2.90	1.06	-0.50
7	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน ด้านวิชาการให้แก่นักเรียนเพื่อเป็นประสพ การณ์ในการเรียนรู้ เช่น ชมรมต่าง ๆ	2.90	1.13	2.89	1.08	0.06
รวม		2.93	0.73	2.95	0.84	-0.24

จากตารางที่ 4.29 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร
และครูอาจารย์จำแนกตามประสบการณ์ ในด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน โดยภาพ
รวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนจำแนก
ตามประสบการณ์

ข้อ	การปรับปรุงการเรียนการสอน	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี N = 120		ประสบการณ์ตั้ง แต่ 5 ปีขึ้นไป N = 261		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การให้ความร่วมมือในการปรับปรุงวิธีสอน ของอาจารย์และส่งเสริมให้ครูอาจารย์ใช้วิธี สอนใหม่ๆ	2.99	1.02	2.99	1.04	-0.01
2	การจัดนิเทศการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุง คุณภาพการเรียนการสอน	2.90	1.05	2.86	1.05	0.35
3	การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านวิชาการ และการจัดทำวัสดุฝึกหัด	2.97	0.97	2.88	1.07	0.75
4	การให้ครูอาจารย์ได้รับการอบรม ฝึกงาน หรือเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการวิชาการเพื่อ นำความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.02	1.02	3.01	1.08	0.04
5	การแบ่งกลุ่มนักศึกษาฝึกภาคปฏิบัติและ ทดลองเพื่อให้มีการควบคุมอย่างใกล้ชิด	2.93	1.02	2.96	1.05	-0.35
6	การจัดระบบการบริการ โรงฝึกงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูอาจารย์ และนักเรียน	2.97	1.02	3.02	1.03	-0.39
7	การจัดหาเครื่องมือ เครื่องจักร และการบำรุง รักษา	3.13	1.02	3.11	1.04	0.23
รวม		2.98	0.80	2.98	0.88	0.11

จากตารางที่ 4.30 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและ
ครูอาจารย์จำแนกตามประสบการณ์ ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินั้น ไม่น่าจะนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียน
การสอนจำแนกตามประสบการณ์

ข้อ	การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี N = 120		ประสบการณ์ตั้ง แต่ 5 ปีขึ้นไป N = 261		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การประชุมวางแผนระหว่างผู้บริหารกับครู อาจารย์ เพื่อกำหนดเกณฑ์การวัดผลและการ ประเมินการเรียนการสอน	3.09	0.94	3.09	1.12	0.03
2	การนำเกณฑ์การวัดผล และประเมินการเรียน การสอนมาใช้	3.11	0.91	3.11	1.06	-0.03
3	การนำวิธีการวัดผลหลาย ๆ รูปแบบมาใช้ให้ เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการประเมิน ผลการสอน	3.07	0.92	2.97	1.04	0.88
4	การกำหนดช่วงเวลาของการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนการสอน	3.08	0.91	3.11	1.01	-0.22
5	การจัดการประเมินผลการเรียนการสอน	2.97	0.92	3.01	1.08	-0.36
6	การประชุมสัมมนาปรับปรุงเกณฑ์การวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน	3.06	0.94	2.90	1.00	1.46
7	การวิเคราะห์ผลการประเมินผลการเรียนการ สอน	2.92	0.91	2.89	0.95	0.31
8	การให้ครู อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับ การวัดผล และการประเมินผลการสอน	2.85	0.97	2.84	1.05	0.10
9	การจัดทำป้ายความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ นักเรียน ได้ทราบผลการปฏิบัติงาน ของตนเอง	2.81	1.04	2.91	0.98	-0.94
10	การวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อจัดทำข้อสอบมาตรฐาน	2.79	1.09	2.91	1.02	-1.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ข้อ	การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี N = 120		ประสบการณ์ตั้ง แต่ 5 ปีขึ้นไป N = 261		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11	การติดตามผล และนำผลที่ได้จากการวัดผลและประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน	2.95	1.08	2.89	1.01	0.51
รวม		2.97	0.76	2.97	0.80	0.07

จากตารางที่ 4.31 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามประสบการณ์ ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์
จำแนกตามประสบการณ์

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 5 ปี N = 120		ประสบการณ์ ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป N = 261		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	3.15	0.75	3.17	0.85	-0.26
2	ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ	3.07	0.78	3.04	0.80	0.28
3	ด้านการบริการทางวิชาการ	2.89	0.76	2.96	0.85	-0.70
4	ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน	2.93	0.73	2.95	0.84	-0.24
5	ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน	2.98	0.80	2.98	0.88	0.11
6	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	2.97	0.76	2.97	0.80	0.07
รวม		3.41	0.76	3.42	0.87	-0.12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น กรุณาอย่านำข้อมูลไปใช้เพื่อการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

* $P > 0.05$

จากตารางที่ 4.32 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ ของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.33 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน

ข้อ	หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	สาขาวิชาชีพ N = 204		สาขาวิชาสามัญ N = 177		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การประชุมวางแผนระหว่างผู้บริหารและครูอาจารย์เพื่อจัดแผนการเรียน ให้เป็นไปตามหลักสูตร	3.23	1.09	3.11	1.04	1.07
2	การวิเคราะห์หลักสูตร จุดมุ่งหมาย และ โครงสร้างของหลักสูตรเพื่อใช้ในการจัดทำแผนการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.25	1.01	3.09	1.03	1.53
3	การประชุมชี้แจงครูอาจารย์เกี่ยวกับแนวทางการใช้หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน	3.12	1.03	3.08	0.98	0.37
4	การให้ครูได้จัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน	3.45	1.14	3.28	1.19	1.41
5	การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนการเรียน	3.31	1.07	3.28	1.14	0.23
6	การจัดครูอาจารย์เข้าสอนตามความถนัดของแต่ละคน	3.20	1.15	3.34	1.12	-1.19
7	การกระจายชั่วโมงสอนของครูอาจารย์แต่ละคนตลอดสัปดาห์	3.32	1.08	3.12	1.18	1.67
8	การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติในตารางสอนแต่ละวัน	3.25	1.04	3.01	1.04	2.23*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 0-2555-1111

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

ข้อ	หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	สาขาวิชาชีพ N = 204		สาขาวิชาสามัญ N = 177		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9	การใช้หลักสูตรและเอกสารประกอบในการเตรียมการสอนของครูอาจารย์การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่จัดสอนในโรงเรียนแก่มชช	3.23	0.99	3.08	1.07	1.38
10	การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่จะสอนในโรงเรียนแก่มชช	2.98	1.02	2.91	0.94	0.75
11	การจัดหาเครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์และสถานที่ฝึกปฏิบัติงานที่เหมาะสม	3.25	1.13	3.11	1.08	1.21
12	การให้ครูอาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกหัด และหนังสือประกอบการเรียน	3.17	1.22	2.97	1.32	1.54
13	การติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	3.08	1.09	3.01	0.97	0.68
	รวม	3.22	0.81	3.11	0.84	1.31

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 4.33 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีอยู่ 1 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ

ข้อ 8 การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติในตารางสอนแต่ละวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.34 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ
จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน

ข้อ	การบริหารบุคลากรทางวิชาการ	สาขาวิชาชีพ N = 204		สาขาวิชาสามัญ N = 177		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การมอบหมายงานและความรับผิดชอบด้าน การเรียนการสอนให้ครูอาจารย์	3.41	1.14	3.08	1.11	2.83*
2	การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการสอน การฝึก อบรม และการพัฒนาทางวิชาการของครู อาจารย์	3.17	0.97	2.95	1.02	2.17*
3	การสนับสนุนให้ครูอาจารย์ได้ศึกษาต่อตรง ตามสาขาวิชาที่สอน	3.14	1.17	3.01	1.18	1.08
4	การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านการเรียน การสอน	3.09	1.04	3.04	1.02	0.50
5	การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูอาจารย์ ศึกษาค้นคว้าและวิจัย	2.93	1.12	2.97	1.00	-0.37
6	การให้ความรู้แก่ครูอาจารย์เกี่ยวกับเทคนิค การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.98	1.00	2.98	0.99	-0.03
7	การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติ งานด้านการเรียนการสอนของครูอาจารย์	3.13	0.95	3.09	0.01	0.41
8	การจัดบรรยากาศทางวิชาการในการปฏิบัติ งานเพื่อส่งเสริมขวัญกำลังใจของครูอาจารย์	2.91	1.08	2.89	1.04	0.23
	รวม	3.09	0.84	3.00	0.84	1.44

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 4.34 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครู
อาจารย์จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ โดยภาพรวม
พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และเมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า มีอยู่ 2 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ

ข้อ 1 การมอบหมายงานและความรับผิดชอบด้านการเรียนการสอนให้ครูอาจารย์

ข้อ 2 การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการสอน การฝึกอบรม และการพัฒนาทางวิชาการของครูอาจารย์

ตารางที่ 4.35 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการจำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน

ข้อ	การบริการทางวิชาการ	สาขาวิชาชีพ N = 204		สาขาวิชาสามัญ N = 177		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การจัดทำเอกสารทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน	2.94	0.99	2.88	0.93	0.55
2	การจัดทำเอกสารทางวิชาการ เช่น ตำรา คู่มือครู ใบงาน หนังสืออ่านประกอบและวารสารช่างอุตสาหกรรมให้ครูอาจารย์ได้ค้นคว้า	2.98	1.13	3.00	1.01	-0.18
3	การจัดทำสื่อ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนของครูอาจารย์	3.07	0.98	2.97	1.01	0.95
4	การอบรมการผลิตอุปกรณ์การสอนใช้สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาแก่ครูอาจารย์	2.97	1.03	2.86	1.04	1.06
5	การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้ชำนาญงานในวิชาชีพต่าง ๆ มาเป็นวิทยากรบรรยายให้ครูอาจารย์ฟัง	2.92	1.04	2.76	1.15	1.47
6	การขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและ สอดคล้องกับอาชีพ	2.94	1.13	2.95	1.15	-0.11
	รวม	2.97	0.84	2.90	0.81	0.78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.35 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน ในด้านการบริการทางวิชาการ โดยภาพรวม พบ

ว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.36 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน
จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน

ข้อ	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน	สาขาวิชาชีพ N = 204		สาขาวิชาสามัญ N = 177		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การดำเนินการตามแผนการจัดการกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน	3.00	0.93	2.89	0.92	1.18
2	การสำรวจความพร้อมและความต้องการวัสดุฝึกก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค	3.14	1.02	3.01	1.03	1.24
3	การจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการของครูอาจารย์	3.01	1.03	2.76	1.09	2.32*
4	การจัดฝึกงาน เพื่อส่งเสริมทักษะทางวิชาชีพ	3.00	1.14	2.95	1.07	0.49
5	การจัดกิจกรรมทางวิชาการและแสดงผลงานของ นักเรียน	2.96	1.05	2.91	1.03	0.48
6	การขอความร่วมมือกับหน่วยงานธุรกิจหรืออุตสาหกรรมหรือหน่วยงาน เพื่อประโยชน์ในการศึกษา เช่น การดูงาน การฝึกงาน	2.87	1.01	2.92	1.11	-0.44
7	การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนด้านวิชาการให้แก่นักเรียนเพื่อเป็นประสบการณ์ในการเรียนรู้ เช่น ฐู เช่น ชมรมต่าง ๆ	2.89	1.11	2.89	1.07	0.44
	รวม	2.98	0.79	2.90	0.83	0.96

* P < 0.05

จากตารางที่ 4.36 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน ในด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีอยู่ 1 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 คือ

ข้อ 3 การจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการของครูอาจารย์

ตารางที่ 4.37 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนจำแนก
ตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน

ข้อ	การปรับปรุงการเรียนการสอน	สาขาวิชาชีพ N = 204		สาขาวิชาสามัญ N = 177		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การให้ความร่วมมือในการปรับปรุงวิธีสอนของ อาจารย์และส่งเสริมให้ครูอาจารย์ใช้วิธีสอน ใหม่ๆ	2.99	1.05	2.99	1.02	-0.04
2	การจัดนิเทศการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงคุณภาพ การเรียนการสอน	2.97	1.08	2.75	0.99	2.09*
3	การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านวิชาการ และการจัดทำวัสดุฝึกหัด	2.95	1.05	2.86	1.02	0.77
4	การให้ครูอาจารย์ได้รับการอบรม ฝึกงาน หรือ เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการวิชาการเพื่อนำ ความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.07	1.07	2.94	1.04	1.20
5	การแบ่งกลุ่มนักศึกษาฝึกภาคปฏิบัติและทดลอง เพื่อให้มีการควบคุมอย่างใกล้ชิด	3.02	1.03	2.87	1.05	1.45
6	การจัดระบบการบริการ โรงฝึกงานเพื่ออำนวยความสะดวก แก่ครูอาจารย์ และนักเรียน	3.02	1.07	2.98	0.97	0.29
7	การจัดหาเครื่องมือ เครื่องจักร และการบำรุง รักษา	3.18	1.00	3.03	1.06	1.44
รวม		3.03	0.85	2.92	0.85	1.25

* P < 0.05

จากตารางที่ 4.37 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและ
ครูอาจารย์จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน ในด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยภาพ
รวมพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีอยู่ 1 ข้อ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 คือ

ข้อ 2 การจัดนิเทศการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน

ตารางที่ 4.38 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียน
ช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียน
การสอนจำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน

ข้อ	การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน	สาขาวิชาชีพ N = 204		สาขาวิชาสามัญ N = 177		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การประชุมวางแผนระหว่างผู้บริหารกับครู อาจารย์ เพื่อกำหนดเกณฑ์การวัดผลและการ ประเมินผลการเรียนการสอน	3.14	1.06	3.03	1.05	0.95
2	การนำเกณฑ์การวัดผล และประเมินการ เรียนการสอนมาใช้	3.17	1.02	3.03	1.01	1.37
3	การนำวิธีการวัดผลหลาย ๆ รูปแบบมาใช้ให้ เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการประเมิน ผลการสอน	3.06	1.03	2.93	0.98	1.33
4	การกำหนดช่วงเวลาของการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนการสอน	3.11	0.97	3.09	0.99	0.07
5	การจัดการประเมินผลการเรียนการสอน	3.03	0.99	2.95	1.08	0.70
6	การประชุมสัมมนาปรับปรุงเกณฑ์การวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน	2.97	0.98	2.93	0.99	0.44
7	การวิเคราะห์ผลการประเมินผลการเรียนการ สอน	2.89	0.94	2.91	0.93	-0.24
8	การให้ครู อาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยว กับการวัดผล และการประเมินผลการสอน	2.82	0.01	2.86	1.04	-0.39
9	การจัดทำป้ายความก้าวหน้าในการปฏิบัติ งาน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลการปฏิบัติ งานของตนเอง	2.90	1.03	2.85	0.97	0.47
10	การวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อจัดทำข้อสอบมาตร ฐาน	2.89	1.10	2.85	0.97	0.36
11	การติดตามผล และนำผลที่ได้จากการวัดผล และประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการเรียน การสอน	2.89	1.09	2.93	0.95	-0.28
รวม		2.99	0.82	2.94	0.76	0.56

จากตารางที่ 4.38 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.39 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์
จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน

ข้อ	การบริหารงานวิชาการ	สาขาวิชาชีพ N = 204		สาขาวิชาสามัญ N = 177		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	3.22	0.81	3.11	0.84	1.31
2	ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ	3.09	0.84	3.00	0.84	1.14
3	ด้านการบริการทางวิชาการ	2.97	0.84	2.90	0.81	0.78
4	ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน	2.98	0.79	2.90	0.83	0.96
5	ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน	3.03	0.85	2.92	0.85	1.25
6	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน	2.99	0.82	2.94	0.76	0.56
	รวม	3.46	0.84	3.37	0.83	1.12

* $P > 0.05$

จากตารางที่ 4.39 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ ของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทนี้จะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

5.1.1.1 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

5.1.1.2 ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ

5.1.1.3 ด้านการบริการทางวิชาการ

5.1.1.4 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน

5.1.1.5 ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน

5.1.1.6 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

5.1.2 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนก ตามอายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน สาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน

5.2 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 อายุ ผู้บริหารและครูอาจารย์ ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 52.80 ส่วนผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.20

1.2 ตำแหน่ง ผู้บริหารและครูอาจารย์ ส่วนใหญ่เป็นครูอาจารย์มากกว่าผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 75.30 ส่วนตำแหน่งผู้บริหารคิดเป็นร้อยละ 24.70

1.3 ประสบการณ์การทำงาน ผู้บริหารและครูอาจารย์ ส่วนใหญ่มี

ประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 68.50 ส่วนผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.50

1.4 สาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน ผู้บริหารและครูอาจารย์ ส่วนใหญ่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์เป็นร้อยละ 53.50 ส่วนผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาสามัญคิดเป็นร้อยละ 46.50

ตอนที่ 2 ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูอาจารย์ของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 ด้าน

2.1 ด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารและครูอาจารย์โดยภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 4 ปัญหาการให้ครูจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอนมีคะแนนค่าเฉลี่ย 3.37 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำสุดปานกลางคือ ข้อ 10 ปัญหาการประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่จะสอนในโรงเรียนแก่ชุมชน มีคะแนนค่าเฉลี่ย 2.95 อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ ของผู้บริหารและครูอาจารย์โดยภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 1 ปัญหาการมอบหมายงานและความรับผิดชอบด้านการเรียนการสอนให้ครูอาจารย์มีคะแนนค่าเฉลี่ย 3.25 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำสุดปานกลางคือข้อ 8 ปัญหาการจัดบรรยากาศทางวิชาการในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมขวัญกำลังใจของครูอาจารย์ มีคะแนนค่าเฉลี่ย 2.89 อยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ด้านการบริการทางวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โดยภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 3 ปัญหาการจัดทำสื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนของครูอาจารย์มีคะแนนค่าเฉลี่ย 3.02 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำสุดปานกลางคือข้อ 5 ปัญหาการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้ชำนาญงานในวิชาชีพต่าง ๆ มาเป็นวิทยากรบรรยายให้ครูอาจารย์ฟัง มีคะแนนเฉลี่ย 2.84 อยู่ในระดับปานกลาง

2.4 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนของผู้บริหารและครูอาจารย์ในภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 2 ปัญหาการสำรวจความพร้อมและความต้องการวัสดุฝึกก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาคมีคะแนนเฉลี่ย 3.08 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำสุดปานกลางมี 1 ข้อ คือ ข้อ 3 ปัญหาการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการของครูอาจารย์ มีคะแนนค่าเฉลี่ย 2.89 อยู่ในระดับปานกลาง

2.5 ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้บริหารและครูอาจารย์ โดยภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 7 ปัญหาการจัดหาเครื่องมือ เครื่องจักร และการบำรุงรักษา มีคะแนนค่าเฉลี่ย 3.12 อยู่ในระดับปาน

กลาง ส่วนข้อที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำสุดปานกลางคือข้อ 2 ปัญหาการจัดนิเทศการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน มีคะแนนค่าเฉลี่ย 2.87 อยู่ในระดับปานกลาง

2.6 ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนของผู้บริหารและครูอาจารย์ โดยภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 2 ปัญหาการนำเกณฑ์วัดผล และประเมินผลการเรียนการสอนมาใช้มีคะแนนค่าเฉลี่ย 3.11 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยต่ำสุดปานกลางคือข้อ 8 ปัญหาการให้ครูอาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดประเมินผลการเรียนการสอนมีคะแนนค่าเฉลี่ย 2.84 อยู่ในระดับปานกลาง

สรุป ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาทั้ง 6 ด้านที่กล่าวมาแล้ว โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ปัญหาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับสูงสุดมีคะแนนค่าเฉลี่ย 3.16 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาได้แก่ปัญหาด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ ปัญหาด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน ปัญหาด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด 2.94 อยู่ในระดับปานกลางก็คือปัญหาด้านบริการทางวิชาการ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ จำแนกตาม อายุ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน สาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน

3.1 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามอายุ โดยผู้บริหารและครูอาจารย์ ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี และตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป โดยภาพรวมพบว่า มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และยังพบว่าครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี ประสบปัญหาการบริหารงานวิชาการมากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี และตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป ประสบปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับสูงกว่าด้านอื่น ๆ

3.2 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามตำแหน่งของผู้บริหารและตำแหน่งครูอาจารย์ โดยภาพรวมพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และยังพบว่า ตำแหน่งผู้บริหารประสบปัญหาการบริหารงานวิชาการมากกว่าครูอาจารย์และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ตำแหน่งผู้บริหารและตำแหน่งครูอาจารย์มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทุกด้าน เช่นเดียวกับตำแหน่งผู้บริหารและตำแหน่งครูอาจารย์ ประสบปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าด้านอื่น ๆ เหมือนกัน

3.3 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ของผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป โดยภาพรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่ง ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ประสบปัญหาการบริหารงานวิชาการน้อยกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน เช่นเดียวกัน ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ประสบปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าด้านอื่น ๆ เหมือนกัน

3.4 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน ของผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนตามสาขาวิชาชีพและสาขาวิชาสามัญ โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาชีพประสบปัญหาการบริหารงานวิชาการมากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนวิชาสามัญ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาชีพและวิชาสามัญมีปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน เช่นเดียวกับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาชีพและสาขาวิชาสามัญ ประสบปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนสูงกว่า ด้านอื่น ๆ ทุกด้าน

5.3 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชน อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงประเด็นสำคัญจากการค้นพบในการศึกษาวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 52.80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่มียุวมายาวนานถ้าจะไปสอบเข้ารับราชการใหม่ก็ต้องไปตั้งต้นเงินเดือนใหม่ ปรับสภาพความเป็นอยู่ต่าง ๆ ใหม่หมดทุกอย่าง กอปรกับปัจจุบันนี้โรงเรียนเอกชนก็มีสวัสดิการต่าง ๆ ดีเหมือนกับการรับราชการ จึงทำให้คนที่มียุขระดับนี้ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนเอกชนมากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี และประการสำคัญอีกอย่างคือ โรงเรียนเอกชนส่วนมากมักจะรับผู้ที่มีวิวุฒิและประสบการณ์สูงกว่ามาเป็นผู้บริหารและครูอาจารย์เพราะเห็นว่ามีความสามารถมาก ส่วนในด้านของตำแหน่ง ธรรมเนียมของการบริหารงานทั่ว ๆ ไปมักจะพบว่าผู้บริหารจะมีน้อยกว่าผู้ร่วมงาน ดังนั้นโรงเรียนเอกชนก็

เช่นกัน ก็จะมีผู้บริหารน้อยกว่าครูอาจารย์เพราะโรงเรียนจำเป็นต้องใช้ครูอาจารย์มาเป็นผู้สอนผู้มอบความรู้ ทักษะและประสบการณ์ให้แก่แก่นักเรียน ยิ่งถ้าโรงเรียนใหญ่ ๆ ก็ต้องมีครูเพิ่มมากขึ้นเช่นกันเพื่อที่จะให้มีครูอาจารย์ สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพจึงมีครูอาจารย์มากกว่าคิดเป็นร้อยละ 75.30 และในด้านของประสบการณ์การทำงาน ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีมากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 68.50 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Young Elizabeth T. (1975:1367-A.) พบว่าผู้มีความรู้สูงมีประสบการณ์มากย่อมทำงานได้ดีกว่าผู้ที่มีความรู้ต่ำและมีประสบการณ์น้อย ในการสรรหาบุคคลเข้ามาเป็นผู้บริหารและครูอาจารย์ในโรงเรียนช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาจึงมักจะพิจารณาผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อย และในด้านของผู้บริหารและครูอาจารย์ผู้ที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาชีพมีมากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาสามัญคิดเป็นร้อยละ 53.50 เพราะว่าเป็นโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนทางด้านวิชาชีพหลายสาขาวิชาจึงจำเป็นต้องใช้ครูอาจารย์ทางด้านสาขาวิชาชีพมากกว่า และได้รับมอบหมายทางด้านปฏิบัติการสอนมากกว่าการดำรงตำแหน่งทางการบริหารเพื่อจะได้สอนตรงตามวิชาชีพที่ได้เล่าเรียนมาได้สอนนักเรียนให้มีความรู้ทักษะและประสบการณ์มากกว่า

ตอนที่ 2 ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 ด้านดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน จากการศึกษาวิจัยปัญหาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารและครูอาจารย์ มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) ซึ่งปัญหาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน มีปัญหามากกว่าทุก ๆ ด้านที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครมีหลักสูตรใช้ถึง 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรของกรมอาชีวศึกษาและหลักสูตรเทคโนโลยี แล้วแต่โรงเรียนไหนจะเลือกใช้หลักสูตรของใคร ก็ทำแผนการเรียนเสนอคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เพื่อขออนุญาตเปิดหลักสูตรนั้น แล้วต่อมามีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตร เจ้าของหลักสูตรก็ได้คำนึงถึงผู้ใช้ร่วม ซึ่งสาเหตุนี้เป็นที่ถกเถียงกันมานานว่า ทำไมคณะกรรมการการศึกษาเอกชนไม่ทำหลักสูตรใช้เอง หรือไม่เช่นนั้นก็ให้สถานศึกษานั้นเป็นผู้ทำหลักสูตรขึ้นมาใช้โดยการรับรองของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ การที่สถานศึกษาต้องนำหลักสูตรของเทคโนโลยีราชมงคล และหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษามาใช้ และหลักสูตรทั้ง 2 นี้ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทำให้ผู้ใช้หลักสูตรขาดความมั่นใจ ซึ่งทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ งานด้านหลักสูตรเปรียบเสมือนหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาในทุกๆระดับชั้น และการจัดการเรียนการสอนจะเป็นไปในทิศทางใดขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นสำคัญ เพราะหลักสูตรเป็นที่รวมของจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและกิจกรรมต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น ผู้บริหารและครูอาจารย์จะต้องมีความรู้ มีความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรเป็นอย่างดี การ

เรียนการสอนจึงเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังที่ เอกวิทย์ ฌ กลาง (2516:142) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรว่า การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเกิดจากความเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ ความเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความเปลี่ยนแปลงด้านนี้ รุดหน้าไปมาก ดังนั้น การยึดเนื้อหาวิชาเดิมจึงเป็นการไม่เพียงพอ และความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและวัฒนธรรม การใช้หลักสูตรอย่างขาดความรู้ความเข้าใจก็ก่อให้เกิดปัญหาตามมา ดังที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 183) ได้กล่าวไว้ว่า “จุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาอยู่ที่การจัดการเรียนการสอนให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ ส่วนวิชัย วงษ์ใหญ่ (2525 : 2) กล่าวว่า หลักสูตรหมายถึง ประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่โรงเรียนปรารถนา เช่นเดียวกับ Hilda Taba (1962 :149) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร หมายถึงมวลงประสบการณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนและครู ผู้สอนจัดขึ้น เพื่อให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ และสังจิต อุทรานันท์ (2528 : 2) แนะนำว่างานที่โรงเรียนต้องทำคือ การปรับปรุงหลักสูตร การสร้างหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่น การจัดแผนการเรียน การจัดโครงการสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การผลิตสื่อการสอนและอุปกรณ์การสอน และการพัฒนาการสอนและวิธีสอน ซึ่งมีผลงานวิจัยที่สอดคล้องกันดังนี้ ผลงานวิจัยของ ชลอ มงคลการุณย์ (2529 : ๑) กล่าวว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนมีปัญหา ด้านหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สงวนพงศ์ ชวนชม (2533 : 195) ว่าปัญหาด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตรนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้ เพราะโรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรบ่อยและครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรทำให้สับสนต่อการปฏิบัติ และบางโรงเรียนมีการใช้หลักสูตรหลายหลักสูตร ซึ่งทางโรงเรียน ควรจะจัดให้มีการอบรมสัมมนา หรือให้มีผู้เชี่ยวชาญในด้านหลักสูตรมาชี้แนะแก่ครูผู้สอนก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้ และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อนันต์ จันทรภาโส (2536 : 72) พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการสอนอยู่ในระดับปานกลางและยังสอดคล้องกับ สมจิตต์ กะระณา (2530 : 76) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของ นิพนธ์ เมืองพระ (2532 : 63) พบว่าปัญหาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารและครูอาจารย์เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อร่าม เริงฤทธิ์ (2536 : 179) พบว่า ปัญหาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของ วิทยา จันทร์ศิลา (2531 : 20) ที่พบว่า การบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตร และการสอนของ ศูนย์ฝึกวิชาชีพโดยส่วนรวม ผู้บริหารและครูมีความเห็นว่า มีสภาพการปฏิบัติและปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้จะต้องมีการประชุมชี้แจงให้ครูอาจารย์เข้าใจหลักการจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง และขอบข่ายเนื้อหาวิชาของหลักสูตร และเนื้อหาวิชาภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้เข้าใจอย่าง

ต้องแก้ก่อนทำการสอน และยังคงคล้องกับผลงานวิจัยของ สุเมธ ประภาสวงศ์ (2532 : 116) พบว่า ปัญหาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางในเรื่องหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ให้สนองเจตนารมณ์ การขาดแคลนครูที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะสาขาวิชา งบประมาณที่ได้ไม่เพียงพอ จึงเกิดปัญหาดังกล่าว และไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วีระ ทองประสิทธิ์ (2534 : 116) เกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรและการนำไปใช้มีปัญหาที่น้อยที่สุด แต่ถึงจะมีปัญหาน้อยก็ตามแต่ก็เป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการศึกษาด้านอาชีวศึกษาอย่างยิ่ง โดยจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขและต้องกระทำอย่างต่อเนื่องกันอย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์มีปัญหาการจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอนอยู่อันดับที่ 1 คือ มีปัญหามากที่สุดที่เป็นเช่นนี้ก็อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์ขาดตำรา หรือคู่มือครูหรือไม่เข้าใจหลักสูตรดีพอจึงไม่สามารถจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอนได้ ดังนั้นสถานศึกษาควรจะได้มีการจัดอบรมในเรื่องของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้ไปทำโครงการสอนและบันทึกการสอนได้อย่างถูกต้อง และในส่วนของ การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนให้แก่ชุมชนมีปัญหาอยู่ในลำดับสุดท้าย อาจจะเป็นเพราะว่าสถานศึกษาในเขตกรุงเทพฯ เป็นแหล่งที่เจริญ การคมนาคมสะดวก มีการติดต่อส่งข่าวสาร มีการพบปะสังสรรค์รุ่นพี่รุ่นน้อง ตลอดจนมีสมาคมผู้ปกครอง สิ่งเหล่านี้เป็นสื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครองรวมทั้งชุมชนนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี จึงทำให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด

2.2 ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ จากการวิจัยพบว่าปัญหาด้านนี้อยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) แสดงว่าปัญหาการบริหารบุคลากรทางวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษายังต้องมีการแก้ไขปรับปรุงอย่างมาก โดยเฉพาะบุคลากรทางด้านช่างอุตสาหกรรม ซึ่งกำลังคนด้านนี้ขาดแคลนมาก ส่วนใหญ่มักจะไปทำงานตามบริษัทใหญ่ ๆ กันหมด จึงเป็นการยากที่โรงเรียนเอกชนจะสรรหาและคัดเลือกได้ และเมื่อมาสมัครเป็นครูในโรงเรียนเอกชนทางโรงเรียนก็จะรับไว้หมด ซึ่งก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ และเมื่อเข้ามาทำงานในโรงเรียนก็จะอยู่เป็นครูไม่นานนักเปรียบเสมือนว่าโรงเรียนเอกชนเป็นที่พักพิงชั่วคราว เมื่อเห็นที่ไหนดีกว่าก็ไปทีนั้นโดยมิได้คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนและโรงเรียน ดังนั้น โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาจึงต้องพยายามที่จะแก้ไขปัญหการบริหารด้านบุคลากรทางวิชาการ โดยการสรรหาและคัดเลือกคนที่จะเข้ามาเป็นครูอย่างแท้จริง และเมื่อเขาเข้ามาแล้วโรงเรียนก็ต้องรักษาบุคลากรเหล่านี้ไว้เพื่อให้เขาอยู่กับโรงเรียน และรักในอาชีพการเป็นครู โดยโรงเรียนจะต้องสร้างขวัญและกำลังใจให้กับเขาดังที่ พันธ์ หันนาคินทร์ (2524 : 76) กล่าวว่ากิจกรรม การบริหารบุคลากร ควรประกอบด้วย การวางแผนกำลังคนหรืออัตรากำลัง การสรรหา และการคัดเลือกบุคลากร การรับบุคลากรเข้าสู่งาน ซึ่งรวมถึงการปฐมนิเทศ การช่วยเหลือให้ความสะดวกด้านความเป็นอยู่ และการหามาตรการช่วยเหลือเรื่องการทำงาน การพัฒนาบุคลากร การตอบแทนบุคลากร

และการสร้างความมั่นคงทางการทำงานของบุคลากร ส่วนพวงรัตน์ วิเวกานนท์ (2526 : 9) กล่าวว่า งานบริหารบุคลากรที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องทำ คือการสำรวจความสามารถของบุคลากรที่มีอยู่ การให้บุคลากรใช้ความรู้ความสามารถให้เต็มที่ การให้กำลังใจและสร้างขวัญในการทำงาน การส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าโดยการให้มีการฝึกอบรมศึกษาต่อหรือดูงาน การจัดหาเครื่องทุ่นแรง สื่อการเรียน การอำนวยความสะดวกทางการสอนและการจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้ และบุญชู แก้วชมภู (2524 : 14) กล่าวว่า การบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการบริหารบุคลากรทางวิชาการ ได้แก่ การจัดอบรมครู การประชุมพิเศษครูใหม่ และการส่งเสริมให้มีการศึกษาสูงขึ้น กรมอาชีวศึกษา (2525 : 8) ได้กำหนดหน้าที่การบริหารบุคลากรทางวิชาการไว้ดังนี้คือ การส่งเสริมการจัดให้ครูอาจารย์มีความก้าวหน้าทางวิชาการ การให้โอกาสแก่ครูอาจารย์ศึกษาอบรม การสำรวจและการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร และการสนับสนุนให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการเสนอความเห็นหรือดำเนินการปรับปรุง การดำเนินงานของสถานศึกษาในด้านวิชาการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตต์ กระจ่าง (2530 : 78) พบปัญหาการบริหารบุคลากรทางวิชาการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับ นันทา เศรษฐปราโมทย์ (2539 : 188) เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านบริหารบุคลากรทางวิชาการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวนชม คำหอมกุล (2527 : 1) พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการมีปัญหาน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์มีปัญหาด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการในเรื่องของงานที่ได้รับมอบหมายและความรับผิดชอบด้านการเรียนการสอนให้ครูอาจารย์มีปัญหาอยู่ในอันดับมากที่สุดอาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีผู้บริหารหลายคน การมอบหมายงานขาดความชัดเจนและการมอบหมายงานไม่ตรงตามความรู้ความสามารถจึงทำให้เกิดปัญหามากที่สุด ดังที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 142-143) กล่าวว่าสิ่งที่ควรคำนึงถึงในด้านการบริหารทางบุคลากรก็คือ การได้มาซึ่งครูอาจารย์ที่มีความสามารถที่จะรับผิดชอบงานสอนได้ และสามารถปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เพื่อให้สถานศึกษาได้ดำเนินไปด้วยดีให้เกิดผลในด้านคุณภาพของการจัดการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระ ทองประสิทธิ์ (2534 : 107) เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการมอบหมายงานไม่ตรงกับความรูความสามารถ ส่วนในการบริหารบุคลากรทางวิชาการ ข้อที่มีปัญหาอยู่ในลำดับสุดท้าย คือ เรื่องการจัดบรรยากาศทางวิชาการในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมขวัญกำลังใจของครูอาจารย์เนื่องจากโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา พยายามให้ความเป็นธรรมแก่ครูอย่างเสมอภาคกันในเรื่องของขวัญกำลังใจ และสร้างบรรยากาศให้เป็นกันเองระหว่างผู้บริหารและครูอาจารย์อย่างใกล้ชิด ดังที่ทฤษฎีความเสมอภาคของ J. Stacy Adams (1963: 422-436) ซึ่งให้เห็นว่า ความขัดแย้งหรือความไม่เสมอภาคจะเกิดขึ้นทุกครั้งที่บุคคลหนึ่งรับรู้ ว่า อัตราส่วนระหว่างผลลัพธ์ที่ได้จากงาน (Job Outcomes) กับสิ่งที่ให้กับงาน (Job Input) ของเขาเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลที่อ้างถึงอยู่ใน

ลักษณะของความไม่เสมอภาค บุคคลที่อ้างถึงนี้อาจจะเป็นบุคคลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน หรือกลุ่มอื่น หรือกลุ่มภายนอกหน่วยงานก็ได้ ดังนั้น สิ่งที่ใช้เปรียบเทียบในทฤษฎีนี้จึงประกอบด้วย ผลลัพธ์ที่ได้จากงานและสิ่งที่ให้กับงานและสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษม สุวรรณกุล (2532 : 73) ได้ให้คำอธิบายไว้ว่า “ผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิด” ย่อมมีอิทธิพลต่อขวัญและการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างยิ่ง

2.3 ด้านการบริการทางวิชาการ จากการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านการบริการทางการศึกษามีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริการทางวิชาการเป็นอย่างมาก เพราะในการจัดการเรียนการสอน ถ้าขาดซึ่งการบริการทางวิชาการแล้วก็จะทำให้การเรียนการสอนขาดประสิทธิภาพ ดังนั้น ปัญหาการบริการทางวิชาการของโรงเรียนช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาถึงแม้ว่าจะมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่ก็ถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก อีกเช่นกัน ซึ่งโรงเรียนช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาโดยภาพรวมแล้ว มีวัสดุอุปกรณ์การสอนจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน การบริการทางเอกสาร คู่มือ ใบงาน และหนังสืออ่านประกอบรวมทั้งวารสารทางด้านช่างมีน้อยไม่เพียงพอ วัสดุอุปกรณ์บางอย่างไม่ทันสมัยไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และในการนำอุปกรณ์ไปใช้มีขั้นตอนมากมาย จึงทำให้ครูอาจารย์เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งมีผลทำให้การเรียนการสอนขาดประสิทธิภาพ ดังที่ พันัส หันนาคินทร์ (2524 : 62) กล่าวว่า การบริการทางการศึกษาผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่จัดหาอุปกรณ์การสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นต้นว่า การจัดหาอุปกรณ์การสอน การจัดหาเจ้าหน้าที่เพื่อให้บริการแก่ครู และการสร้างมาตรการการเก็บรักษา การนำไปใช้ ส่วนจำลอง ยาห้องภาค (2524 : 17) อ้างอิงมาจาก สุมิตร คุณานุกร (2519 : 41-46) กล่าวว่า การบริการทางวิชาการที่ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดทำ และแนะนำว่าควรกระทำในสิ่งต่อไปนี้คือ การสอนซ่อมเสริม การแนะนำการศึกษา การจัดห้องสมุด และการจัดโสตทัศนูปกรณ์สำหรับวิทยาลัยอาชีวศึกษานั้น การบริการทางวิชาการกระทำในด้านการจัดทำเอกสาร เกี่ยวกับหลักสูตร การแก้ปัญหา การใช้หลักสูตร การจัดหาหรือการจัดทำโครงการสอน การจัดอบรมด้านการสอน รวมทั้งการรวบรวมตำราเรียน หนังสืออ้างอิงทางวิชาการและอุปกรณ์ทางการศึกษา การให้บริการแก่ครูอาจารย์ การรวบรวมข้อมูลและสถิติต่าง ๆ ทางการจัดการเรียนการสอน การจัดห้องสมุด และโสตทัศนศึกษาเพื่อให้บริการด้านหนังสือ ตำรา เอกสารทางวิชาการ ดังจะเห็นได้ว่า การบริการทางวิชาการเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ครูอาจารย์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร โครงการสอน การใช้อุปกรณ์การสอน ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพมากที่สุด ส่วนผลงานวิจัยที่สอดคล้องได้แก่ นิพันธ์ เมืองพระ (2532 : 70) ที่ได้ศึกษาถึงสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือและกลุ่มภาคกลาง พบว่า ปัญหาการบริหารวัสดุและอุปกรณ์ของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน สวงนพงศ์ ชวนชม (2533 : 185) ได้วิจัยถึงปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านวัสดุ อุปกรณ์ การ

สอนและห้องสมุดของผู้บริหารและครูผู้สอนพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อร่าม เริงฤทธิ์ (2536 : 180) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารวิชาการและครูอาจารย์เกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในกลุ่มภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน การบริการห้องสมุด และบริการวัสดุมีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดในด้านงบประมาณและยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ดวงสมร กลิ่นเจริญ (2536 : 141) ที่พบว่า ครูส่วนใหญ่ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรมในกรุงเทพมหานคร มีปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลางและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตร กระระณา (2530 : 77) ว่าปัญหาการบริการทางวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัยด้านการบริการทางวิชาการมีปัญหอยู่ในระดับปานกลางและไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของมาลี วิชญกุล (2525 : 104-105) พบว่า ด้านการเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ ผู้บริหารและครูอาจารย์เห็นว่ามีความยากในการขาดเอกสารตำราวิชาชีพเพื่อใช้ในการค้นคว้า ขาดบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง และไม่มีเวลาพอที่จะจัดทำเอกสารทางวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อในด้านของการบริการทางวิชาการ เรื่องการจัดทำสื่ออุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนของครูอาจารย์มีปัญหามากที่สุดเนื่องจาก โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา มีวัสดุอุปกรณ์การสอนจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน นอกจากนี้การเบิกและยืมอุปกรณ์มีขั้นตอนมากเกินไป ทำให้เสียเวลาผู้สอนเกิดความเบื่อหน่าย และวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งเครื่องจักรต่าง ๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2528 : 128) กล่าวถึงวิธีการที่ผู้บริหารน่าจะนำมาปฏิบัติในเรื่องสื่อการเรียนการสอนไว้พอสรุปได้ว่า จะต้องจัดทำบัญชีสิ่งที่มีอยู่ แล้วสำรวจความต้องการของครูอาจารย์ จัดประชุมครูอาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดซื้อจัดหา จัดอบรมอาจารย์ในเรื่องปฏิบัติการผลิต และการใช้ดูแลเอาใจใส่ ครูใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนให้คุ้มค่า ติดตามและประเมินผลการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ส่วน ชำรง บัวศรี (2513 : 275) กล่าวถึง สื่อการเรียนการสอนไว้สรุปได้ว่า เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการปฏิบัติงานของผู้สอนมาก ปัญหาที่มักเกิดขึ้นอยู่เสมอก็คือ ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบไม่สามารถจัดหาได้ทันเวลาที่ผู้สอนจะใช้เพื่อป้องกันปัญหา ส่วนปัญหาของการบริการทางวิชาการในเรื่องของการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้ชำนาญงานในวิชาชีพต่าง ๆ มาเป็นวิทยากรบรรยายให้ครูอาจารย์ฟัง มีปัญหอยู่ในลำดับสุดท้ายเนื่องจาก โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพราะเป็นการเพิ่มพูนความรู้ และวิทยาการใหม่ ๆ ให้กับครูอาจารย์เพื่อนำไปใช้ในการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงได้เชิญผู้มีความรู้ให้การอบรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

2.4 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน จากการวิจัยพบว่าปัญหาด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนมีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) ซึ่งปัญหาในเรื่องนี้อาจเกิดจากผู้บริหารและครูอาจารย์ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริม

การเรียนการสอนน้อยไป และยิ่งเล็งเห็นถึงผลเสียทางการเรียนหรืออาจเห็นว่า ถ้ามีกิจกรรมให้กับนักเรียนมากอาจจะทำให้ผลการเรียนไม่ดี นอกจากนี้ยังเห็นว่า เวลาเรียนของนักเรียนมีน้อย ครูอาจารย์ต้องทำงานเพิ่มจากการสอนที่มีอยู่มากแล้ว ครูอาจารย์ขาดความรู้ทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงทำให้ผู้บริหารและครูอาจารย์มองเรื่องของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนว่าเป็นเรื่องไม่สำคัญ แต่ที่จริงแล้วการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนเป็นการส่งเสริมนักเรียนในด้านการเรียน ด้านหลักสูตร ด้านการบริหารโรงเรียน และมีส่วนช่วยส่งเสริมชุมชน ซึ่งโรงเรียนจะต้องนึกถึงประโยชน์ทางการศึกษาที่จะเกิดขึ้นแก่นักเรียนเป็นหลักสำคัญ และควรจะพิจารณาถึงขีดความสามารถของโรงเรียนด้วยว่าจะจัดได้เพียงไร การทำตามแบบอย่างโรงเรียนอื่นนั้นไม่ควรยึดเป็นหลักในการจัดกิจกรรมให้แก่โรงเรียน กิจกรรมแต่ละประเภทจะต้องมีครูเป็นผู้คอยดูแลให้คำแนะนำ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปโดยถูกต้องปราศจากความเสียหายต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนักเรียนเอง ดังที่ พันัส หันนาคินท์ (2529 : 278) กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ แต่ในขณะที่เดียวกันก็อาจจะทำให้นักเรียนต้องเสียเวลาให้แก่กิจกรรมมากเกินไปจนเสียผลการเรียน ดังนั้นโรงเรียนจึงต้องสร้างมาตรการทั้งส่งเสริมและจำกัดการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนให้อยู่ในระดับเหมาะสมส่วนสมาน ลีมันส์เสวตกุล (2523 : 12) อ้างมาจาก Jacobson และคณะ (1963 : 67) กล่าวว่า การบริหารวิชาการมิใช่เป็นการให้ความรู้ด้านเนื้อหาแก่ผู้เรียนอย่างเดียว กิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนจะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้สมบูรณ์ ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนทุกด้าน ผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมีบทบาทด้านการส่งเสริมวิชาการด้วย พวงรัตน์ วิเวกานนท์ (2526 : 11) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมให้ได้ผลดี ผู้บริหารโรงเรียนต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การจัดหาสถานที่และอุปกรณ์สำหรับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน และงานวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สงวนพงษ์ ชวนชม (2533 : 185) ที่ว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากผู้บริหารให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย ครูมีเวลาน้อย ขาดงบประมาณ กิจกรรมที่จัดส่วนใหญ่ไม่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นันทา เศรษฐปราโมทย์ (2539 : 186) พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอ ครูอาจารย์ไม่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตต์ กระณะณา (2530 : 78) ซึ่งพบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วีระ ทองประสิทธิ์ (2534 : 116) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษาที่ 5 ด้านกิจกรรมเสริม

หลักสูตรมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เพราะผู้บริหารไม่เข้าใจนโยบายของการจัดการเรียนการสอนในสายวิชาชีพ ครุมีชั่วโมงสอนมากเกินไป และยังมีภาระหน้าที่อื่นที่มีใช้การสอน จึงไม่มีเวลาในการที่จะจัดกิจกรรมอื่น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนในข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ การสำรวจความพร้อมและความต้องการวัสดุฝึกก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้บริหารให้การสนับสนุนกิจกรรมด้านนี้ค่อนข้างน้อย ครูผู้สอนมีชั่วโมงสอนมากเกินไปจึงไม่มีเวลาจัดเตรียมทั้งเครื่องจักรและวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งในการเรียนการสอนในระดับอาชีวศึกษานั้น เครื่องจักรวัสดุอุปกรณ์การสอนมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมาก ดังนั้น ถ้าขาดเครื่องจักร วัสดุอุปกรณ์ ก็จะทำให้เกิดผลเสียทางการเรียนอย่างแน่นอน ดังที่ วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์ (2526 : 148) กล่าวว่า เครื่องมือเครื่องจักรจะต้องจัดให้มีครบถ้วนตามหลักสูตร เพราะมีความสำคัญต่อการรักษาคุณภาพการอาชีวศึกษา อาชีพทุกอาชีพต้องใช้เครื่องมือในการประกอบอาชีพ เครื่องมือเป็นอุปกรณ์สำคัญในการให้ความรู้ทางวิชาชีพ ถ้าหากจำนวนเครื่องมือมีจำกัด นักเรียนจะมีโอกาสใช้เครื่องมือได้น้อยลง ดังนั้น เครื่องมือจะต้องมีเพียงพอสำหรับการฝึกหัดนักเรียนไม่ให้ว่างในชั่วโมงฝึกงาน และข้อที่มีปัญหาลำดับสุดท้ายในด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนก็คือการขาดความร่วมมือกับหน่วยงานธุรกิจอุตสาหกรรมเพื่อประโยชน์ในการศึกษา เช่น การดูงาน และการฝึกงาน เป็นที่น่าสังเกตว่าการขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้ดูงาน ฝึกงานในสถานประกอบการมีปัญหาลำดับสุดท้ายอาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนจัดได้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและในปัจจุบันมีนักเรียนหลายสาขาเพื่อหาประสบการณ์และความชำนาญทางวิชาชีพและทางสถานประกอบการสามารถรับนักศึกษาได้เพียงพอ

2.5 ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน จากการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนมีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาขาดการประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างครูผู้สอนวิชาเดียวกัน โรงเรียนไม่ได้จัดให้มีการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอย่างจริงจัง ครุมีชั่วโมงสอนเต็มที่อยู่แล้ว จึงไม่มีเวลาในการให้ความร่วมมือในการปรับปรุงการเรียนการสอน และไม่ได้ไปรับการอบรมวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ ที่สำคัญที่สุดคือ ขาดเครื่องจักรและวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งอาคารสถานที่ในการปรับปรุงการเรียนการสอน ส่วนที่มีก็เก่าและล้าสมัย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาสำหรับผู้บริหารและครูอาจารย์ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเป็นอย่างมาก ดังที่ พันัส หันนาคินทร์ (2524 : 207) กล่าวว่า ภารกิจด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน ประกอบด้วย การนิเทศการสอน และขอบข่ายของงานนิเทศ คือ การตรวจสอบความเป็นไปได้ทางการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนการสอน การส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนด้วยการให้ครูเข้าใจจุดมุ่งหมายหลักการ และโครงสร้างของหลักสูตร การทำโครงการสอน การจัดหาเครื่องมือประกอบการเรียนการสอน การจัดบรรยากาศของห้องเรียน การส่งเสริมให้ครูปรับปรุงตนเอง และ

ประเมินผลการทำงาน การนิเทศการศึกษา จึงเป็นภาระของผู้บริหารโรงเรียนที่จะช่วยส่งเสริมปรับปรุงการเรียน การสอนและการช่วยเหลือครูทั้งทางด้านวิชาการ และการบริหารให้สามารถปรับปรุงการเรียนการสอน ส่วน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199) กล่าวว่า การปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญของงานด้านวิชาการ ในการปรับปรุงการเรียนการสอนนั้น นอกจากจะปรับปรุงในส่วนที่เป็นเครื่องช่วยในการเรียนการสอน อาทิ โสตทัศนูปกรณ์ แบบเรียนหลักสูตรแล้ว สิ่งที่สำคัญยิ่งก็คือปรับปรุงพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวหน้าทันวิทยาการ เทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและสอดคล้องกับความต้องการ ความก้าวหน้าของสังคมเกี่ยวกับการเพิ่มพูนประสิทธิภาพของครูอาจารย์นั้น มุชาชี (1982 : 166-167) กล่าวว่า ในการปรับระดับประสิทธิภาพการสอน ผู้บริหารโรงเรียนต้องเป็นผู้นำครูให้มีความรับผิดชอบ การปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นการนำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ กระจายความรับผิดชอบให้ครู และจัดให้มีการประสานงานที่เหมาะสม รวมทั้งจัดให้มีการประเมินการสอนของครู โดยการตรวจแผนการสอน และสังเกตการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร และยังคงเข้าใจครู และบทบาทของครูตลอดจนทำงานร่วมกับครูให้มีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนด้วยการปรับปรุงการเรียนการสอน จึงเป็นภาระกิจที่ผู้บริหารต้องทำไปพร้อมกับการใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตต์ กระจงมา (2530 : 83) พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในประเทศไทยตามทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัยด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิพนธ์ เมืองพระ (2532 : 64) ที่กล่าวในเรื่องการนิเทศการสอนว่า การให้ครูอาจารย์ได้สังเกตการสอนและได้อบรมการผลิตอุปกรณ์การใช้สื่อ รวมทั้งการให้ครูอาจารย์ไปดูงานด้านวิชาการในสถาบันอื่น เพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนและเชิญวิทยากรจากภายนอกโรงเรียนมาสาธิตหรือแนะนำความรู้ใหม่ ๆ ให้กับครูอาจารย์ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของ อร่าม เริงฤทธิ์ (2536 : 182) ได้วิจัยเกี่ยวกับปัญหาด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรในเรื่องของการจัดให้ครูอาจารย์เข้ารับการฝึกงานในสถานประกอบการเพื่อนำความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน และพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฐม ทศพล (2524 : ง) เกี่ยวกับทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานด้านวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคภาคเหนือพบว่า อาจารย์โดยส่วนรวมมีปัญหาด้านการปรับปรุงการสอนมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ การจัดหาเครื่องมือ เครื่องจักร และการบำรุงรักษา ทั้งนี้เนื่องจากเครื่องมือ เครื่องจักร มีราคาแพงจึงไม่สามารถซื้อเข้ามาได้มาก ๆ ที่มีก็ไม่เพียงพอกับอัตราจำนวนนักเรียนที่มีอยู่ วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ก็เสื่อมสภาพชำรุดทรุดโทรม ไม่สามารถใช้ปฏิบัติงานได้ จึงทำให้เกิดปัญหาด้านนี้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฐม ทศพล (2524 : 53) ว่า ผู้บริหารของวิทยาลัยเทคนิคควรดำเนินการในด้านนี้ให้มากขึ้น โดยการจัดหาเครื่องจักร

เครื่องมือที่ทันสมัย วัสดุฝึกงานจำนวนครูอาจารย์ให้เพียงพอเพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานของอาจารย์ และนักศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และข้อที่มีปัญหาลำดับสุดท้ายคือ เรื่องของการจัดนิเทศการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้บริหารให้ความสำคัญในเรื่องของการนิเทศอย่างมากอยู่แล้ว เพราะการนิเทศเป็นหัวใจของการบริหารงานวิชาการ ดังที่ ชาลซัย อาจินสมาจาร (2525 : 5) ได้กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาคือกระบวนการสร้างสรรค์ที่ไม่หยุดนิ่งในการให้คำแนะนำ และการชี้ช่องทางในลักษณะที่เป็นกันเองแก่ครูและนักเรียน เพื่อเป็นการปรับปรุงตัวของเราเอง และสภาพการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา และ สัจด์ อุทรานันท์ (2528 : 3) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการนิเทศการศึกษาที่คิดว่าจะต้องมีลักษณะคือ

1. พัฒนาคนให้มีคุณภาพสูง
2. พัฒนางานให้มีปัญหาการทำงานน้อยที่สุดและให้ได้ผลงานมีคุณภาพสูงสุด
3. สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้ปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปแล้ว
4. สร้างการประสานสัมพันธ์ที่ดีในระหว่างผู้ปฏิบัติงานร่วมกัน

2.6 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน จากการวิจัยพบว่า ปัญหาการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนมีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.96$) แต่ถ้านำมาพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่สำคัญและจำเป็นที่สุด แม้ว่าผลการวิจัยจะอยู่ในระดับปานกลางก็จริง แต่ผู้บริหารและครูอาจารย์ จำต้องคำนึงว่าการวัดผลและการประเมินผลเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทราบถึงผลดี และผลเสียของการเรียนจะสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรที่กำหนดไว้หรือไม่ ดังนั้นผู้บริหารและครูอาจารย์ จะต้องให้ความสำคัญในกิจกรรมนี้และเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากผู้บริหารและครูอาจารย์ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาไม่มีโอกาสตัดเกรดเอง ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการของโรงเรียน นอกจากนั้นครูและผู้บริหารไม่เข้าใจในเรื่องของการวัดผลดีพอ เนื่องจากไม่ได้รับการอบรมทางด้านการวัดผลโดยตรง การกำหนดช่วงเวลาของการวัดผลและประเมินผลไม่เป็นไปตามแบบที่กำหนด ขาดการประชุมวางแผน เพื่อกำหนดเกณฑ์การวัดผลที่สำคัญที่สุดคือ ปัญหาการนำเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนมาใช้ ดังที่ พันธ์ หันนาकिनทร์ (2524 : 206) กล่าวว่า หน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนประกอบด้วยกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบายทั่วไปของการประเมิน การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการวัดผลและประเมินผลการส่งเสริมความรู้ความสามารถทางการประเมินผลแก่ครู การจัดเตรียมและดำเนินการสอนการศึกษาชี้แจงระเบียบการวัดผลและการประเมินผลเพื่อการเรียนการสอน ตามระเบียบและหลักเกณฑ์การให้คะแนนผลการเรียนการสอน กำหนดเนื้อหาที่สอน และการส่งเสริมให้ครูอาจารย์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ส่วน นิพนธ์ กิनावงศ์ (2523 : 151)

กำหนดงานวิชาการด้านการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน ของผู้บริหารโรงเรียนไว้ว่า สิ่งที่ต้องทำได้แก่ การส่งเสริมให้ครูรู้จักหลักและวิธีการวัดผล ประเมินผล และเข้าใจระเบียบการวัดผลและประเมินผล และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ สุหร่ายคิมหันต์ (2530 : 122) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารงานวิชาการและครูอาจารย์ของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 12 มีปัญหาด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับ วิทยา จันทรศิลา (2531 : 75) ที่พบว่า ผู้บริหารและครูมีความเห็นว่า การบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน มีปัญหาสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนิพนธ์ เมืองพระ (2532 : 70) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือ และกลุ่มภาคกลาง มีปัญหาการวัดและการประเมินผลทางการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในด้านของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือ การนำเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอนมาใช้ เนื่องจากโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา มีทั้งครูสอนสายสามัญและครูสอนวิชาช่าง ซึ่งครูทั้ง 2 กลุ่มมีความรู้และวิธีการรวมถึงความคิดเห็นในรูปแบบการเรียนการสอนและการวัดผลที่ต่างกันแม้ว่าจะมีหลักเกณฑ์ในการวัดผลที่แน่นอนแต่ค่อนข้างจะไม่นำเกณฑ์มาใช้อย่างชัดเจน จึงทำให้โรงเรียนเอกชนต้องมีคณะกรรมการในการวัดผลขึ้นมาเพื่อทำการตัดเกรด จึงทำให้เกิดปัญหาแก่ผู้สอนเป็นอย่างมาก ดังที่ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ (2521 : 73) ให้ไว้ว่า งานเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนหมายถึง การปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและติดตามผลการเรียนการสอนนักเรียน ได้แก่ การจัดทำเครื่องมือวัดผล การกำหนดเกณฑ์การประเมินผล การมอบหมายหน้าที่ในการวัดผล การนำผลที่ได้จากการประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ส่วนข้อที่มีปัญหาลำดับสุดท้ายคือ การให้ครูอาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลการสอน จึงได้จัดให้ครูได้ไปศึกษาอบรมถึงหลักวิธีการวัดผล เพื่อนำความรู้ที่ได้มาปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ดังที่ นิพนธ์ กินาวงศ์ (2523 : 151) กำหนดว่างานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียนไว้ว่า สิ่งที่ต้องทำได้แก่การส่งเสริมให้ครูรู้จักหลักและวิธีการวัดผลและประเมินผล และการเข้าใจระเบียบการวัดผลและประเมินผล นอกจากนี้ ผู้บริหารยังต้องจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็นและชี้แจงถึงนโยบายและระเบียบในการวัดผลและประเมินผลให้ครูได้ไปใช้อย่างถูกต้อง ดังที่ พันธ์ หันนาคินทร์ (2524 : 206) อธิบายว่า หน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนประกอบด้วยกำหนดนโยบายทั่วไปของการประเมินผล การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่ จำเป็นสำหรับการวัดและการประเมินผล การส่งเสริมความรู้ ความสามารถทางด้าน การประเมินผลแก่ครู การจัดเตรียมและดำเนินการสอนชี้แจงระเบียบการวัดผลประเมินผล และการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงแก้ไข การดำเนินการวัดผลและประเมินผล

สรุปผลการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ของโรงเรียนช่วง
 อุดสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่อง
 จากการบริหารงานวิชาการมีอิทธิพลต่อผู้บริหารและครูอาจารย์ ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่
 กำหนดให้แต่ในทางปฏิบัติจริงการบริหารงานวิชาการเป็นการดำเนินการที่อาศัยการเรียนการสอน
 โดยตรง ซึ่งครูอาจารย์เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเพื่อทำให้กิจกรรมนั้นมีคุณภาพมากที่สุด กิจกรรม
 ทุกชนิดในโรงเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการสอนนักเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิ
 ภาพมากที่สุด ซึ่งแท้จริงแล้วผู้บริหารการศึกษา หรือหัวหน้าสถานศึกษาทุกคนควรจะรับผิดชอบ
 เป็นผู้นำครูในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาทุกแห่ง
 คือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการ ผู้บริหารการศึกษา หรือครูใหญ่ควรต้องเป็นผู้นำด้าน
 วิชาการโดยการทำงานร่วมกับครูกระตุ้นเตือนครูให้คำแนะนำ และคำปรึกษาแก่ครู และประสาน
 งานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการสอน รวมทั้งสมรรถภาพของผู้
 บริหารและครูอาจารย์ นักเรียน หลักสูตร วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ การจัดการเรียนการสอน สื่อ
 การเรียนการสอน และกิจกรรมทุกชนิด

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์

โรงเรียนช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ ตำแหน่ง
 ประสบการณ์การทำงาน และสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

3.1 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์

โรงเรียนช่วงอุตสาหกรรม เอกชน อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี และตั้ง
 แต่ 35 ปีขึ้นไป มีปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจากผู้บริหารและครูอาจารย์มีความคิดเห็นเช่นเดียว
 กันว่างานวิชาการเป็นงานที่จะต้องทำ เพราะการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียน
 และมีความสำคัญมากที่สุด ดังนั้นอายุต่างกันมิใช่ตัวแปรที่จะทำให้การบริหารงานวิชาการมีความ
 แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับดาวเรือง รัตนิม (2518 : 19) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารต้องรับผิดชอบงานวิชาการ
 และให้ความสำคัญเอาใจใส่งานวิชาการเป็นพิเศษ และ Van Miller (1965 : 75) กล่าวว่า อาจารย์
 ใหญ่ควรรับผิดชอบงานวิชาการเป็นอันดับแรก มีหน้าที่เป็นผู้นำทางวิชาการ โดยทำงานร่วมกับครู
 ให้คำแนะนำและประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการสอน และ
 กิตติพงษ์ วงศ์สุวรรณ (2527 : 30) สนับสนุนว่า งานหลักทางการบริหารการศึกษาในโรงเรียนคือ
 การบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนต้องเป็น ผู้นำทางวิชาการ ทำงานร่วมกับครู และกระตุ้น
 เตือนครู ให้คำแนะนำ และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกัน ทั้งยังต้องมองเห็นความสำคัญ
 ของการเรียนการสอนด้วย และกัญญา สาธร (2516 : 63) แนะนำว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้วิธี
 การกระจายอำนาจ และกระจายความรับผิดชอบให้ครูทุกคน ซึ่งตรงกับ น้อย สปีงคลัด (2518 : 23-
 24) อธิบายว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องกระทำในด้านการศึกษา ขอบเขตเนื้อหา และความมุ่งหมาย

ของหลักสูตรร่วมกับคณาจารย์ การให้คำแนะนำชี้แจงแก่ครูในการทำประมวลการสอน การวิเคราะห์และปรับปรุงการใช้หลักสูตร การส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีปัญหาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่มีบางข้อในด้านของการจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนและด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

3.1.1 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปีและตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป มีปัญหาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีอยู่ 1 ข้อ คือ ข้อ 10 การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่จัดสอนในโรงเรียนมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปีมีปัญหาในด้านนี้มากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มีโอกาสได้ออกไปประชาสัมพันธ์ในเรื่องของหลักสูตรมากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปเพราะเห็นว่าเป็นผู้มีอายุมากแล้วจึงไม่ได้ให้ออกไปประชาสัมพันธ์จึงไม่พบกับปัญหาที่เกิดขึ้นดังนั้น โรงเรียนจึงควรจัดให้ผู้บริหารและครูอาจารย์ทุกคนได้ออกไปประชาสัมพันธ์ตามความเหมาะสมเพื่อนำสิ่งที่ได้ มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และช่วยกันแก้ปัญหาในเรื่องนี้ด้วยดังที่ วิลาวัลย์ ดันวัฒนะพงษ์ (2525 : จ) กล่าวว่าผู้บริหารกับครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องให้ความสำคัญในเรื่องของหลักสูตรเพราะหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอน ในทุกระดับและสาขาวิชาที่เปิดสอนและยังสอดคล้องกับวิระทองประสิทธิ์ (2534 : 109) กล่าวว่าในสภาพปัจจุบันโรงเรียนเอกชนจะต้องพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน

3.1.2 ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนของผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี และตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไปมีปัญหาด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีอยู่ 2 ข้อคือ ข้อ 3 การนำวิธีการวัดผลหลาย ๆ รูปแบบมาใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการประเมินผล การสอน และข้อ 6 การประชุมสัมมนาปรับปรุงเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มีปัญหาในด้านนี้มากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มีความต้องการในการนำวิธีการวัดผลหลาย ๆ รูปแบบมาใช้ให้เหมาะสมและมีการปรับปรุงเกณฑ์การวัดผลมาใช้ให้เป็นมาตรฐานในการวัดผลหากพบข้อบกพร่องจะได้หาทางแก้ไขหรือเสนอแนวทางมาปรับปรุงใช้ในครั้งต่อไปซึ่งตรงกับความเห็นของพนัส หันนาคินทร์ (2529 : 245) กล่าวว่า ข้อสอบมาตรฐานได้พยายามสร้างขึ้น โดยมีหลักเกณฑ์ของข้อสอบที่ดีโดยครบถ้วนคือมีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นสูงโดยใช้หลักการของสถิติเข้า

วิเคราะห์ ข้อสอบมาตรฐานพยายามปรับปรุงคำถามให้แน่ชัดที่สุดเพื่อให้ตีความในข้อคำถามได้เพียงอย่างเดียวไม่เกิดปัญหาคำถามกำกวม ทั้งนี้เพื่อให้สามารถใช้วัดความสามารถต่าง ๆ ได้โดยชัดเจนเช่น โดยใช้วิธีการทางสถิติที่เรียกว่าการวิเคราะห์ข้อสอบ เป็นเครื่องคัดเลือกคำถามที่ดีเพื่อที่จะนำไปใช้ในการทดสอบต่อ ๆ ไป ดังนั้นโรงเรียนควรส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าว โดยส่งครูอาจารย์ไปร่วมอบรม สัมมนา เพื่อนำความรู้ที่ได้มาร่วมกันจัดการวิเคราะห์ข้อสอบทำให้ได้ข้อสอบที่มีมาตรฐานรวมทั้งการจัดทำธนาคารข้อสอบต่อไป

สรุปผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ตามอายุปรากฏว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติผลการทดสอบไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ใน ข้อที่ 1 และยังพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มีปัญหาการบริหารงานวิชาการในทุกด้านมากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไปอาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุน้อยมีความกระตือรือร้น ในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนมากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุมากจึงพบกับปัญหาในด้านนี้มากด้วยเช่นกันดังนั้น โรงเรียนควรส่งเสริมให้ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีอายุมากได้ไปอบรมสัมมนานำความรู้ใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ

3.2 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีปัญหาการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อร่าม เริงฤทธิ์ (2536 : 188) เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการทั้ง 6 ด้าน ระหว่างผู้บริหารกับครูอาจารย์ในกลุ่มสถานศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากการวิจัยพบว่า โดยส่วนรวมสภาพการบริหารงานวิชาการระหว่างผู้บริหารวิชาการกับครูอาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทา เศรษฐปราโมทย์ (2539 : 174) ได้เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของวิทยาลัยพณิชยการในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนิพนธ์ เมืองพระ (2532 : 71) เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์วิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือและกลุ่มภาคกลาง มีปัญหาการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่วงอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเดียวกัน มีระเบียบการบริหารงานวิชาการและการจัดการศึกษาที่คล้ายคลึงกันอยู่ ในศูนย์กลางความเจริญทางด้านการศึกษาทุกแขนง ดังนั้น ผู้บริหารและครูอาจารย์บางคนก็มีความรู้ มีความสามารถ มีการศึกษาในระดับขั้นปริญญาขึ้นไป ได้รับการอบรมและศึกษาหาความรู้ที่ทันสมัยอยู่เสมอ มีสื่อที่ทันสมัยเหตุการณ์ปัจจุบัน จึงทำให้ผู้บริหารและครูอาจารย์ต่างก็มีความรู้ความสามารถ จึงทำให้เกิดปัญหาการ

บริหารงานวิชาการที่แตกต่างกันไป และเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทุกด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน จากการวิจัยพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ มีปัญหาการบริหารงานวิชาการในด้านนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้เพราะโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรบ่อย ผู้บริหารรับนโยบายมาให้ครูอาจารย์ได้ปฏิบัติ แต่ครูอาจารย์ไม่มีความรู้ในเรื่องของหลักสูตรไม่ได้มีการอบรมสัมมนาในเรื่องของหลักสูตร จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้บริหารควรจัดให้มีการประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนในการใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนรายวิชาตามหลักสูตร ควรจัดให้มีการแนะนำแก่ครูอาจารย์ ดังที่ ชลอ จันทรกุล (2524:155) แนะนำว่าผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่ายต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตร และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งต่างกันมีปัญหาด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อยู่ 6 ข้อ ได้แก่ข้อ 2 การวิเคราะห์หลักสูตรจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตรเพื่อใช้ในการจัดทำแผนการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ข้อ 3 การประชุมชี้แจงครูอาจารย์เกี่ยวกับแนวทางการใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ข้อ 8 การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีและปฏิบัติในตารางสอนในแต่ละวัน ข้อ 9 การใช้หลักสูตรและเอกสารประกอบในการเตรียมการสอนของครูอาจารย์ การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่จัดสอนในโรงเรียนในชุมชน ข้อ 12 การให้ครูอาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกหัด และหนังสืออ่านประกอบการเรียน และข้อ 13 การติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ และยังพบว่าผู้บริหารมีปัญหามากกว่าครูอาจารย์ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าทั้งหมคนี้มีความสำคัญต่อการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นอย่างมากและเป็นสิ่งที่กำหนดแนวทางให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2533 : 190-191) กล่าวว่าแม้ว่าหลักสูตรจะพัฒนาขึ้นมาอย่างดีเลิศเพียงใดถ้าขาดการวางแผนการใช้หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตรแล้วก็ไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายได้ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรดังต่อไปนี้

1. การวางแผนงานเพื่อใช้หลักสูตร
2. การเตรียมอบรมครูเพื่อใช้หลักสูตร
3. การจัดครูเข้าสอน
4. การจัดตารางสอน
5. การจัดบริหารวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน
6. การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรกับผู้ปกครอง
7. การจัดสภาพแวดล้อม อาคาร สถานที่
8. การจัดโครงการประเมินผลการใช้หลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตรหมายถึงแนวทางปฏิบัติทั้ง 8 ประการผู้บริหารต้องมีบทบาททั้งหมดนี้ครบถ้วนจึงพบกับปัญหาที่เกิดขึ้นมากกว่าครูอาจารย์อย่างแน่นอน

3.2.2 ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ จากการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์มีปัญหาการบริหารงานวิชาการในด้านนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากการมอบหมายงานไม่เด่นชัด ไม่วางแผนในการพัฒนาบุคลากรครูมีชั่วโมงสอนมาก ขาดขวัญกำลังใจ จึงทำให้ยากต่อการบริหารบุคลากรเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ เมธี ปิณฑานนท์ (2529:152) ที่ว่าประกาศนียบัตรของระบบงานให้ชัดเจนโดยระบุความมุ่งหมายของระบบงานที่มีต่อการแสดงออก และการพิจารณาข้อข้องใจของบุคลากรและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งต่างกันมีปัญหาด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อยู่ 5 ข้อคือ ข้อ 1 การมอบหมายงานและความรับผิดชอบด้านการเรียนการสอนให้ครูอาจารย์ ข้อ 2 การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการสอน การฝึกอบรม และการพัฒนาทางวิชาการของครูอาจารย์ ข้อ 3 การสนับสนุนให้ครูอาจารย์ได้ศึกษาต่อตรงตามสาขาวิชาที่สอน ข้อ 5 การส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูอาจารย์ศึกษาค้นคว้า และวิจัย ข้อ 8 การจัดบรรยากาศทางวิชาการในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมขวัญกำลังใจของครูอาจารย์ และยังพบว่าผู้บริหารมีปัญหาในด้านนี้มากกว่าครูอาจารย์ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีความต้องการให้ครูอาจารย์มีคุณภาพ โดยเฉพาะบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านวิชาการจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาครูอาจารย์อย่างต่อเนื่องกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ ครูอาจารย์ทุกคนต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงของโลกเพื่อให้การเรียนการสอนไม่ล้าหลังซึ่งสอดคล้องกับ จุฑามาศ เกิดแก้วฟ้า (2533 : 15) ที่ว่าครูอาจารย์จะต้องมีการพัฒนาทางด้านวิชาการโดยทำในรูปแบบการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

3.2.3 ด้านการบริการทางวิชาการ จากการวิจัยพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์มีปัญหาการบริหารงานวิชาการในด้านการบริการทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากความต้องการของครูอาจารย์ที่ต้องการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ตำราเรียน วารสารที่เกี่ยวข้องช่าง รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาชีพมาบรรยายเพื่อนำมาประกอบการจัดการเรียนการสอน แต่ทางโรงเรียนขาดงบประมาณเพราะงบประมาณมีจำนวนจำกัด ไม่สามารถนำมา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้จึงทำให้การบริการทางวิชาการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลี วิชญกุล (2525-101) ที่ว่าผู้บริหารและครูอาจารย์มีปัญหาในการขาดเอกสารตำราวิชาชีพเพื่อใช้ในการค้นคว้าขาดบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง และไม่มีเวลาพอที่จะจัดทำเอกสารทางวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งต่างกันมีปัญหาด้านการบริการทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ และยังพบว่าผู้บริหารมีปัญหาในด้านนี้มากกว่าครูอาจารย์อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนจะต้อง

เป็นผู้จัดหาเอกสารประกอบหลักสูตร ตำรา คู่มือครู ใบงาน สื่อการเรียนการสอน ซึ่งเรื่องนี้ผู้บริหารมีปัญหา เพราะงบประมาณในการจัดซื้อมีน้อยไม่เพียงพอกับความต้องการของครูอาจารย์ เพราะว่าการบริการทางวิชาการเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนอาชีวศึกษาอุปกรณ์การสอนเป็นสื่อการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก ดังที่ Edgar Dale (1965 : 43) ให้ข้อคิดว่าการเรียนรู้ของนักเรียน โดยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ อย่างมีความมุ่งหมายโดยแน่นอนเป็นวิธีการที่ดีที่สุด นักเรียนจะต้องเรียนรู้ได้ดีที่สุดโดยได้ลงมือทำจริงที่เรียกว่า ประสบการณ์ตรง (Direct and Purposeful Experience) ส่วนการเรียนรู้การฟังบรรยายด้วยวาจาของครูเพียงอย่างเดียวเป็นการเรียนรู้ได้ผลน้อยที่สุดและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลี วิชญกุล (2525 : 104-105) พบว่าการเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการผู้บริหารและครูอาจารย์มีปัญหาในการขาดเอกสารตำราวิชาชีพเพื่อใช้ในการค้นคว้าขาดบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงและไม่มีเวลาพอที่จะจัดทำเอกสารทางวิชาการดังนั้นผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับความต้องการ

3.2.4 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน จากการวิจัยพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์มีปัญหาการบริหารงานด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องจากผู้บริหารให้ความสำคัญกับงานด้านนี้น้อยเกินไป อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน ไม่ได้ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์ (2526:3) กล่าวว่าเป้าหมายในการสอนอาชีวศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา 2 ประการ คือ ประการแรกมุ่งให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างดีและเป็นที่ยังพอใจ ประการที่สองคือผู้เรียนสามารถปรับปรุงทักษะการทำงานของตนเองให้ดีขึ้นระหว่าง ปฏิบัติงาน ซึ่งจะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนในห้องเรียน ไม่อาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาได้ครบทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งต่างกันมีปัญหาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อยู่ 3 ข้อ คือ ข้อ 2 การสำรวจความพร้อมและความต้องการวัสดุฝึกก่อนเปิดภาคเรียนทุกภาค ข้อ 3 การจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการของครูอาจารย์ ข้อ 5 การจัดกิจกรรมทางวิชาการและแสดงผลงานของนักเรียน และยังพบว่าผู้บริหารมีปัญหามากกว่าครูอาจารย์ทั้งนี้เพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน จัดหาสถานที่และอุปกรณ์สำหรับการจัดกิจกรรมเพราะถ้าขาดซึ่งความพร้อมเหล่านี้แล้วก็ย่อมเกิดปัญหาทำให้ครูอาจารย์ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เช่นกันดังนั้นผู้บริหารจึงต้องสรรหางบประมาณเพื่อให้เกิดความพร้อมเพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหาในการบริหารงานทางวิชาการซึ่งสอดคล้องกับ กรมอาชีวศึกษา (2525 : 6) ได้ให้แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนไว้ดังนี้ คือ การจัดนิทรรศการทางวิชาการและแสดงผลงานของนักศึกษา การจัดอภิปราย การจัดประชุมสัมมนา การจัดประกวดโครงการของนักศึกษา การจัดแข่งขันทักษะทางวิชาชีพระหว่างนักศึกษาในสถานศึกษา การจัดให้มีการร่วมมือกับสถานศึกษาอื่นด้านการจัดกิจกรรมทางวิชาการและการจัดฝึกงานแก่นักศึกษา

3.2.5 ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน จากการวิจัยพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์มี ปัญหาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ในการปรับปรุงการเรียนการสอน ผู้บริหารจะต้องจัดให้ครูอาจารย์ได้รับการฝึกอบรม ฝึกงาน หรือ เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการทางวิชาการและมีการติดตามผลอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ครูอาจารย์เกิดความกระตือรือร้นเพื่อนำความรู้ที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอน แต่พอผู้บริหารไปนิเทศเพื่อ ติดตามผลแนะนำชี้แจง ครูอาจารย์ก็คิดว่าผู้บริหารมาจับผิดจึงเกิดปัญหาไม่เข้าใจกันดังที่ พนัส หันนาภินทร์ (2513:148) ได้ให้ความหมายของการนิเทศว่า การนิเทศการศึกษามีจุดมุ่งหมายสำคัญ อยู่ที่การปรับปรุงส่งเสริมการเรียนการสอนให้ดีขึ้น การนิเทศมิใช่เป็นการบังคับหรือจับผิด การ นิเทศการสอนเป็นการช่วยเหลือร่วมมือซึ่งกันและกันเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ดังนั้น การนิเทศการสอนจึงตั้งอยู่บนรากฐานมนุษยสัมพันธ์อันดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้ บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งต่างกันมีปัญหาด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีอยู่ 2 ข้อ คือข้อ 3 การช่วยเหลือครูอาจารย์ด้านวิชาการและ การจัดทำวัสดุฝึกหัดและข้อ 6 การจัดระบบการบริการโรงฝึกงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครู อาจารย์และนักเรียน และยังพบว่าผู้บริหารมีปัญหามากกว่าครูอาจารย์อาจเนื่องจากการปรับปรุง การเรียนการสอนต้องทำควบคู่ไปกับการบริหารการศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนและจะต้อง ควบคู่ไปกับการนิเทศการศึกษาดังที่ สุจริต เพียรชอบ (2512 : 2-3) กล่าวว่าความพยายามอย่างหนึ่ง ในการที่จะปรับปรุงส่งเสริมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพดีขึ้นในการเรียนการสอนจะต้องมีการ นิเทศการศึกษาและจะต้องมีวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน อุปกรณ์เป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับครู ในเรื่องการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากและยังสอดคล้องกับ กรมอาชีวศึกษา (2531 : 122) ที่พบว่าตามแผนการเรียนการสอนที่กำหนดนักเรียนทุกกลุ่มจะลงเรียนวิชา เดียวกันในแต่ละภาคเรียน ทำให้เกิดปัญหาความไม่พร้อมของสถานที่เรียน อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรในการฝึกงาน ดังนั้นผู้บริหารจะต้องมีบทบาทที่มีความรับผิดชอบมีการประสานงานและ การบริการครูด้านการสอนการเป็นวิทยากรที่ดีแก่ครูเพื่อให้การบริหารการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.6 ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน จากการวิจัยพบว่าผู้ บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งต่างกันมีปัญหาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและการ ประเมินผลการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ บริหารเห็นว่าการวัดผลเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารงานวิชาการดังนั้นผู้ บริหารจึงต้องการที่จะให้การวัดผลเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงได้ตั้งคณะกรรมการการวัดผลขึ้นมาแต่ครั้นแต่ครูอาจารย์เห็นว่าผู้สอนควรตัดเกรดเองเพราะครูผู้ สอนเป็นผู้ปฏิบัติการสอนได้รู้ถึงพฤติกรรมของนักเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ดังนั้นจึงมี ความคิดเห็นแตกต่างกันไปซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สวงนพงษ์ ชวนชม (2533 : 195) กล่าวว่า

ผู้บริหารและครูผู้สอนมีปัญหาต่างกัน ในเรื่องของการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน โดยเห็นว่าอาจารย์ไม่มีสิทธิ์ตัดเกรดเอง แต่เกรดมาจากคณะกรรมการในการประเมินผลของโรงเรียนและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีตำแหน่งต่างกันมีปัญหาด้านการวัดผลและการประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อยู่ 7 ข้อ คือข้อ 4 การกำหนดช่วงเวลาของการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน ข้อ 6 การประชุมสัมมนาปรับปรุงเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ข้อ 7 การวิเคราะห์ผลการประเมินผลการเรียนการสอน ข้อ 8 การให้ครูอาจารย์เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวัดผล และการประเมินผลการสอน ข้อ 9 การจัดทำป้ายความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานเพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง ข้อ 10 การวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อจัดทำข้อสอบมาตรฐาน และข้อ 11 การติดตามผลและนำผลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียน และยังพบว่าผู้บริหารมีปัญหาในด้านนี้มากกว่าครูอาจารย์ทั้งที่อาจเนื่องมาจาก การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนเป็นกระบวนการต่อเนื่องของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเป็นตัวกำหนดแนวทางการติดตามผล ของการใช้หลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนว่าได้ผลเพียงใด หรือบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการประชุมวางแผนและนำวิธีการหลาย ๆ รูปแบบมาใช้ การใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสม การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการพักผ่อนและการประเมินผล การส่งเสริมความรู้ความสามารถแก่ครูการจัดเตรียมและการดำเนินการสอน การศึกษาชี้แจงระเบียบการวัดผลและการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการวัดผลและประเมินผลการสอนและควรรนำผลการสอนของแต่ละวิชาแต่ละชั้นการวิเคราะห์ทุกสิ้นปีการศึกษาเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับ พันธ์ หันนาคินทร์ (2529 : 249) ได้กล่าวเสริมไว้ว่า ครูใหญ่มีหน้าที่เกี่ยวกับการประเมินผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. กำหนดนโยบายโดยทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินผล
2. จัดหาเครื่องมือต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสอบ เช่น เครื่องพิมพ์ กระดาษไข กระดาษโรเนียว ตลอดจนเจ้าหน้าที่เพื่อการนั้น
3. พยายามหาทางส่งเสริมครูให้มีความสามารถในการประเมินผลเพิ่มขึ้นทั้งเทคนิคการออกข้อสอบ การให้คะแนนการประเมินผลข้อสอบ การประเมินผลการสอบตลอดจนการรายงานผลการสอบ
4. การจัดตารางสอบ กำหนดผู้คุมสอบเวลาที่ใช้ในการสอบ
5. การจัดข้อสอบ ที่นั่งสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การสอบ
6. จัดให้ครูอาจารย์ได้ทราบและเข้าใจระเบียบเกี่ยวกับผู้เข้าสอบและผู้ควบคุมการสอบ เพื่อจะได้ปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน
7. ครูใหญ่ทำการประเมินผลการสอบเมื่อพบข้อบกพร่องต้องหาทางแก้ไข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น มิใช่เพื่อให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ทุกครั้งที่มีการนำใบใช้

8. ครูใหญ่คอยตรวจสอบ แนะนำให้ครูอาจารย์ดำเนินการไปตามหลักเกณฑ์การประเมินผล ตามที่กำหนดในระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ อย่างถูกต้องครบถ้วนขณะนั้นการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนเป็นเครื่องชี้จุดเด่นและจุดอ่อนของการเรียนการสอน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนควรมีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญในการที่จะบริหารงานวิชาการให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สรุปผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ตามตำแหน่ง ปรากฏว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบจึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ใน ข้อที่ 2 อาจเนื่องมาจากบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่ต่างกันจึงทำให้อิทธิพลต่อความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยผู้บริหารเป็นผู้ศึกษาและรับนโยบายโดยตรงและคิดว่าได้ปฏิบัติอย่างเหมาะสมแล้วแต่ครูอาจารย์ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องการเรียนการสอนโดยตรงต้องเผชิญปัญหาระหว่างปฏิบัติงานทำให้การปฏิบัติงานไม่ราบรื่นและไม่เป็นไปตามคาดหวังจึงเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

3.3 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่วงอุดมศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน คือ ต่ำกว่า 5 ปี กับตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ปัญหาการบริหารวิชาการโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สามารถ อักษรศิลป์ (2534 : 82) เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารประถมศึกษา ที่มีประสบการณ์ทางการบริหารต่ำกว่า 7 ปี และ 7 ปีขึ้นไป ไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ ชูช่วย (2532 : 162) พบว่า ครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีทัศนคติต่อการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของ สิโรตม์ มยุรภักดิ์ (2531 : 79) พบว่า “ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่มีสถานภาพต่างกัน ในด้านประสบการณ์โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตต์ กระระณา (2530 : 86) พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในประเทศไทย ตามทัศนคติของผู้บริหารวิทยาลัยที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และขัดแย้งกับงานวิจัยของ จำลอง ยาห้องกาศ (2524 : บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า ครูใหญ่ที่สถานภาพต่างกันทางด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการของครูตามที่เป็นอย่างอยู่ในปัจจุบันและที่พึงประสงค์ ทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็สถานศึกษาใด ประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาอยู่ที่ผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดโปรแกรมการเรียน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ผู้บริหารจะต้องมีบทบาทเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย รวมทั้งครูผู้สอนซึ่งเป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ แต่ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ ทำงานต่างกันก็ไม่เป็นผลที่ทำ

ให้ปัญหาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยนี้ และเมื่อพิจารณาเป็นราย ได้พบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีและตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีปัญหาในด้านนี้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่ก็มีบางด้านที่ในแต่ละข้อมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ด้านการบริการทางวิชาการมีอยู่ 1 ข้อคือข้อ 6 การขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับอาชีพ และยังพบว่าในด้านนี้ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีมีปัญหาด้านการบริการทางวิชาการน้อยกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปอาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปเล็งเห็นถึงความสำคัญของการฝึกงานในการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเพื่อให้เกิดความถนัดและเป็นไปตามความสนใจของผู้เรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพในอนาคตได้เป็นการพัฒนาตนเองและเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัวอีกทั้งให้สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจปัจจุบันซึ่งสอดคล้องกับ สนั่น สุมิตร (2528 : 22-23) กล่าวไว้ว่าการจัดอาชีวศึกษานั้นสถานศึกษาต้องให้นักศึกษามีโอกาสในการฝึกงานได้ใช้เครื่องมือสำหรับฝึกงานอย่างแท้จริงเพราะเทคโนโลยีต่าง ๆ ในโลกปัจจุบันได้ก้าวหน้าขึ้นมากการผลิตนักศึกษาจึงต้องเน้นหนักในเรื่องของคุณภาพและวินัยการทำงาน

สรุปผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ตามประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปี ปรากฏว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ใน ข้อที่ 3 และยังพบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาใกล้เคียงกันอาจเนื่องมาจากผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่างกันก็จริง แต่ให้ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการเหมือนกันจึงทำให้เกิดปัญหาล้ำกันเพราะการบริหารงานวิชาการเป็นเสมือนหัวใจของการบริหารการศึกษาเป็นงานที่พัฒนาเยาวชนให้มีความรู้ความสามารถที่จะออกไปมีความสำเร็จในการประกอบอาชีพตามสาขาที่เรียนมา ซึ่งผู้บริหารและครูอาจารย์จะต้องทำงานร่วมกันให้คำแนะนำและประสานงานร่วมกันเพื่อให้การบริหารงานวิชาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมิได้ทำให้การบริหารงานวิชาการแตกต่างกันหรือมีปัญหาเล็กน้อยไปกว่ากันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตร กระระนา (2530 : 85) พบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในประเทศไทยตามทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัยที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีทัศนะต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 เปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามสาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาชีพและสาขาวิชาสามัญ โดยภาพรวมพบว่ามีปัญหาการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารและครูอาจารย์ได้รับการอบรมและประชุมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการและประสบปัญหาไปคนละรูปแบบ จึงทำให้มีทัศนคติในการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน และการปฏิบัติการสอนทางสาขาวิชาชีพ

และสาขาวิชาสามัญ มิใช่ตัวแปรที่จะทำให้การบริหารงานวิชาการมีความแตกต่างกัน ดังที่ ผลงานของ ปฐม ทศพล (2524 : 155) ในการเปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์ที่สอนวิชาชีพและวิชาสามัญที่มีต่อการดำเนินงานด้านวิชาการ ของวิทยาลัยเทคนิคในภาคเหนือพบว่า “มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านวิชาการในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน และยังคงคล้องกับงานวิจัยของ จำลอง ยาห้องภาค (2524 : 92) เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของครูใหญ่ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และที่พึงปรารถนาในทัศนะของครูใหญ่ และครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก ที่มีสถานภาพแตกต่างกันทางสาขาวิชาชีพ และสาขาวิชาสามัญ มีทัศนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และที่พึงประสงค์ทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ Simson (1976 : 6056-A) ที่ว่า ครูฝ่ายวิชาชีพในเมืองไคตัน รัฐโอไฮโอ มีทัศนะคติในทางชอบสนับสนุน โครงการศึกษาอาชีพมากกว่าครูฝ่ายวิชาการ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีบางข้อของแต่ละด้านที่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

4.4.1 ด้านการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนของผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาต่างกันมีปัญหาในด้านนี้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่มีข้อที่มีปัญหาในด้านนี้แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีอยู่ 1 ข้อคือข้อ 8 การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติในตารางสอนในแต่ละวันและพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ทำการสอนในสาขาวิชาชีพมีปัญหาในด้านนี้มากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ทำการสอนในสาขาวิชาสามัญอาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาชีพตระหนักถึงการเรียนการสอนในสาขาวิชาชีพเป็นอย่างมากโดยหวังว่าผู้ที่เรียนจบอาชีพศึกษาจะต้องเก่งในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ สามารถปฏิบัติงานได้ดี เพราะเห็นว่าบางคนจบมาแล้วเก่งแต่ภาคทฤษฎีแต่ภาคปฏิบัติไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามที่สถานประกอบการต้องการ หรือสนองตอบความต้องการของผู้สอนได้ อีกทั้งโรงเรียนเอกชนบางโรงเรียนมีเครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุอุปกรณ์น้อย ที่มีอยู่ก็ล้าสมัย ขาดการบำรุงรักษา บางเครื่องใช้งานไม่ได้ก็ปล่อยทิ้งไว้ไม่ซ่อมแซม ทางวิชาการก็พยายามที่จะให้ครูผู้สอนสอนแต่ภาคทฤษฎีเพราะวัสดุ เครื่องมือ เครื่องจักรไม่พร้อมจึงทำให้ครูอาจารย์ในสาขาวิชาชีพพบปัญหาในเรื่องนี้มากกว่าครูสามัญ ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525 :198) กล่าวว่า การจัดตารางสอนเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับการใช้สถานที่ห้องเรียน ห้องฝึกงาน ห้องทดลอง บุคลากรครูและการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจะต้องพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรด้วย

4.4.2 ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาต่างกัน มีปัญหาด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติมีบางข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ข้อ 1 การมอบหมายงานและความรับผิดชอบด้านการเรียนการสอนให้ครูอาจารย์ และ ข้อ 2 การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการสอน การฝึกอบรมและการพัฒนาทางวิชาการของครูอาจารย์และยังพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติ

การสอนในสาขาวิชาชีพมีปัญหาทางด้านนี้มากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์สาขาสามัญ อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีครูในสาขาวิชาชีพน้อยเป็นสาขาวิชาขาดแคลน การมอบหมายงานและความรับผิดชอบในหน้าที่จึงเป็นปัญหาอย่างมากเพราะบางคนสอบทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ครูผู้สอนในแผนกนั้น ๆ สอนหลายวิชา ทำให้การเตรียมการสอนขาดประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานไม่เป็นตามเป้าหมายที่ทางโรงเรียนตั้งไว้และเมื่อมีการจัดอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้ ครูที่สอนในสาขาวิชาชีพในโรงเรียนเอกชนก็มักไม่ได้ไปศึกษาอบรม เพราะจะไม่มีครูสอนนักเรียนในขณะที่ครูไปศึกษาหาความรู้ จึงทำให้ครูผู้สอนในสาขา วิชาชีพ พบกับปัญหา มากกว่าครูสาขาวิชาสามัญ ดังนั้น โรงเรียนควรพยายามที่จะสรรหาคัดเลือกครูสาขาวิชาชีพมาให้เพียงพอกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนเพื่อให้ครูในสาขาวิชาชีพได้มีเวลาปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้เกิดประสิทธิภาพ และยังมีโอกาสได้ไปศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ มาพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลซึ่งสอดคล้องกับ วิระ ทองประสิทธิ์ (2534 : 107) ที่พบว่าปัญหาและอุปสรรคของการบริหารงานวิชาการเกิดขึ้นเพราะผู้บริหารไม่เข้าใจงานด้านนโยบายของการจัดการศึกษาประเภทของอาชีวศึกษาอย่างดีพอปัญหาเกี่ยวกับการมอบหมายงานไม่ชัดเจน ครูได้รับมอบหมายงานไม่ตรงตามความรู้ มีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอนอย่างดีพอ ดังนี้ จึงทำให้ครูสาขาวิชาชีพมีปัญหามากกว่าครูสาขาวิชาสามัญ

4.4.3 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาต่างกัน มีปัญหาด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มี 1 ข้อคือ ข้อ 3 การจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการของครูอาจารย์มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังพบว่าผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาชีพมีปัญหาด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนมากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาสามัญทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการที่โรงเรียนจัดขึ้นโดยมากจะให้ทั้ง 2 กลุ่ม อบรมสัมมนาร่วมกันทำให้ผู้สอนทั้งสองกลุ่มเกิดความเบื่อหน่ายเกี่ยวกับการอบรมในเรื่องที่ตนไม่รู้และไม่ได้เอาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพราะครูสามัญก็รู้เรื่องทางวิชาสามัญ ไม่รู้เรื่องช่าง ครูวิชาชีพก็ต้องการที่จะรู้เรื่องช่างที่ตนปฏิบัติการสอนดังนั้นผู้บริหาร โรงเรียนจึงควรพิจารณาเรื่องนี้เป็นอย่างมากโดยพยายามจัดให้ได้ประโยชน์ทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการบริหารงานวิชาการ

4.4.4 ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในวิชาต่างกันมีปัญหาด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีอยู่ 1 ข้อคือข้อ 2 การจัดนิเทศการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและยังพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่สอนในสาขาวิชาชีพมีปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่สอนในสาขาวิชาสามัญทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การนิเทศเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษาที่ผู้บริหารต้องแสดงบทบาททางวิชาการ เพราะการนิเทศเป็นกระบวนการอย่าง

หนึ่งของการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาซึ่งผู้บริหารควรที่จะให้ความสนใจและสนับสนุนงานด้านนี้ โดยเฉพาะการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้หรือให้ครูอาจารย์ไปดูงานด้านวิชาการในสถาบันอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้ครูอาจารย์ได้รู้ได้เห็นสิ่งต่าง ๆ กว้างขึ้น มีโอกาสเปรียบเทียบและปรับปรุงการเรียนการสอนของตนให้ดีขึ้น ซึ่งปัจจุบันนี้ การนิเทศการศึกษาโดยศึกษานิเทศจากกรมการศึกษาเอกชนไม่สามารถจะทำได้อย่างทั่วถึงเนื่องจากการขยายตัวในด้านจำนวนสถานศึกษา ขนาดของสถานศึกษา ตลอดจนสาขาวิชาในสถานศึกษานั้น ๆ ทำให้ครูอาจารย์ในสถานศึกษาเพิ่มจำนวนขึ้นมากกว่าเดิมมากมาย การนิเทศการศึกษาจากภายนอกจึงไม่เพียงพอโรงเรียนควรจัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษาขึ้น เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนภายในสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิพนธ์ เมืองพระ (2532 : 39) กล่าวว่าในโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดนิเทศการศึกษาทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพจะต้องพัฒนาไปตามวิวัฒนาการและเทคโนโลยีในปัจจุบันจึงจำเป็นที่จะต้องให้ผู้มีความรู้ ความชำนาญ ในวิชาชีพเฉพาะอย่างมานิเทศการสอน ดังนั้นผู้บริหารควรจัดระบบนิเทศทั้งภายในและภายนอกโดยผู้บริหารควรร่วมการนิเทศด้วย กำหนดแผนปฏิบัติการให้ชัดเจนจะพาครูไปศึกษาดูงาน จัดงบประมาณสนับสนุนการฝึกอบรมการจัดฝึกอบรมภายใน โรงเรียน

สรุปผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์ ตามสาขาวิชาชีพ กับวิชาสามัญ ปรากฏว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ใน ข้อที่ 4 และยังพบว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติงานสาขาวิชาชีพมีปัญหาการบริหารงานวิชาการทุกด้านมากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์วิชาสามัญทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ในสาขาวิชาชีพต้องปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติและจะต้องพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาเพื่อนำความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาพัฒนาการเรียนการสอนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงความเจริญซึ่งก้าวไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะปัจจุบันนี้การจัดการเรียนการสอนทางด้านวิชาชีพจะหยุดนิ่งไม่ได้ ต้องทันกับความผันแปรกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และจะต้องอาศัยครูและอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง ช่วยพัฒนางานวิชาการให้มีคุณภาพและ ประสิทธิภาพ เพื่อช่วยอบรมสั่งสอนให้นักศึกษามีทักษะ มีความรู้ อาจารย์ที่ปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพย่อมพบกับปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ มากกว่าผู้บริหารและครูอาจารย์ในสาขาวิชาสามัญ

5.4 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่าง
 ออกสารนี้เป็นเอกสาร
 ไม้ว่าก
 อุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาผู้วิจัยได้นำผลจากการวิจัยในครั้งนี้มาเป็นข้อเสนอแนะสำหรับ
 สถานศึกษาเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการดำเนินการเพื่อปรับปรุงงานวิชาการใน แต่ละด้านดังต่อไปนี้

5.4.1 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

5.4.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดให้มีการประชุม อบรม สัมมนา ครูอาจารย์เกี่ยวกับเรื่องของหลักสูตรที่มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ครูอาจารย์ได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และสามารถ นำหลักสูตรไปใช้ให้ถูกต้องทำให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5.4.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดหาเอกสาร ตำรา คู่มือครู ในการที่จะจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน และเชิญวิทยากรที่มีความรู้ในเรื่องนี้มาอบรมการทำโครงการสอนและบันทึกการสอนเพื่อให้ผู้บริหารและครูอาจารย์จัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.4.2 ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ

5.4.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้มีการจัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการมอบหมายงานให้ผู้รับผิดชอบโดยตรงได้รับทราบอย่างชัดเจนเพื่อให้การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5.4.2.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดให้มีการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนสำหรับครูเพื่อให้เกิดความยุติธรรมและความถูกต้อง

5.4.3 ด้านการบริการทางวิชาการ

5.4.3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดให้มีการอบรมในเรื่องของการจัดทำสื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งพยายามให้ครูผู้สอนเห็นคุณค่าของการใช้สื่อและติดตามประเมินผลการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนอย่างจริงจัง

5.4.3.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดหาเอกสารทางวิชาการเช่นตำรา คู่มือครู ใบงาน หนังสืออ่านประกอบและวารสารทางด้านช่างมาไว้ในห้องสมุด เพื่อให้ครูผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้และนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ

5.4.4 ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน

5.4.4.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งอุปกรณ์การฝึกงานของนักเรียนให้เพียงพอกับความต้องการของครูอาจารย์เพื่อให้เกิดความพร้อมก่อนเปิดภาคเรียน

5.4.4.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดหาสถานที่ฝึกงานเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกงานในวิชาชีพที่ได้เรียนมาเพื่อให้เกิดทักษะก่อนไปประกอบอาชีพ

5.4.5 ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน

5.4.5.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดหาเครื่องมือเครื่องจักรที่ทันสมัยและทันสมัยกับเทคโนโลยีปัจจุบันสำหรับการฝึกปฏิบัติงานของนักเรียนให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.4.5.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดให้ครูอาจารย์ได้ไปศึกษาอบรมหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ เพื่อนำความรู้ที่ได้ มาปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ

5.4.6 ด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน

5.4.6.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดทำเกณฑ์การวัดผลให้ครูอาจารย์ใช้ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งหมดรวมทั้งมีการควบคุมมาตรฐานในการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

5.4.6.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดช่วงเวลาที่แน่นอนในการวัดผลและประเมินผลในแต่ละภาคเรียนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.5.1 ศึกษาบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีพศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อหาวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงการบริหารงานวิชาการให้เกิดประสิทธิภาพ

5.5.2 ศึกษาความต้องการของผู้บริหารและครูอาจารย์เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาและความต้องการของผู้บริหารและครูอาจารย์อันอาจนำไปใช้ในการปรับปรุงการบริหารงานวิชาการให้เกิดประสิทธิภาพ

5.5.3 ศึกษาบทบาทของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีพศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโลกยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กมล สุกประเสริฐ. 2517. “การสร้างและการประเมินผลวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม”. วารสารวิจัยทางการศึกษา. ม.ป.ป. :191-192.

กิตติพงษ์ วงศ์สุวรรณ. 2527 “ฝ่ายวิชาการ”. มิตรครุ. ม.ป.ป (3) :30.

กิตติมา ปรีดีดิลก. , 2529 ทฤษฎีบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ธนาคารพิมพ์.

กิตติศักดิ์ เปรมสุข. 2524 “ปัญหาการบริหารงานวิชาการในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดตาก.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

เกษม สุวรรณกุล อ่างในงยุทธ สุคนธปฏิภาค. 2523. “ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิค ภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จรินทร์ นาคศรีอาภรณ์. 2520. “การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุฑามาศ เกิดแก้วฟ้า. 2532 "การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จำลอง ยาห้องาศ. 2524. “การบริหารทางวิชาการของครูใหญ่ตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและที่พึงปรารถนาในทัศนะของครูใหญ่ และครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.

จีรพันธ์ สิริโชติ. 2521. “การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน.” วิทยาสาร. มปป : 21.

เจริญ ไวรวัจนกุล. 2523. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ฉลอง ปิ่นเฉลียว. 2517. “การนิเทศภายในโรงเรียน.” มิตรครุ. มปป. (5) : 17.

ชลอ จันทรวงศ์. 2525. “บทบาทการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดตรัง.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชลอ มงคลการุณย์. 2529. “ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษากรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาวี มณีศรี. 2525. “การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน.” วิชาการ. มปป. : 30.

- ชารี มณีศรี. 2521. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศิลปบรรณาการ.
- ชาญชัย อาจิมสมาจาร. 2525. “การนิเทศการศึกษา”. เอกสารการนิเทศการศึกษา. มปป. (243) : 9.
- ชวนชม คำหอมกุล. 2517. “การบริหารงานวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- ชำนาญ เงินทอง. 2521. “การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์ระดับประถมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูใจ ศรีรัตน์. 2517. สถานการณ์อาชีวศึกษาระหว่างปี 2510-2516. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วิทยากร.
- ชูศักดิ์ อินทร์รักษ์. 2521. การบริหารและการนิเทศภายในปัตตานี วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงสมร กลิ่นเจริญ. 2536. “การศึกษาสภาพการใช้ ความต้องการและปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรมในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ดาวเรือง รัตน์. 2518. “งานบริหารการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ประสานมิตร.
- คำรี น้อยมณี. 2522 “ปัญหาการบริหารงาน.” ที่ดิน. ปีที่ 19. (25) : 19.
- ถวิล เกื้อกุลวงศ์. 2530. การบริหารการศึกษาสมัยใหม่ : ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.
- ทรงศักดิ์ ศรีภาพสินธุ์. 2527. “หลักการบริหารทั่วไป.” การศึกษา. มปป. : 11.
- ธำรง บัวศรี. 2513. การปรับปรุงการเรียนการสอนในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ธำรงค์ ชูทัพ. 2521. “การวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น.” กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ. เอกสารอัดสำเนา.
- ธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิธ. 2525 “การบริหารงานวิชาการและหลักสูตรมัธยมศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต.” สารพัฒนาหลักสูตร. มปป. : 10.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. 2525. “หลักการบริหารการศึกษา.” กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ เอส.เอ็ม. เอ็ม.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ และธรรมรส โชติคุณุชร. มปป. บนเส้นทางสู่สำนักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

- น้อย สุปิงคลัด. 2518. การบริหารการศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นันทา เศรษฐปราโมทย์. 2539. “การบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยพณิชยการ ตามทัศนะของผู้บริหารและครูอาจารย์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- นิพนธ์ กินาวงศ์. 2523. หลักการเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน และการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เนส.
- นิพนธ์ ไทยพานิช. 2526. การนิเทศแบบคลีนิก. “เอกสารประกอบคำบรรยายการอบรมเชิงวิชาการ การนิเทศภายในสถานศึกษา.” กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.
- นิพนธ์ เมืองพระ. 2532. “การบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคเหนือ และภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์ เครื่องกล บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- บรรดล สุขปิติ. 2529. “การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.” นครปฐม : ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษาวิทยากรนครปฐม. เอกสารอัดสำเนา.
- บรรเลง คำพรรณ. 2529. “ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา และครูอาจารย์ ที่เกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคใต้.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2525. “สภาพปัญหา สาเหตุ และการปรับปรุงการเรียนการสอน.” ประชากร. มปป. : 12
- บุญชู แก้วชมภู. 2524. ธุรกิจการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. 2527 “แนวทางปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนโดยการประเมินกระบวนการเรียนการสอน.” ข่าวการวิจัยการศึกษา. มปป. : 2
- ปฐม ทศพล. 2524. “ทรงสนของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการดำเนินงานด้านวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคภาคเหนือ.” ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2534. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ. ผุสสดี สัตยมาณะ. 2517. การบริหารรัฐกิจ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มงคลการพิมพ์.
- พงษ์รัตน์ จุลนวล. 2533. “ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดสตูล.” ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

พนัส หันนาคินทร์. 2524. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

พวงรัตน์ วิเวกานนท์. 2526 “การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา.” สารพัฒนา
หลักสูตร. มปป. : 18.

พัฒน์ ภาสบุตร. 2512. “การอบรมครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาที่ปรับปรุงมาตรฐานทางวิชา
การ.” กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา. เอกสารอัดสำเนา.

พิชัย เฟ่งพันธ์พัฒน์. 2529 “ปัญหาการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรมของแผนกช่างไฟฟ้า
กำลังระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า บัณฑิตวิทยาลัย,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ไพโรจน์ ชูช่วย. 2532. “การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสงขลา.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

ภิญโญ สารร. 2526. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

มานิดา อุชชิน. 2526 “การประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การสอนวิชาชีพ.” กรุงเทพฯ : กระทรวง
ศึกษา.

มาลี วิชญกุล. 2525. “ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรใน
วิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เมธี ปิลันธนานนท์. 2525. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : พิทักษ์อักษร.

ไมตรี รัตนา. 2534. “พฤติกรรมพลวัตของโครงการอันเนื่องมาจากการบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์
ประสงค์ในวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัลลภ จันทร์ตระกูล. 2523. “การศึกษาปัญหาการสอนช่างอุตสาหกรรม สาขาเครื่องกลในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพของอาจารย์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล.” วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล บัณฑิตวิทยาลัย,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

วิจิตร ชีระกุล กาญจนา ศรีกาพลินธุ์ และสุพิชญา ชีระกุล. 2521. การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์พิมพ์เนศ.

วิชัย วงษ์ใหญ่. 2525 พัฒนาหลักสูตรและการสอน มติใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
วิทยา จันทรศิลา. 2531. “การบริหารงานวิชาการของศูนย์ฝึกวิชาชีพสังกัดกรมอาชีวศึกษา” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
นิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล บัณฑิตวิทยาลัย,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

- วิลาวัณย์ ตันวัฒนะพงษ์. 2525. “ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์. 2526. “การอบรมโครงการอบรมครูที่สอนวิชาชีพให้มีความรู้ในด้านวิชาการ.” กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. เอกสารอัดสำเนา.
- วีระ ทองประสิทธิ์. 2534. “ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 5.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วีระ บำรุงรักษ์. 2538. “งานวิชาการ”. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา. เอกสารอัดสำเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ. 2521. “คู่มือการประเมินผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521.” กรุงเทพฯ : ป. สัมพันธ์พานิชย์.
- สงวน สิทธิเลิศอรุณ. 2520. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สงวนพงษ์ ชวนชม. 2533 “สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สังต์ อุทรานันท์. 2528. “ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา.” เอกสารประกอบคำบรรยายการอบรมเชิงวิชาการการนิเทศภายในสถานศึกษา. กรมอาชีวศึกษา. มปป. 14.
- สมจิตต์ กระระณา. 2530 “ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในประเทศไทยตามทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัย.” ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- สมบูรณ์ พรรณากพ. 2521. หลักเบื้องต้นของการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรดดิ้ง.
- สมพงษ์ เกษมสิน. 2526. การบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมยศ นาวิการ. 2525. การบริหารธุรกิจ. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- สมศักดิ์ สุร่ายคิมหันต์. 2530 “การบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพุทธศักราช 2527 ประเภทช่างอุตสาหกรรมของวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 12.” ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
- สมาน รังสิโยกฤษฎ์. 2520. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : อักษรสาสน์
- ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
- การพิมพ์.

สมาน ลิ้มปีเสวตกุล. 2523. “สมรรถภาพในการบริหารงานของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. 2528. “ปัจจัยเสริมการบริหารหลักสูตร.” สารพัฒนาหลักสูตร. มปป. : 5
 สันต์ ธรรมบำรุง และชาญชัย ศรีไสยเพชร. 2524. นิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วรรณ
 การพิมพ์.

สามารถ อักษรศิลป์. 2534. “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารประถมศึกษาในทัศนะของผู้
 บริหารโรงเรียนและครูวิชาการ โรงเรียนสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์.”
 ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.

สาโรช บัวศรี. 2525. “หลักสูตรวิจัยและ CBE.” สารพัฒนาหลักสูตร. มปป. : 9

สิทธิชัย ชาดานิธิ. 2524. การศึกษากับสังคม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สิโรตม์ มยุรภักดี. 2531. “การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถม
 ศึกษาสังกัดประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิต
 วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

สุดใจ ไสสุก. 2521 “การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.” วิทยา
 านิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.

สุโขทัยธรรมาราช, มหาวิทยาลัย. 2524. “เอกสารการสอนชุดวิชาสถิติวิจัยและการประเมินผล
 การศึกษาหน่วยที่ 11-15.” กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อมรินทร์การพิมพ์.

สุจริต เพียรชอบ 2512. เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาหลักการนิเทศการสอน กรุงเทพฯ, คณะ
 ครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 2-3 เอกสารอัดสำเนาอาชีวศึกษา

สุดใจ เหล่าสุนทร. 2505 หลักการบริหารโรงเรียนด้านวิชาการ. กรุงเทพฯ : บรรณสารการพิมพ์.

สุธีระ ทานตวานิช. 2521 การบริหารการศึกษา. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิต
 วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.

สุนทร พานิชกุล. 2524 “เอกสารเกี่ยวกับการจัดตารางสอน.” กรมอาชีวศึกษา. เอกสารอัดสำเนา.

สุมิตร คุณากร. 2523 หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

สุเมธ ประภาสวัสดิ์. 2531. “ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร
 โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี.” ปรินญาณิพนธ์การ
 ศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุรพันธ์ ยันต์ทอง. 2519. “ลักษณะงานด้านวิชาการของโรงเรียน.” วิชา 2 มปป. : 104-107.

สุวิทย์ บุญช่วย. 2526. การบริหารโรงเรียน : ทฤษฎีและปฏิบัติ. ปรินญาณิพนธ์การศึกษ
 มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูงาน ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุผลเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

- เสนีย์ พิทักษ์อรุณภ. 2524. “การพัฒนาคุณภาพชีวิต.” สารพัฒนาหลักสูตร. มปป. : 46-47.
- เสริมศรี ไชยสร. 2528. ระบบหลักสูตรการสอน. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์พระสิงห์การพิมพ์.
- อนันต์ จันทราภาโส. 2536. “ปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มอาชีวศึกษาภาคใต้.” ปรียญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- เอนก หิรัญ. 2521. “การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อภิรมย์ ฉ นคร. 2517. การบริหารงานวิชาการ. พระนคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อร่าม เรืองฤทธิ์. 2536. “ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในกลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ และกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อลงกรณ์ จันทราภมย์. 2526. “การสอนที่มีประสิทธิภาพ.” สารพัฒนาหลักสูตร. มปป. : 35-39.
- อาชีวศึกษา,กรม. 2533. คู่มือหลักสูตรวิชาชีพพระยศัน พ.ศ.2533 กรมอาชีวศึกษา กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.
- อาชีวศึกษา,กรม. 2521. เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา พ.ศ.2525. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิชย์.
- เอกชัย กีสุขพันธ์. 2527. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. กรุงเทพฯ : องค์กรศิลปการพิมพ์.
- เอกวิทย์ ณ ถलग. 2526. “รายงานการประชุมผู้ตรวจการศึกษา และศึกษาธิการจังหวัด.” กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษา.
- เอกวิทย์ ณ ถलग. 2516. การบริหารวิชาการ. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- Adam J. Stacy Adams, 1963 **Toward and Understanding of Incquity Journal of Abnormal and Social Psychology.**
- Arciniega, Guillermo Mignel. 1977. “Teacher-Service Education Model.” **Disertation Abstracts.** Pp. 1255-A.
- Best John w. 1970. **Research in Education, 3rd.** (New Jersey : prentice-Hall Inc.
- Castetter, Willian B. 1981. **The Personel Function in Educational Administration 3 Rd. Ed.,** New York, Macmilland Publishing.
- Dale, edgar. 1965. **Audio- Visual Methods in Teaching.** New York : Holt, Rinchart and winson.
- Fisk, Rabert S. 1957. **Administration Behavior in Education.** Newyork : Harer and Row.

- Harrison, Raymon H. 1968. **Supervisory Leadership in Education**. Van Nastrange, New York.Reinhold Company, pp.414.
- Hilda Taba. 1962. **Curriculum Development : Theory and Practice**. New York : Harocurt, Brace and word.
- Miller, Van. 1965. **The Public Administration of American School Systems**. New York : The Mcmiian Company.
- Musaazi, J.C.S. 1982. **The Theory and Practice of Educational Administraration**. London : Macmillan and Press Ltd.,.
- Ragan, William B. and Shehherd, Gened. 1977. **Modern Elementary Curriculum 5 th ed.** ; Holt Rinehart and Winston.
- Sacobson, Paul B. ,and other's. 1963. **The Effective school Principle .N.J.** : Prentice-Hall.
- Sayior, Galen and Alexander, William M. 1959. **Curriculum Planning for the Better Teaching and Learning**. New York : Rinehar and Company, Inc..
- Smith, Edward W. and Others. 1961. **The Educational Encyclopedia**. New Jersey : Prentice Hall.
- Taba, Hilda. 1978. **Curriculum Development : Theory and Practice**. New York : Harcourt, Branceand World.
- Young, Elizabeth T. 1975. "A Study of the opinions of Dean and Faculty Members toward the Effectiveness of Woman Department Chairman in Higher Education," **Dissertation Abstracts International**, April : pp.1367- A.
- Willie Neal .Simson, 1976. "A Commparison of the Attitudes of pupils, their Parents, and Teachers towards the Vocational Education Program in Selected Commprehensive and Vocational high School in Dayton, Ohio, **Dissertation Abstracts International**. Vol. 17, P.6056-A.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2538

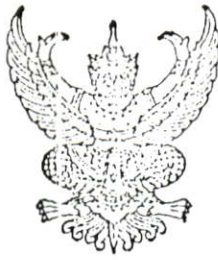
1. นางสาววิรัตน์ นฤภัย ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี รศ.ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 27 ตุลาคม 2538

(รศ.ดร.มนต์ สัจวรศิลป์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/317

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

27 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นางสาววิรัตน์ นฤภัย เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งโครงการได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2538

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านตามที่แนบมานี้

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เมธี ปิณฑนานท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าทางบัณฑิตศึกษาทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663, 642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.308

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

6 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีปทุมธานี

ด้วย นางสาววิรัตน์ นฤภัย เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งกำลังการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร”

งานบัณฑิตศึกษาใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ งานบัณฑิตศึกษาทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663, 642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.308

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๑.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

6 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีเปรมฤทัย

ด้วย นางสาววิรัตน์ นฤภัย เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งกำลังการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร"

งานบัณฑิตศึกษาใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

งานบัณฑิตศึกษา ไม่สามารถให้สิทธิ์อื่นนอกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663, 642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.308

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

6 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกรุงเทพเทคนิคนนท์

ด้วย นางสาววิรัตน์ นฤภัย เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งกำลังการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร”

งานบัณฑิตศึกษาใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่งานบัณฑิตศึกษา อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663, 642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.289

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

5 ตุลาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน รศ. ดร. สุพัฒน์ สุโกมลสันต์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์
ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ
นางสุขวิรัตน์ นฤภัย ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร”

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

งานบัณฑิตศึกษา ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในที่อื่นอีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663, 642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.289

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

5 ตุลาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร. สวัสดิ์ อุดมโกชน์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาววิรัตน์ นฤภัย ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร”

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ซ้ำอีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663, 642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.289

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

5 ตุลาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์มัลลิกา ยวนะเตมี

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์
ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ
นางสุขวิรัตน์ นฤภัย ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร”

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
งานบัณฑิตศึกษา อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663, 642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.289

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

5 ตุลาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์วิรัตน์ ดวงแก้ว

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์
ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ
นางสุขวิรัตน์ นฤภัย ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร”

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
งานบัณฑิตศึกษา อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663, 642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.289

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

5 ตุลาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์ชาติชาย พุคยาภรณ์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์
ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ
นางสุขวิรัตน์ นฤภัย ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร”

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เเวีธี พิถันธนานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

งานบัณฑิตศึกษา

ในเวลากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663, 642

โทรสาร 3269040

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 118/2538

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นางสาววิรัตน์ นฤภัย

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางสาววิรัตน์ นฤภัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้มีคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ. ดร. ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์

ดร. วีระ บำรุงรักษ์

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

รศ. ดร. เมธี ปิณฑนันทน์

อาจารย์อัจฉรา สิบสินธุ์สกุลไชย

ดร. มาลัย จีรวัดนเกษตร์

รศ. ดร. ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์

ดร. วีระ บำรุงรักษ์

ประธานประจำสาขาวิชา

กรรมการประจำสาขาวิชา

กรรมการประจำสาขาวิชา

กรรมการ

กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2538

(รศ. ดร. ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

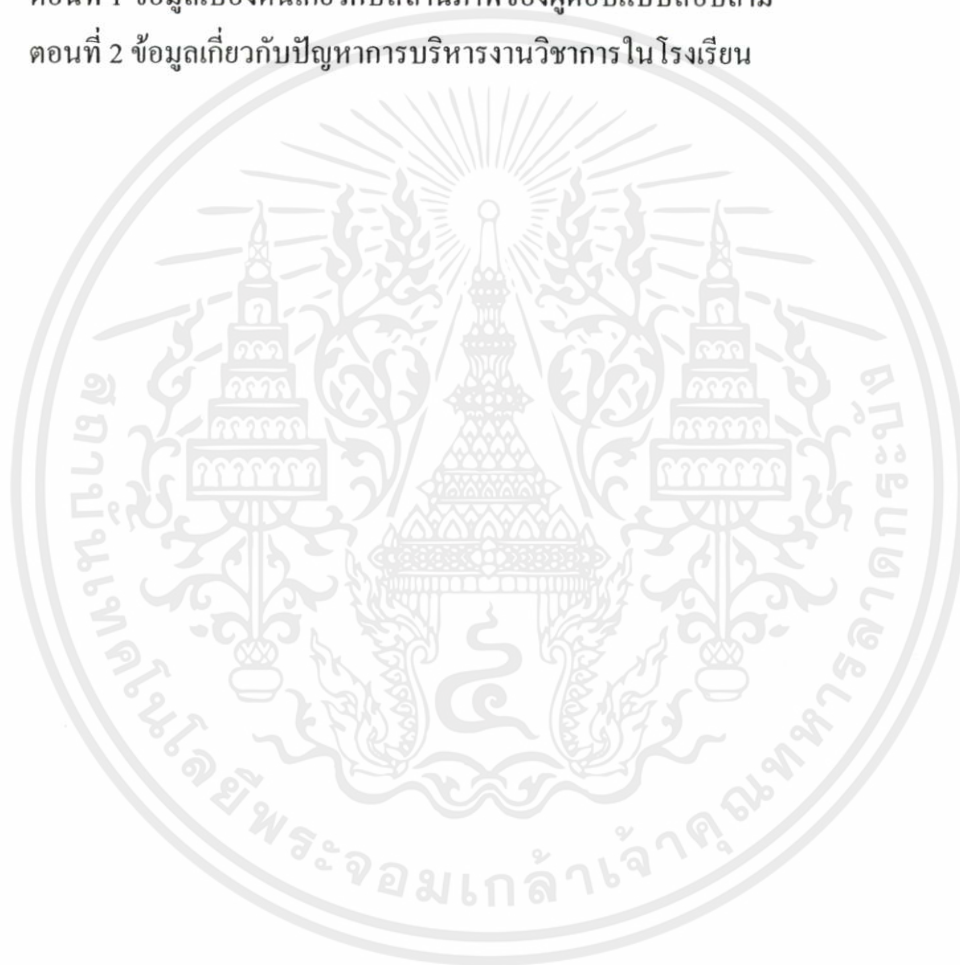
เรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามสถานภาพส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในวงเล็บหน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริง

1. อายุ
 - () ต่ำกว่า 35 ปี
 - () ตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป
2. ตำแหน่ง
 - () ผู้บริหาร
 - () ครู อาจารย์
3. ประสบการณ์การทำงาน
 - () ต่ำกว่า 5 ปี
 - () ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
4. สาขาวิชาที่ปฏิบัติการสอน
 - () สาขาวิชาชีพ
 - () สาขาวิชาสามัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรดอ่านแบบสอบถามให้เข้าใจแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องโดยพิจารณาว่าคำตอบข้อใดตรงกับสภาพปัญหาที่เป็นจริงในโรงเรียนของท่าน

ด้าน	ข้อความ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1.	<p>ด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน</p> <p>1.1 การวิเคราะห์หลักการ จุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร เพื่อใช้ในการจัดทำแผนการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร</p> <p>1.2 การประชุมวางแผน ระหว่างผู้บริหารและครูอาจารย์ เพื่อจัดแผนการเรียนให้เป็นไปตามหลักสูตร</p> <p>1.3 การประชุมชี้แจงครูอาจารย์เกี่ยวกับแนวทางการใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน</p> <p>1.4 การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนการเรียน</p> <p>1.5 การให้ครูได้จัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอนทุกภาคเรียน</p> <p>1.6 การจัดครูอาจารย์เข้าสอนตามความถนัดของแต่ละคน</p> <p>1.7 การกระจายชั่วโมงของครูอาจารย์แต่ละคนตลอดสัปดาห์</p> <p>1.8 การจัดเวลาเรียนระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติในตารางสอนแต่ละวันอย่างเหมาะสม</p> <p>1.9 ครูใช้หลักสูตรและเอกสารการใช้หลักสูตรประกอบในการเตรียมการสอน</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่ในอินเทอร์เน็ตเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปใช้ในเชิงพาณิชย์หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้าน	ข้อความ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	1.10 การเฉลี่ยชั่วโมงการสอนของครูอาจารย์แต่ละคนตลอดสัปดาห์
	1.11 การจัดหาเครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ และสถานที่ฝึกปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม
	1.12 การประชาสัมพันธ์เรื่องหลักสูตรที่จัดสอนในโรงเรียน
	1.13 ให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกแบบเรียน แบบฝึกหัด และหนังสือประกอบการเรียน
	1.14 ทางโรงเรียนได้มีการจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น เทคนิคการสอน
	1.15 การติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ
2	ด้านการบริหารบุคลากรทางวิชาการ					
	2.1 การมอบหมายงานและความรับผิดชอบด้านการเรียนการสอนให้ครูอาจารย์
	2.2 การจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการสอนการฝึกอบรม การพัฒนาทางวิชาการของครูอาจารย์
	2.3 การให้การศึกษอบรมแก่ครูอาจารย์เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพทางอุตสาหกรรม
	2.4 การสนับสนุนให้ครูได้ศึกษาต่อตรงตามสาขาที่สอน
	2.5 การจัดให้ครูอาจารย์ได้รับการฝึกงานในสถานประกอบการเพื่อนำความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าารณใด ๆ ทั้งสิ้น หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 02-214-9434

ด้าน	ข้อความ	ระดับปัญหา				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
3	2.6 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูอาจารย์ศึกษาค้นคว้าและวิจัย
	2.7 การสนับสนุนให้ครูอาจารย์ได้ฟังการบรรยาย อภิปราย หรือชมการสาธิตที่หน่วยงานอื่นจัด
	2.8 การให้ครูอาจารย์ในโรงเรียนหรือวิทยากรจากภายนอกได้มาสาธิต หรือแนะนำความรู้ใหม่ๆ ให้กับครูอาจารย์ในโรงเรียน
	2.9 การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการสอนของครูอาจารย์
	2.10 การจัดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานด้านการสอนของครูอาจารย์
	ด้านบริการทางวิชาการ					
	3.1 การจัดทำเอกสารทางวิชาการเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน
	3.2 การจัดเอกสารทางวิชาการ เช่น ตำรา คู่มือ ใบงาน หนังสือประกอบ วารสารข่าว อดสาหกรรมให้ครูอาจารย์ได้ค้นคว้า
	3.3 การจัดทำอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนของครูอาจารย์
	3.4 การใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนของครูอาจารย์
	3.5 ประชุมครู อาจารย์ เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการสอนก่อนเปิดภาคเรียน
	3.6 การเยี่ยมชั้นเรียน โดยผู้บริหารเพื่อสังเกตการเรียนการสอนของครู อาจารย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โทร. 0-2552-1000

ด้าน	ข้อความ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	3.7 การอบรมการผลิตอุปกรณ์การสอนการใช้สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา
	3.8 การจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ
	3.9 การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้ชำนาญงานในวิชาชีพต่าง ๆ มาเป็นวิทยากร
	3.10 การขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับงานอาชีพจริง
	3.11 การควบคุมและตรวจสอบการสอนแต่ละรายวิชาได้ทั่วถึง
	3.12 การจัดนิเทศการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน
	3.13 การให้ความร่วมมือการนิเทศการสอนของครูอาจารย์
4	ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน					
	4.1 การดำเนินการตามแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน
	4.2 การจัดกิจกรรมทางวิชาการ และแสดงผลงานของนักศึกษาแต่ละครั้ง
	4.3 การจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการของครูอาจารย์ แต่ละครั้ง
	4.4 การจัดฝึกงาน เพื่อส่งเสริมทักษะทางวิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่หรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ควรนำข้อมูลนี้ไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นใด และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้าน	ข้อความ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
5	4.5 การร่วมมือกับหน่วยงานธุรกิจ หรือ อุตสาหกรรม หรือหน่วยงานอื่น เพื่อประโยชน์ ในการศึกษา เช่น การดูงานการฝึกงาน
	4.6 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน ด้านวิชาการให้แก่นักเรียนเพื่อประสบการณ์ ในการเรียนรู้ เช่น ชมรมต่าง ๆ
	4.7 การสำรวจความพร้อม และความต้องการ วัสดุฝึกก่อนการเปิดภาคเรียนทุกภาค
	5 การปรับปรุงการเรียนการสอน					
	5.1 การแนะนำครู อาจารย์ ให้ใช้วิธีการสอน เพื่อส่งเสริมการฝึกทักษะ
	5.2 การควบคุมดูแล การจัดการเรียนการสอน
	5.3 การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการเรียน ของครูอาจารย์
	5.4 การให้ความช่วยเหลือครูอาจารย์ด้าน วิชาการ การจัดหาวัสดุฝึกหัด
	5.5 การเก็บรวบรวมข้อมูลทางการจัดการเรียน การสอน
	5.6 การให้ความร่วมมือในการปรับปรุงวิธีสอน ของครูอาจารย์และส่งเสริมให้ครูอาจารย์ใช้วิธี สอนใหม่ๆ
5.7 การให้ครู อาจารย์ ได้รับการอบรมฝึกงาน หรือเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อนำความ รู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน	
5.8 การแบ่งกลุ่มนักศึกษาฝึกภาคปฏิบัติและ ทดลองมีการควบคุมอย่างใกล้ชิด	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 0-2562-0100

ด้าน	ข้อความ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
6	5.9 การจัดระบบการบริการ โรงฝึกงานเพื่อ อำนวยความสะดวกแก่ครู อาจารย์ และ นักศึกษา
	5.10 การจัดหาเครื่องมือ เครื่องจักรและการ บำรุงรักษา
	5.11 การกำหนดการวางแผนพัฒนาครู อาจารย์ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อปรับปรุง คุณภาพการเรียนการสอนทางอาชีวศึกษา
	5.12 การปรับปรุงสื่อการสอน ใบงาน ใบความ รู้ เทคนิคการสอนและอื่น ๆ ให้มีทั้งคุณภาพ และปริมาณ
	ด้านการวัดและประเมินผล					
	6.1 การประชุมวางแผนระหว่างผู้บริหารกับครู อาจารย์ เพื่อกำหนดเกณฑ์การวัดผลและการ ประเมินการเรียนการสอน
	6.2 การตั้งเกณฑ์การวัดผล และประเมินผล การเรียนการสอนมาใช้
	6.3 การแนะนำวิธี การวัดผลหลาย ๆ รูปแบบ โดยใช้เครื่องมือที่มีลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ ประสงค์ การเรียนการสอน
	6.4 การกำหนดช่วงเวลาของการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนการสอน
	6.5 การจัดการประเมินผล
	6.6 การจัดส่งเสริมครูอาจารย์ ให้เข้าใจระเบียบ การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน
	6.7 การประชุมสัมมนาปรับปรุงเกณฑ์การวัด ผล และประเมินผลการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าใน ฝึกอบรมให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านกรค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้าน	ข้อความ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
	6.8 การวิเคราะห์ผลการประเมินผลการเรียนการสอน
	6.9 การจัดทำ Progress Chart เพื่อให้นักเรียนได้ทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง
	6.10 การวิเคราะห์ข้อทดสอบเพื่อจัดทำข้อสอบมาตรฐาน
	6.11 การติดตามผล และนำผลที่ได้จากการวัดผลและประเมินผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ช่วยกรอกแบบสอบถามได้อย่างสมบูรณ์
 ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ขอสงวนสิทธิ์ในสิ่งที่ปรากฏ และขอสงวนลิขสิทธิ์ในเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	นางสุขวิรัตน์ นฤภัย
วัน เดือน ปี เกิด	31 ธันวาคม 2491
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี คบ. ครุศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
ปีที่สำเร็จการศึกษา	ปีการศึกษา 2526
ประสบการณ์การทำงาน	- เป็นครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา - เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
ปัจจุบัน	กรรมการผู้จัดการบริษัทไทย-เทคทูลส์แอนด์ค้ายจำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้